

di. Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Herodias autem insidiabatur illi, et volebat occidere eum nec poterat. Herodes autem metuebat iohannem, sciens eum virum iustum et sanctum et custodiebat eum, et audito eo multa faciebat: et libenter eum audiebat. Et cum dies opportunus accidisset: herodes natalis sui cenam fecit principibus et tribunis et primis galilee. Cumque introisset filia ipsius herodias et saltasset et placuisset herodi, simulque recubentibus rex ait puella, Petite a me quod vis: et dabo tibi: et iuravit illi: quia quicquid petieris dabo tibi: licet dimidium regni mei. Que cum exisset: dixit matri sue. Quid petas? At illa dixit, Caput iohannis baptiste. Cumque introisset statim cum festinatione ad regem petiit dicens, Volo ut primum des mibi in disco caput iohannis baptiste. Et tristatus est rex. Propter iuramentum et propter simul discubentes noluit eam contristare sed missis spiculatoribus precepit afferri caput eius in disco, et decollavit eum in carcere. Et attulit caput eius in disco: et dedit illud puella: et puella dedit matri sue.

D Quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius: et posuerunt illud in monumento. Et venientes apostoli ad iesum, renuntiaverunt ei omnia que egerant et docuerant. Et ait illis, Venite seorsum in desertum locum: et requiescite pusillum. Erant enim qui veniebant et rediebant multi. Et nec spacium manducandi habebant. Et ascendentes in navim abierunt in desertum locum seorsum. Et viderunt eos abeuntes et cognoverunt multi: et pedestres de omnibus civitatibus concurrerunt illuc et presenerunt eos. Et etiens vidit turbas multas iesus et misertus est super eos, quia erant sicut oves non habentes pastorem: et cepit illos docere multa. Et cum iam hora multa fieret: accesserunt discipuli eius dicentes, Desertus est locus hic: et iam hora preterit. Dimitte illos: ut euntes in primas villas et vicus emant sibi cibos quos manducet. Et respondens ait illis, Date illis manducare. Et dixerunt ei, Quomodo emamus ducenas denarios panes et dabis illis manducare. Et dicit eis, Quot panes habetis? Ite et videte. Et cum cognovissent dicunt, Quinque. Et duos pisces. Et precepit illis ut accumbere facerent omnes super cubernia super vicum fenam. Et discubuerunt in partes per centenos et quingentos. Et acceptis quinque panibus et duobus piscibus intuens in celum benedixit et fregit panes et dedit discipulis suis ut ponerent ante eos: et duos pisces dimisit omnibus. Et manducaverunt omnes: et saturati sunt. Et sustulerunt reliquias fragmentorum duodecim coplinos plenos et de piscibus. Erant autem qui manducaverunt quinque milia virorum.

F Et statim coegit discipulos suos ascendere navim ut prederent eum trans fretum ad bethsaida: dum ipse dimitteret populum. Et cum dimisisset eos abiit in montem orare. Et cum sero esset: erat navis in medio mari: et ipse solus in terra. Et videntes eos laborantes in remigando: erat enim ventus contrarius eis. Et circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra mare: et volebat preterire eos. At illi ut viderunt eum ambulante super mare

putaverunt fantasma esse: et exclamaverunt. Quibus enim viderunt eum et conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis: et dixit eis, Confidite: ego sum nolite timere. Et ascendit ad illos in navim: et cessavit ventus. Et plus magis intra se stupebant. Non enim intellexerunt de panibus. Erat enim cor eorum obcecatum. Et cum transisset venerunt in terram genasareth: et appropinquaverunt. Cumque egressi essent de navim continuo cognoverunt eum: et percurrentes universam regionem illam ceperant in grabatis eos qui se male habebant circumferre ubi audiebant eum esse. Et quocumque introibat in vicus vel in villas aut civitates: in plateis ponebant infirmos: et deprecabantur eum ut vel simbria vestimenti eius tangerent: et quotquot tangebant eum: salvi fiebant.

E. S. De maibus non lotis: et ea magis commovere boiem que exeunt de ore. filia syrophe nisse a demonio liberat dicens, non est bonum sumere panem filiorum et mittere canibus. surdus et mutum curat dicens ei, Effeta.

E. VII Conuenerunt ad eum pharisei et quidam de scribis venientes ab iherosolymis. Et cum vidissent quosdam ex discipulis eius comibus manibus, id est non lotis manducare panes vituperaverunt. Pharisei autem et omnes iudei nisi crebro lauerint manus non manducant tenentes traditionem seniorum et a foro venientes nisi baptizent non comedunt: et alia multa sunt que tradita sunt illis servare. baptisimata calicium et viceorum et erametorum et lectorum. Et interrogabant eum pharisei et scribe, Quare discipuli tui non ambulat iuxta traditiones seniorum: sed comibus manibus manducant panes? At ille respondens dixit eis, Bene prophetavit esaias de vobis hypocritis: sicut scriptum est, Populus hic labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. Inuanum autem me colunt docentes doctrinas et precepta hominum. Relinquentes enim mandatum dei tenetis traditiones hominum. baptisimata viceorum et calicium: et similia his facitis multa. Et dicebat illis, Bene irritum fecistis preceptum dei: ut traditionem vestram servetis. Moyses enim dixit, Non ora patrem tuum et matrem tuam: et qui maledixerit patri vel matri: morte morietur. Vos autem dicitis, Si dixerit homo patri aut matri corban: quod est donum quocumque et me tibi proferit et ultra non dimittit eum quocumque facere patri suo aut matri: rescindentes preceptum dei per traditionem vestram quam tradidistis. Et filia benedicti multa facitis. Et aduocatis iterum turbas dicebat illis, Audite me omnes et intelligite. Nihil est extra boiem introiens in eum quod possit eum commutare: sed quod de boie procedit illa sunt que commutant boies. Si quis habet aures audire: audiat. Et cum introisset in domum a turba: interrogabant eum discipuli eius pabolam. Et ait illis, Sic et vos imprudentes estis. Non intelligitis quia omne extrinsecus introiens in hominem non potest eum commutare: quia non intrat in cor eius sed in ventrem vadit et in secessum exit purgans omnes escas. Dicebat autem quoniam illa que de boie exeunt illa commutant boies. Ab inter enim de corde bo

Mat. xliii. b

Mat. ix. d

Mat. xliii. b
Lu. ix. b
Lu. vi. a

Mat. xliii. c
Job. vi. b

Mat. xliii. c

minimum male cogitationes pcedunt adulterias: fornicationes: homicidia furta: auaricie: nequicie: dolus: impudicie: oculus malus: blasphemia: supbia: stulticia. Omnia hec mala ab intus pcedunt: et coinquinant homines. Et inde surgens abiit in fines tyri et sydonis: et ingressus domum neminem voluit scire: et non potuit latere. Mulier enim statim ut audiuit de eo cuius filia bebat spiritum immundum intrauit et prostrata ad pedes eius. Erat enim mulier gentilis syropheensis genere. Et rogabat eum ut demonium eiceret de filia eius. Qui dixit illi. Sine prius saturari filios. Non est enim bonum sumere panes filiorum et mittere canibus. At illa respondit et dixit illi. Viri domine. Nam et castelli comedunt sub mensa de micis puerorum. Et ait illi. Propter hunc sermonem uade: erit demonium a filia tua. Et cum abiisset domum: inuenit puellam iacentem super lectum: et demonium exisse. Et iterum exiens de finibus tyri uenit per sydonem ad mare galilee iter medios fines decapoleos: et adducunt ei surdum et mutum. Et deprecabantur eum ut imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsum: misit digitos suos in auricula eius. et expulsum tetigit linguam eius: et suspiciens in celum ingemuit: et ait illi Effeta: quod est adapire. Et statim aperte sunt aures eius: et solutum est uinculum lingue eius et loquatur recte. Et percipit illis ne cui dicerent. Quanto autem eis percipiebat: tanto magis plus predicabant: et eo amplius ammirabant: dicentes. Bene omnia fecit: et surdos fecit audire: et mutos loqui.

C. S. De septem panibus et pisciculis paucis satiauit quattuor milia hominum. de signo iohanne. precepit cauere a fermento phariseorum et herodis. et ueniunt bethsaida. et de sputo et ipostione manus. ceci oculos aperit. petrus post confessionem quia christus filius dei esset dure increpat: dicens. Uade retro satanas. et turbe cum discipulis dixit. Siquis uult me sequi denegat semetipsum. et qui me confessus fuerit et uerba mea in generatione ista tenet.

La. VIII

In diebus illis iterum cum turba multa esset cum iesu: nec haberent quod manducarent. conuocatis discipulis: ait illis. Misereor super turbam. quia ecce iam triduo sustinet me: nec habent quod manducet. et si dimisero eos ieiunos in domum suam deficiet in uia. Quidam enim ex eis de longe uenerunt. Et responderunt ei discipuli sui. Unde illos quis poterit saturare panibus in solitudine. Et interrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerunt. Septem. Et percipit turbe discubere super terram. Et accipiens septem panes gratias agens fregit et dabat discipulis suis ut apponerent: et apposuerunt turbe et beabant pisciculos paucos: et ipsos benedixit. et iussit apponi. Et manducauerunt et saturati sunt: et sustulerunt quod superauerat de fragmentis septem sportas. Erant autem qui manducauerant quasi quattuor milia. et dimisit eos. Et statim ascendens nauim cum discipulis suis: uenit in partes dalmanutha. Et exierunt

pharisei et ceperunt querere cum eo: querentes ab illo signum de celo temptantes eum. Et ingemiscens spiritu ait. Quid generatio ista signum querit. Amen dico uobis si dabit generationi ista signum. Et dimittens eos ascendit iterum nauim: et abiit trans fretum. Et oblitus fuit panem sumere. et nisi unum panem non beabant secum in nauim. Et percipiebat eis: dicens. Videte et caute a fermento phariseorum et fermento herodis. Et cogitabant ad alterutrum dicentes. quia panes non habemus. Quo cognito: ait illis iesus. Quid cogitatis quia panes non habetis. Nondum cognoscitis nec intelligitis. Adhuc cecata habetis cor: uisum oculis habentes non uidetis. et aures habentes non auditis. Nec recordamini quoniam quousque panes fregi in quousque milia: et quomodo copiosos fragmentorum plenos sustulistis. Dicit ei. Duodecim. Quoniam et septem panes in quibus tuo: milia quomodo sportas fragmentorum tulistis. Et dicit ei. Septem. Et dicebat eis. Quomodo nondum intelligitis? Et ueniunt bethsaida. et adducunt ei ceci et rogabant eum ut illum tangeret. Et apprehensa manu ceci eduxit eum extra uicium. et expulsum in oculos eius impositis manibus suis interrogauit eum si quid uideret. Et aspiciens ait. Uideo homines uelut arbores abulantes. Deinde iterum imposuit manum super oculos eius: et cepit uidere et restituitur est: ita ut clare uideret omnia. Et misit illum in domum suam: dicens. Uade in domum tuam: et si in uicum introieris nemini dixeris. Et ingressus est iesus et discipuli eius castella cesaree philippi: et in uia interrogabat discipulos suos: dicens eis. Quem me dicunt esse homines? Qui responderunt illi: dicentes. alii iohannem baptistam. alii heliam. alii uero quoniam unum de prophetis. Tunc dicit illis. Uos uero quem me esse dicitis? Respondens petrus: ait ei. Tu es christus. Et pronuntiat est eis: ne cui dicerent de illo. Et cepit docere eos quomodo oportet filium hominis pati multa et reprobari a senioribus et a summis sacerdotibus et scribis et occidi: et post tres dies resurgere. Et palam seipsum loquatur. Et apprehendens eum petrus cepit increpare eum. Qui conuersus et uidens discipulos suos. pronuntiat est petro dicens. Uade retro me satana: quoniam non sapis quod dei sunt: sed quod sunt hominum. Et conuocata turba cum discipulis suis: dixit eis. Si quis uult me sequi: denegat semetipsum et tollat crucem suam et sequitur me. Qui enim uoluerit animam suam saluam facere perdet eam. qui autem perdidit animam suam propter me et euangelium: saluam faciet eam. Quid enim proderit homini si lucret mundum totum et detrimet animam suam? Aut quid homo conuersionis dabit pro anima sua? Qui enim me confessus fuerit et uerba mea in generatione ista aduoluerit et peccauerit: et filius hominis confitebitur eum. cum uenerit in gloria patris sui cum angelis sanctis.

C. S. Iesus in more transfiguratus: dicit quibus bellas uenit. Et cetero surdo et mutum spiritu dicit discipulis. hoc genus in nullo potest exire nisi oratione et ieiunio: predicat passionem suam. humilitatem docet: et non esse prohibendum que in nomine eius uirtutem facit. de calice aque. de scandalo manus: pedis: oculi: de sale.

Mat. xij. c
Luc. xi. d

Mat. xvi. s
Lu. xij. a

Ps. cxlij.
Job. vi. b
S. vij. f

Mat. xvi. d
Lu. ix. c

Mat. xvi. e
Lu. ix. e

Mat. xvi. d
Lu. ix. c.
xij. f

Mat. xvi. d
Lu. xvij. s

Mat. x. d
Lu. ix. . . d. e

A
Mat. xvi. d
Luc. ix. d
Mat. xvii. a
Luc. ix. a

E T dicebat illis // Am edico vobis qd sc
qdam de hic stantibz q no gustabunt
mortē donec videat regnū dei veniēs
in virtute // Et post dies sex assumpsit
iesus petrū et iacobū et iohēz: et ducit illos in mō
tem excelsus solos: et trāfigurat est corā ipsis.
Et vestimēta ei facta sunt splēdētia et candi
da nimis velut nix: qualia fullo nō pōt sup ter
raz candida facere. Et apparuit illis bellas cū
moysē: et erāt loquentes cū iesu. Et respondēs
petrus ait iesu. Rabbi: bonū est nos hic esse: et
faciam trā tabnacula. tibi vnū. et moysi vnū.
et helie vnū. Nō em sciebat quid diceret. Erāt
em timore exterriti. Et facta est nubes obum
brans eos: et venit vox de nube: dicens Hic est
filius meus charissim: audite illū. Et statim cir
cūspiciētes: neminē ampli viderūt nisi iesum
tū secū // Et descēdentibz illis d mōte pcepit il
lis ne cuiqz qd vidissent narrarēt: nisi cū filiis
bois a mortuis resurrexerit. Et vbi p̄tinerūt
apud se: p̄qrētes qd eēt cū a mortuis resurre
xerit // Et interrogabāt eū: dicētes. Quid ḡ dicūt
p̄barisei et scibe: qz bellā oporteat venire p̄mū.
Qui rōdēs ait illis. Bellas cū venerit p̄mo re
stituet oia: et quō scriptū est in filiū bois vt ml
ta patiat et p̄tēnatur. S; dico vobis: qz et bell
as venit: et fecerūt illi q̄cūqz voluerūt sicut scri
ptus est de eo. Et veniēs ad discipulos suos vi
dit turbā magnā circa eos: et scribas p̄qrētes
cū illis. Et p̄festim ois ppl̄s vidēs iesuz stupe
factus est et expanerūt: et accurrētes salutabāt
eū. Et interrogavit eos. Quid intervōs p̄qrēt
// Et rōdēs vn̄ de turba: dixit. Magister attu
li filiū meū ad te hntem spm̄ mutuz: qz vbi cūqz
eū app̄benderit. allidit illū: et spumat et stridet
dentibz // et arefcit. Et dixi discipulis tuis vt eis
cerent illū et nō potuerūt. Qui rōdēs eis: dixit
// O gn̄atio incredula q̄dū apud vos ero?
q̄dū vos patiar? Afferte illū ad me. Et attule
runt eū. Et cū vidisset eū: statim spūs cōturba
uit illū: et elisus in terrā volutabat spumās: et i
terrogavit patrē ei. Quātuz t̄pis est ex q̄ ei h̄
accidit? At ille ait. Ab infantia. Et frēq̄nter eū
in ignē et in aquā misit: vt eū p̄deret. Sed si qd
potes adiuvā nos: misert̄ n̄si. Iesus aut ait il
li. Si potes credere oia possibilīa sunt credēti
Et continuo et clamās p̄ puerū cū lachrymis aie
bat. Credo dñe: adiuvā incredulitatez meam.
Et cū vidisset iesus cōcurrentē turbā p̄minat
est spūs imūdo: dicēs illi. Surde et mute spūs:
ego p̄cipio tibi exi ab eo et ampli ne introcas i
eū. Et et clamās et multū discerpēs eū: exiit ab
eo et fact est sicut mortu. ita vt multi dicerent
qz mortu est. Iesus aut tenēs manū ei eleua
uit eū: et surrexit. Et cū introisset in domū: disci
puli ei secreto ierrogabāt eū // Quare nos nō
potuim̄ eiicere eū. Et dixit illis. Hoc gen̄i nul
lo pōt extire: nisi in ordne et seiunio. Et inde pro
fecti p̄tergredebant galileā: nec volebat quē
q̄ scire // Docebat antez discipulos suos et dice
bat illis: qm̄ filiū bois tradet in manū boiū: et

B
Mat. xvij. b

Mat. xvij. b

C

Mat. xvij. c
Luc. ix. e

Mat. xvij. c

Luc. ix. e

D

Mat. xvij. c

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

occidēt eū: et occisus tertia die resurget. At illi
ignorabant verbū: et timebāt interrogare euz.
Et venerūt capbarnaū. Qui cū domi esset iter
terrogabat eos. Quid in via tractabatis? // At
illi tacebāt. Siquidē in via inter se disputave
rant: qz eoz maior esset. Et residēs vocavit du
odecim: et ait illis // Si qz vult primus esse: erit
oim̄ nouissim: et oim̄ minist̄ // Et accipiēs pu
erū statuit eū in medio eoz: quē cū cōplerus ef
set ait illis // Quisquis vnū ex h̄mōi pueris rece
perit in noīe meo: me recipit. et q̄cūqz me susce
perit: nō me suscipit: sed eū q̄ misit me // Rōdit
illi iohēs dicēs. Magister vidim̄ quēdam i no
mine tuo eicientē demonia q̄ nō sequit nos et
p̄hibuit eū. Iesus autē ait. Nolite p̄hibere
eū // Nemo est em̄ q̄ facit virtutē in noīe meo. et
possit cito male loqui de me. Qui em̄ nō est ad
uersum vos: pro vobis est // Quisquis em̄ pos
tum dederit vobis calicē aque frigide in noīe
meo: qz christi estis: amē dico vob nō p̄det mer
cedem suā. Et quisquis scandalizaverit vnū er
bis pusillis credendibz in me: bonū est ei mag
si circūdare f mola asinaria collo ei et in mare
mittere // Et si scandalizaverit te manū tua ab
scide illā. Bonū est tibi debile introire in vitā:
qz duas manū hntem ire in gebennā in ignē in
extinguibile: vbi vermīs eoz nō morit: et ignis
nō extinguit. Et si pes tuus te scandalizat: aputa
illū. Bonū est tibi claudū introire in vitā eternā
qz duos pedes hntem mitti in gebennam ignis
inextinguibilis: vbi vermīs eoz nō morit: et ig
nis nō extinguit. qz si oculū tuus scandalizat te
eice eū // Bonū est tibi luscū introire in regnuz
qz duos oculos hntem mitti in gebennas ignis:
vbi vermīs eoz nō morit et ignis nō extinguitur
Dis ei igne saliet: et ois victima sale saliet // Bo
nuz est sal. qz si sal insulsus fuerit i quo illud cō
diētis. Habete in vobis sal: et pacem habete
inter vos.

C. S. T. Uxorē nō dimittēdam nisi obfornicas
tionē: iesus dixit. finite puulos ventre ad me di
xit. Nemo bonū nisi vn̄ de: dixit. Trade vende
q̄cūqz habes et da paup̄ibus. difficile q̄ pecu
nias hnt in regnū dei introibūt: qui si suis res
nūcianerit centuplū accipiet. Erūt p̄m nouissi
mi et venturā sibi passionē petio filioz zebedei
q̄ voluerit in vobis p̄mus esse erit oim̄ seruus.
filiū bois nō venit vt ministrare ei. sed vt m̄ni
straret. de ceco medicante curato. **Ca. X**

E T inde erurgēs venit in fines iudee
ultra iordanē: et cōueniūt iterū turbe
ad eum: et sicut cōsueuerat iterū doce
bat illos. Et accedentes p̄barisei ier
rogabant eū si licet viroyxorē dimittere. tēptā
tes eū. At ille rōdēs dixit eis. Quid vobis p̄
cepit moyses? Quis dixerūt // Moyses p̄misit li
bellū repudiū scribere et dimittere. Quibus re
spondens iesus: ait. Ad duriciā cordis v̄ri scrip
sit vob p̄ceptuz istd. Ab initio autem creature
masculum et feminā fecit eos deus // Prop̄ hoc
relinquet homo patrem suum et matrem et ad

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Mat. xvij. d
Luc. ix. e

Leu. vi. d
Mat. v. c. r
Zu. xvi. d
Mat. xvi. b
Zu. xvij. c
E
Mat. xix. b
Zu. x. e. r
Eccl. x. b
Toma. viij. a
Eccl. iij. b
Mat. xix. c
Zu. xvij. d
Mat. xix. c
Zu. xvij. d
Mat. xix. c
Zu. xvij. e
Mat. xix. d
Zu. xvij. e
Mat. xix. d
Zu. xvij. e
E
Mat. xix. d
Zu. xvij. f
Mat. xx. c
Zu. xvij. e
E
Mat. xx. c
Zu. xvij. e
S

hereditatē suā et erūt duo in carne. vna
Itaq; iam nō sunt duo: sed vna caro. Qd̄ ḡ de
us p̄iunxit: hō nō sepet. Et in domo iterū disci
puli ei⁹. de eodē interrogauerūt eū. Et ait illis
Quicūq; dimiserit vxorē suā et aliā duxerit: ad
ulteriū p̄mittit sup̄ eā. Et si vxor dimiserit virū
suū et aliū nupserit mechaf. Et offerēbāt illi
puulos vt tāgeret illos: discipuli autē p̄miabā
tur offerentib⁹. Quos cum videret iesus: indi
gne tulit. Et ait illis. Dimite puulos venire ad
me et ne p̄bibueritis eos. Talium em̄ ē regnū
dei. Amē dico vob: quicūq; nō recepit regnum
dei velut puulus nō intrabit in illō. Et comple
xas eos et imponās man⁹ sup̄ illos b̄ndicebat
eos. Et cū egressus eēt in viā p̄currēs q̄dā ge
nifero aī eum: rogabat eū dicēs. Magister
bone: q̄d faciā vt vitā eternā p̄cipia. Iesus
autē dixit ei. Quid me dicis bonū. Nemo bon⁹
nisi vn⁹ de⁹. Precepta nosti. ne adulteres. ne oc
cidas. ne fureris. ne falsum testimoniū dixeris
ne fraudē feceris. Honorā p̄rem tuū et matrē.
At ille r̄ndens ait illi. Magister h̄ oia obſua
ni a iuuetute mea. Iesus autē intuit⁹ eum dile
xit eū: et dixit ei. Unū tibi deest. Uade q̄cūq; ba
bes vēde et da paup̄ibus. et hēbis thesaurū in
celo. et veni seq̄re me. Qui p̄tristat? i p̄bo: abis
it merēs. Erat em̄ b̄ns multas possessiones. Et
circūspiciēs iesus ait discipulis suis. q̄ difficilē
q̄ pecunias b̄nt: in regnū dei introibunt. Di
scipuli autē obstupescēbāt in p̄bis ei⁹. At iesus
rursus r̄ndens: ait illis. Filii h̄i: q̄ difficile ē cō
fidentes in pecunijs in regnū dei introire. Fa
cilis est camelū p̄ foramē acus trāsire: q̄ diuī
tem intrare in regnum dei. Qui magis amira
bant dicētes ad semetip̄os. Et q̄s pōt saluus
fieri. Et intues illos iesus ait. Apd̄ hoīes ip̄os
sibile est: s; nō apd̄ deum. Oia em̄ possibilīa s̄t
apd̄ deum. Et cepit ei petri dicere. Ecce nos di
misim⁹ oia: et secuti sum⁹ te. R̄ndēs iesus: ait.
Amē dico vob: nemo est q̄ reliq̄rit domū aut
frēs aut sorores aut p̄rem aut m̄rem aut filios
aut agros p̄pter me et p̄pter euāgeliz q̄ nō ac
cipiet cēties t̄m̄ nunc in tpe hoc. domos et fra
tres et sorores et m̄res et filios et agros cū p̄se
cutionib⁹: et in seculo futuro vitā eternā. Mult
i autē erunt p̄mi nouissimi et nouissimi p̄mi.
Erāt autē in viā ascēdentes hierosolymā: et p̄ce
debat illos iesus. Et stupebāt et sequētes time
bant. Et assumēs iterū duodeciz cepit illis di
cere q̄ cēt̄ eivētura. Ecce ascēd̄ in hieroso
lymā. et fili⁹ hoīs tradet̄ p̄ncipib⁹ sacerdotū
et scribis et senioribus: et dānabunt eū morte
Et tradet̄ eū gentib⁹ et illudēt ei: et cōspuēt eū
et flagellabūt eū: et interficient eum. et tertia
die resurget. Et accedunt ad eū iacob⁹ et io
hānes filij zebedei: dicētes. Magister volum⁹
vt qd̄cūq; petierimus facias nob. At ille dixit
eis. Quid vultis vt faciā vob. Et dixerunt. Da
nobis vt vn⁹ ad dexterā tuā: et ali⁹ ad sinistrā
tuā sedeamus in gl̄ia tua. Iesus autē ait eis.
Nescitis qd̄ petatis. Potestis bibere calicem

que; ego bibo. aut baptismo quo ego baptizo:
baptizari? At illi dixerūt ei. Possim⁹. Iesus at
ait eis. Calicē qd̄ quē ego bibo bibetis. et bap
tismo q̄ ego baptizo: baptizabimī: sedere autē
ad dexterā meā vel ad sinistrā nō est meū dare
vobis: sed q̄bus paratū est. Et audietes decez
indignati sūt de iacob et iohāne. Iesus autē vo
cans eos: ait illis. Scitis qz bī q̄ vident p̄ncipi
pari gētib⁹ d̄nant eis. et p̄ncipes eoz p̄tatem
b̄nt sp̄oz? Nō ita est aut in vobis. s; q̄cūq; vo
luerit fieri maior: erit v̄r minister: et q̄cūq; vo
luerit in vobis p̄mus esse: erit oim̄ seruus. Nā
et filius hoīs nō venit vt m̄straret eis: s; vt m̄
straret: et daret aīaz suā in redēptionē p̄ mult⁹
Et veniūt hierico. Et p̄ficiſcēte eo d̄ hiericho
et discipulis ei⁹: et plurima multitudie: fili⁹ t̄bi
mei barcbime⁹ cec⁹ sedebat iuxta viāz mendī
cans. Qui cū audiss; qz iesus nazaren⁹ esset ce
pit clamare et dicere. Iesu fili d̄i miserere mei
Et p̄miabant illi m̄lri vt taceret. At ille m̄lro
magis clamabat. fili d̄i miserere mei. Et itās
iesus p̄cepit illū vocari. Et vocāt cecū: dicētes
ei. Aniequior esto: surge vocat te. Qui proiecto
vestimēto suo: et iūtes vēnit ad eū. Et r̄ndēs ie
sus dixit illi. Quid tibi vis faciā? Cecus autē di
xit ei. Rabboni vt videam. Iesus autē ait il
li. Uade. Fides tua te saluum fecit. Et p̄festim
vidit: et seq̄batur eum in viā.

E. S. De pullo asine. de ficu quā d̄ns males
dixit cū esurūt. d̄ tēplo eicit vendētes et emen
tes. Sacerdotes et scribe q̄rebāt quō euz p̄de
rent. ficū aridā scām radicē: nō besitādum in
corde: credite qz accipietis q̄ petitis: dimittite
si quid habetis aduersus aliquē in ord̄ne: iter
rogatus in qua potestate h̄ facis

Ca. XI
Euz appropinq̄rent hierosolyme
et bethanie ad montē oliuaz mittit
duos ex discipulis suis: et ait illis.
Ite in castellū qd̄ v̄ vos est. et statī
introeūtes illuc inuenietis pullū ligatum: sup̄
quē nemo ad huc boīm̄ sedit. Soluite illum et
adducite. Et si q̄s vob̄ dixerit quid facitis. di
cite qz d̄no necessarius est: et p̄tinuo illū dimit
tet buc. Et abeuntes inuenērūt pullū ligatū
aī ianuā foris in bivio et solunt eū. Et qd̄am
de illis stantib⁹: dicebāt illis. Quid facitis sol
uentes pullum? Quid dixerunt eis sicut p̄ce
perat illis iesus. et dimiserunt eis. Et duxērūt
pullum ad iesum: et imponūt illi vestimēta sua
et sedit sup̄ eū. Multi autē vestimēta sua stra
uerunt in viā. Alij autē frōdes cedebāt d̄ arbo
ribus et sternebāt i viā et q̄ p̄ibāt et q̄ seq̄bant
clamabant dicētes. Osanna b̄ndictus q̄ venit
in noīe d̄ni. b̄ndictum qd̄ venit regnūz patris
nostri d̄i: osanna in excelsis. Et introiuit hiero
solymā in tēplum: et circūspectis oibus cū iaz
vespa ess; bora: erūt in bethania cūz duodeciz
Et alia die cū exirēt a bethania esurūt. Cūq; vidisset a longe ficum b̄ntem folia. venit: si qd̄
forte inueniret in ea. Et cum venisset ad eam:
nihil inuenit p̄ter folia. Nō em̄ erat tps̄ ficoz.

Mat. xx. e
Mat. xx. d
Zu. xvij. c
B
Mat. xx. d
Joban. x. d
Mat. xx. d
Zu. xvij. f
Zu. xx. d
A
Mat. xxi. a
Zu. xix. c
Mat. xxi. a
Zu. xix. f
Job. xij. b
B
Mat. xxi. b

Et respondēs dicit ei. Jā non amplius in eternū ex te fructū quōsp̄ māducat. Et audiebāt discipulī ei⁹: et veniūt iterū hierosolymā. Et cū introisset in tēplū cepit eijcere vendētes et emētes in tēplo: et mēsas numulariorū et cathedras vēdētū colūbas euertit. Et nō sinebat vt quōsp̄ transferret yas p̄ tēplū: et docebat dicēs eis. Nonne scriptū est quōd dom⁹ mea dom⁹ orationis vocabitur oībus gētib⁹? Vos autē fecistis eā speluncā latronū. Quo audito: p̄ncipes sacerdotū et scribe quērebāt quō eū p̄derent. Timebāt em̄ eū quōm̄ vnīuersa turba amirabatur sup̄ doctrina ei⁹. Et cum vespa facta eēt egrediebatur de ciuitate. Et cū mane trāsirent viderunt ficum aridā factā a radicib⁹. Et recordatus petr⁹ dixit ei. Rabbi: ecce ficus cui maledixisti aruit. Et rōdēs iesus ait illis. Habete fidē dei. Amē dico vob⁹. quōs cūq; dixerit huic mōti tollere et mittere in mare et nō hesitauerit in corde suo: sed crediderit: quōd cūq; dixerit fiat: fiet ei⁹. Propterea dico vobis. om̄ia quōcūq; orātes petistis credite quōd accipietis et eueniet vobis. Et cū stabitis ad orādū dimittite: si quōd habetis aduersus aliquē: vt et pat̄ vester quō in celis est dimittat vob̄ pctā v̄rā. Quōd si vos nō dimiseritis: nec pat̄ vester quō in celis est dimittet vobis pctā vestra. Et veniunt rursus hierosolymā. Et cū abularer in tēplo: accedunt ad eū summi sacerdotē et scribe et seniores: et dicunt ei. In quō ptate hec facis: et quis dedit tibi hanc ptatē vt ista facias. Iesus autē rōdēs ait illis. Interrogabo vos et ego vnū verbū: et rōdete mibi: et dicā vobis in quō ptate hec faciā. Baptismū iohānis de celo erat an ex hoīb⁹? Rōdete mibi. At illi cogitabāt secum: dicēt es. Si dixerim⁹ de celo: dicet nobis. Quare quō nō credidistis ei. Si dixerim⁹ ex hoīb⁹: timeim⁹ populū. Om̄s em̄ hēbant iohānē quē vere p̄beta eēt. Et rōdētes dicūt iesu. Nescim⁹. Et rōdēs iesus ait illis. Neq; ego dico vobis in qua ptate hec faciā. ¶ L. S. Parabolā de vinea et colonis. de denario cesaris. de muliere quō septē fratres habuit. de p̄mo mādato interrogat. et interrogatē dicit non eē lōge a regno dei: dicit. Quō dicunt scribe et t̄p̄s eē filiū dauid cum sit dñs. dicit cauere a scribis. de vidua et gazophylatio.

A

Mat. xxi. d
Lu. xx. b
Esai. v. a

E cepit illis in pabol' loq̄. Vineā parastinauit bō: et circūdedit sepē: et fodit lacum: et edificauit turris: et locauit eā agricolis: et pegre pfectus est. Et misit ad agricolas ī tpe fruū: vt ab agricolis acciperet de fructu vinee. Qui apprehensum eū ceciderunt et dimiserunt vacuū. Et iterū misit ad illos alium fruū: et illum in capite vulnerauerunt et cōtumelijs affecerunt. Et rursus alium misit et illū occiderunt: et plures alios quosdā cedentes. alios p̄o occidentes. Adhuc ergo vnū bñs filiū charissimū et illū misit ad eos nouissimum dicēs. quō reuerbunt filiū meū. Coloni autē dixerunt ad inuicē. Hic est beres. Venite occidamus eū: et nostra erit hereditas. Et apprehēdētes eū occiderunt et elecerunt extra vineā. Quid quō facis

Mat. xxi. d

et dñs vinee. Veniet et p̄det colonos. et dabit vineā alijs. Nec scripturā hanc legistis. lapidem quē reprobauerūt edificātes: hic fact⁹ est in caput anguli. a dño factū est istud: et est mirabile in oculis nostris. Et quērebant eū tenere: et timuerunt turbā. Egnouerūt em̄ quōm̄ ad eos pabolam hāc dixerit. Et relicto eo abierunt. Et mittūt ad eū quosdā ex phariseis et herodianis vt eū caperent in p̄bo. Qui veniētes dicūt ei. Magister scim⁹ quō verax es et nō curas quēsp̄. Nec em̄ vides in faciē hoīm: sed in veritate vias dei doces. Licet dari tributū cesari. an nō dābim⁹? Qui sciens p̄sutiā illorū: ait illis. Quid me temptatis? Afferte mibi denariū vt videā. At illi tulerunt ei. Et ait illis. Cuius est imago hec et inscriptio. Dicunt ei. Cesaris. Rōdēs autē iesus dixit illis. Reddite igit quō sunt cesaris cesari. et quō sunt dei deo. Et mirabant sup̄ eo. Et venerunt ad eū saducei quō dicūt resurrectōes nō esse: et interrogabāt eū: dicentes. Magister: moyses nobis scripsit vt si cui⁹ frat̄ mortu⁹ fuerit: et dimiserit vxorem et filios nō reliquit: accipiat frat̄ ei⁹ vxorē ipsius: et resuscitet semē fratri suo. Septem quō fratres erāt: et p̄mus accepit vxorē et mortu⁹ est: nō relicto semine. Et scōs accepit eā et mortu⁹ est: et nec iste reliquit semē. Et tertius similis. Et acceperūt eā filii septē: et non reliquerūt semē. Nouissima omnīū defuncta est et mulier. In resurrectione ergo cū resurrexerint cuius de his erit vxor? Septē em̄ habuerūt eam vxorē. Et respondēs iesus: ait illis. Nōne idē erratis nō sciētes scripturas neq; virtutē dei? Eū enim a mortuis resurrexerunt neq; nubent neq; nubent: sed sunt sicut angeli dei in celis. De mortuis autē quō resurgant non legistis in libro moysi sup̄ rubū: quō dixerit illi de⁹: inquit. Ego sum de⁹ abraam et de⁹ isaac et de⁹ iacob. Nō est deus mortuorum: sed viuorū. Vos quō multū erratis. Et accessit vn⁹ de scribis quō audierat illos cōquirentes. et vidēs quōm̄ bñ illis rōderit interrogauit eū quō eēt p̄mū oīm mandatū. Iesus autē rōdit ei: quō p̄mū oīm mandatū est. Audi isrl' dñs de⁹ tuus de⁹ vnus est. et diliges dom̄inū deū tuū et toto corde tuo. et et tota anima tua. et et tota mente tua. et et tota virtute tua. Hoc est p̄mū mādatū. Scōs autē filie est illi. Diliges p̄mū tuū tanquā teipsum. Malis horum aliud mādatum nō est. Et ait illi scriba. Bñ magister in veritate dixisti: quō vn⁹ est deus: et non est ali⁹ p̄ter eum. Et vt diligat ex toto corde: et et toto intellectu: et et tota anima. et et tota fortitudine: et diligere p̄mū tanquā seipm. mai⁹ ē oīb⁹ holocaustomatib⁹ et sacrificijs. Iesus autē vidēs quō sapient rōdisset: dixit illi. Non es longe a regno dei. Et nemo iam audebat eū iterrogare. Et rōdens iesus dicebat docēs in tēplo. Quō dicūt scribe t̄p̄m filiū esse dauid. Ipe em̄ dauid dicit in spū sancto. Dixit dñs domio meo: sede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos: scabellum pedū tuorū. Ipe quō dauid dicit eum dñm. et vn⁹ est filius eius. Et multa turba

ps. dicit
Mat. xxi. d
Lu. xx. b
Esai. v. a

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

Mat. xxi. d
Lu. xx. b

eum libentē audiuit. Et dicebat eis in doctrina sua. Cauete a scribis: q̄ volūt in stolis ābulare. et salutari in foro: et in p̄mis cathedris sedere in synagogis. et p̄imos discubūt in cenis: qui deuorant domos viduarū sub obtētu pl̄ire orationis. hī accipiet pl̄ius iudiciū. Et sedēs ibs cōtra gazophylatiū aspiciēbat quō turba facta ret es in gazophylatiū. et multi diuites iactabāt multa. Eū venisset aut vna vidua pauper misit duo minuta qd̄ est quadrans. Et cōuocās discipulos suos: ait illis. Amē dico vobis qm̄ vidua hec pauper plus omnibus misit qui miserūt in gazophylatiū. Om̄s em̄ ex eo q̄ abūlabat illis miserunt. hec vero de penuria sua om̄ia que habuit misit totum victū suum.

C. L. S. De templi structura. de venturis ante diem iudicij. de passione martyrū. de abominacione et fuga et p̄gnatib⁹. de tribulationib⁹: ab breuiatio dierum. de pseudo christis et propbetis. sol obtenebrat: et luna non dabit splendorē suum. stelle erunt decidētes rē. de aduētū christi. pabola ficus. diem et horā nemo scit. vigilate et orate nescitis tempus.

Cap. XIII

Et cū egredere de templo: ait illi vno et discipulis suis. Magister aspice q̄ les lapides et quales structure. Et r̄ndens iesus ait illi. Vides has oēs magnas edificatōes. Non relinquet lapis sup lapidē qui non destruat. Et cū sederet in monte oliuarū cōtra tēplum interrogabāt eum separi petrus et iacob⁹ et iohānes et andreas. Dic nobis qm̄ ista fient: et quod signū erit qm̄ hec oia īcipiēt p̄summarī. Et r̄ns iesus cepit dicere illis. Videte ne q̄s vos seducat. Multi em̄ veniēt in noīe meo dicētes. qz ego sum. et multos seducēt. Eū audieritis aut bella et op̄miones bellorū ne timueritis. Oportet em̄ hec fieri: sed nōdūz finis. Exurget em̄ gens contra gentē. et regnū sup regnū: et erūt tremor⁹ p̄ loca et fames. Inītiū dolor hec. Videte aut vosmetipsos. Tradēt em̄ vos in cōcilijs et in synagogis vapulabit⁹: et ante p̄sides et reges stabitis. pp̄ me in testio nū illis. Et in oēs gētes p̄mū opz p̄dicari euāgelij. Et cū dixerint vos tradentes: nolite p̄ cogitare qd̄ loq̄mini. s̄ qd̄ datū vob fuerit in illa hora id loq̄mini. Nō em̄ vos estis loquētes: s̄ sp̄s sanct⁹. Tradet aut frat̄ frat̄ in mortē. et pat̄ filij: et cōsurgent filij in p̄ntes: et morte afficiēt eos. Et erit odio oib⁹ pp̄ nomē meum. Qui autē sustinuerit in finē: hic salu⁹ erit. Euz aut videritis abominacionē desolatōis stantes vbi nō debz: q̄ legit̄ intelligat. Tunc q̄ in iudea sunt fugiant in mōtes: et qui super tectū: ne descēdāt in domum nec introeat vt tollat quid de domo sua: et qui in agro erit nō renertat̄ retro tollere vestimentū suū. Ne aut p̄gnatib⁹ et nūtriētib⁹ in illis dieb⁹. Orate vero vt hyeme nō fiant. Erunt em̄ dies illi tribulationis tales q̄ les nō fuerūt ab inīcio creature quā cōdidit deus vsq; nunc: neq; fient. Et nisi breuiasset dñs dies: nō fuisset salua ois caro. Sed p̄pter electos q̄s elegit breuiavit dies. Et tūc si q̄s vob dixerit. Ecce h̄ est x̄ps: ecce illic ne credideritis. Exurget em̄ pseudo x̄pi et pseudo pp̄be: et dabūt signa et portēta ad seducēdos si fieri pōt̄ et electos. Vos q̄ videte. Ecce p̄dixi vob oia. S̄ in illis dieb⁹ p̄ tribulationē illā. Sol et nebula b̄ et luna nō dabit splendorē suum. et stelle celi erunt decidētes: et p̄tutes q̄ ī celis sūt mouebūtur. Et tūc videbūt filij hoīs veniētē in nubibus cū p̄tute ml̄ta et gl̄ia. Et tūc mittet āgelos suos: et p̄gregabit electos suos a q̄ttuo: v̄tis a sūmo t̄re vsq; ad sūmū celi. A ficu aut discite pabolā. Eū iam ram⁹ eius tener fuerit et nata fuerit folia. cognoscit⁹: qz in p̄rio sit estas. Sic et vos cū videritis h̄ rieri. scitote qz in p̄rio sit in ostijs. Amē dico vob: qm̄ nō trāsibit gnatio hec donec oia ista fiāt. Celi et t̄ra trāsibūt: verba aut mea nō trāsibūt. De die aut illo vel hora nemo scit. neq; angeli in celo neq; filij: nisi pater. Videte vigilate et orate. Nescitis em̄ qm̄ t̄ps sit. Sicut hō q̄ p̄gre p̄fect⁹ reliq̄t domus suam: et dedit suis suis p̄tatem cuiusq; operis et ianitorij p̄cepit vt vigilet. Vigilate ergo. Nescitis em̄ qm̄ dñs dom⁹ veniat: sero an media nocte. an gallicatū: an mane. ne cuz venerit repente inueniat vos dormientes. Qd̄ aut vob dico: omnib⁹ dico: vigilate.

C. L. S. De vnguento effuso sup caput iesu. pro ditio iude. cū discipulis māducauit pasca. dicit vnus v̄m tradet me. de sacramēto corpis et sanguinis rē. et captio iesu.

Cap. XIV

Erat aut pasca et azyma post biduū: et q̄rebant summi sacerdotes et scribe quō eū dolo tenerēt et occiderēt. dicebant aut. Non in die festo ne forte tumult⁹ fieret in p̄plo. Et cū eēt bethanie in domo symōis leprosi et recūberet: venit ml̄ier habēs alabastrū vnguenti nardipiscati p̄ciosi et fracto alabastro effudit sup caput ei⁹. Erāt aut q̄dam indigne ferētes intra semetipsos: et dicentes. Ut qd̄ pditio ista vnguenti facta est. Poterat em̄ vnguentū istud venūdare plusq̄ trecēt⁹ denarijs et dari paup̄ibus. Et fremebāt in eā. Ihs aut dixit. Sinite eā. Quid illi molesti est. Bonum op⁹ op̄ata est in me. Semp̄ em̄ pauperes hētis vobiscū. et cū volueritis potestis illis bñ facere. me aut n̄ sp̄ hēbitis. Qd̄ habuit h̄ fecit p̄uenit vngere corp⁹ meū in sepulturā. Amen dico vob: vbiq; p̄dicatū fuerit euāgelij istud in vniuerso mūdo. et qd̄ fecit h̄. narrabit̄ in me moriam ei⁹. Et iudas scariothis vn⁹ de duodecim abūt ad sūmos sacerdotes. vt p̄deret euz illis. Qui audientes gauisi sunt: et p̄miserunt ei pecuniam se daturus. Et q̄rebat quō illum oportune traderet. Et primo die azymorum qm̄ pasca imolabāt dicit ei discipuli. Quo vis eamus et parem⁹ tibi vt māduces pasca. Et mittit duos ex discipulis suis: et dicit eis. Ite ī ciuitatē: et occurret vob hō lagenam aq̄ bauias. Sequimini eū. et quocunq; introierit dicite dño domus: qz m̄gī dicit. Ubi est refectio mea: vbi

mat. xxiii. b
Lu. xvi. e
mat. xxiii. b
Jobel. ii. c
mat. xxiii. c
Lu. xxi. e
mat. xxiii. e
Lu. xxi. f
D
mat. xxiii. c
Lu. xvi. d
xxi. f
Mat. xxv. a
Lu. xii. a
mat. xxiii. d
et. xxv. a
Lu. xxi. e
A
Mat. xxvi. a
Lu. xxi. a
Job. xii. a
Mat. xxvi. a
Mat. xxvi. a
Joban. xii. o
Mat. xxvi. a
Mat. xxvi. a
Lu. xxii. a
B
Mat. xxvi. b
Lu. xxii. a

Mat. xxiii. a
Lu. xxi. f. r
xx. g
Mat. xxiii. a
Lu. xxi. g. r
xxi. b
Mat. xxiii. a
Lu. xxi. b
Lu. xxi. b
Ep̄. v. b
Lu. xxi. d
B
Mat. x. c. r
xxiii. d
Lu. xxi. b
Job. xvi. a
Lu. xxi. c
Mat. x. b
Lu. xxi. b. r
xxi. c
Mat. x. c. r
xxiii. b
Mat. xxiii. b
Lu. xxi. d
mat. xxiii. b
mat. xxiii. b
Lu. xxi. e
mat. xxiii. b

pit rogare sicut semp faciebat illis. Pylatus autē rēdit eis et dicit. Vultis dimittere vob regē iudeorū. Sciebat em̄ q̄ p̄ invidiā tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autē cōcitauerūt turbā: vt magis barrabā dimitteret eis. Pylatus autē iterū rēdēs ait illis. Quid ḡ vultis facia regi iudeorū? At illi iterū clamauerūt. Crucifige eū. Pylatus v̄o dicebat illis. Quid em̄ mali fecit? At illi magis clamabant. Crucifige eum. Pylatus autē volēs pp̄lo satisfacere dimisit illis barrabā. et tradidit se sum flagell' cesum vt crucifigeret. Milites autē duxerūt eū in atriu' pretorii et cōuocāt totā cohortē et induunt eū purpura: et imponūt ei plectētes spineā coronā. et ceperūt salutare eū. Hue rex iudeorū. Et percutiebant caput ei' barūdine: et cōspuebāt eū: et ponētes genua adorabāt eū. Et postq̄ illuserūt ei' exuerūt illū purpura: et induerūt eū vestimētis suis. et educūt illū vt crucifigeret eū. Et āgaria nerūt p̄tereūtē quēpiā simonē cyreneū veniēte de villa. patrē alexādri et rufi: vt tolleret crucē eius. Et p̄ducūt illū in golgotha locū. qd̄ est interpretatū caluarie locus. Et dabāt ei biberē re myrrabatū vinū et nō accepit. Et crucifigētes eū diuiserunt vestimēta ei': mittētes sortē super eis q̄s qd̄ tolleret. Erat autē hora tertia: et crucifixerūt eū. Et erat titul' cause ei' inscript': rex iudeorū. Et cū eo crucifigūt duos latrones. vnū a dextris et aliū a sinistris ei'. Et impleta ē scriptura q̄ dicit. Et cū iniq̄s reputat' ē. Et p̄tereūtē blasphemabāt eū mouētes capita sua: et dicētes. Uab q̄ destruis tēplū dei: et in trib' diebus reedificas. Saluū fac teipm̄ descēdens de cruce. Sili' et summi sacerdotes illudētes ad aliterutrū cū scrib' dicebāt. Alios saluos fecit: seipsum nō pōt saluū facere. Et crist' rex isrl' descēdat nūc de cruce: vt videam' et credam'. Et qui cū eo crucifigi erāt cōuiciabant' ei. Et facta hora sexta tenebre facte sunt p̄ totā trāvsq̄ in hora nona. Et hora nona exclamauit iesus voce magna: dicens. Heloy heloy: lama ezebtani. Qd̄ ē interpretatū: De' me': de' me': vt qd̄ dereliquisti me. Et quidā de circūstātib' audiētes: dicebant. Ecce belia vocat. Currrens autē vn' et implens spongiā aceto. circūponensq̄ calamo: potū dabat ei: dicens. Sinite. videam' si veniat belias ad deponēdū eum. Iesus autē emisit voce magna expirauit. Et velū tēpli scissum est in duo: a summo vsq̄ deorsum. Uidēs autē centurio q̄ ex aduerso stabat: q̄ sic clamās expirasset: ait. Vere hic hō fili' dei erat. Erāt autē et mulieres de longe aspiciētes. inter q̄s erat. maria magdalene: et maria iacobi minoris: et ioseph mater: et salome: et cū esset in galilea seq̄bant' eū et ministrabāt ei. et alie mlte q̄ simul cū eo ascēderant hierosolymā. Et cū iam sero esset factū: q̄ erat pasceue qd̄ ē ante sabbatū: venit ioseph ab arimatbā nobilis decurio qui et ipse erat expectans regnum dei. Et audacter introiuit ad pylatum: et petiit corpus iesus. Pylatus autē mirabat' ut si iam obisset. et accersito

centurione interrogauit eū si iā mortu' eēt: et cum cognouisset a centurione donauit corpus ioseph. Ioseph autē mercat' syndonem: et deponens eum inuoluit syndone: et posuit eum in monumento qd̄ erat excisum de petra: et aduoluit lapidē ad ostiū monumenti. Maria autē magdalene et maria ioseph aspiciēbant vbi poneretur. **E. S.** Resurrectio et ostensio ei': et q̄ p̄dicare iubet euangelium.

E Cum trāsisset sabbatū: maria magdalene et maria iacobi et salome emerūt aromata vt venientes vngerent iesum. Et valde mane vna sabbatorū uenit ad monumentū: orto iā sole: et dicebāt adinuitē. Quis reuoluet nob' lapides ab ostio monumenti? Et respiciētes viderūt reuolutum lapidē. Erat q̄ppe magn' valde. Et itroentes i monumentū viderūt iumenē sedētem in dextris cooptū stola cādida: et obstupueūt. Quis dicit illis. Nolite expauescere. Iesum q̄rit' nāzenum crucifixū: surrexit nō est h. Ecce loc' vbi posuerūt eum. Sed ite dicite discipul' eius et petro: q̄ p̄cedet vos in galileā. Ibi eū videbitis sicut dixit vob'. At ille exētes fugerūt de monumento. Inuaserat em̄ eas tremor et pauor: et nemī q̄cūq̄ dixerūt. Timebāt em̄. Surgēs autē iesus mane p̄ia sabbati appuit p̄mo marie magdalene de q̄ eiecerat septē demonia. Illa vadēs nūciauit his q̄ cū eo fuerāt lugētibus et flentibus: et illi audiētes q̄ viueret: et visus esset ab ea nō crediderūt. P̄ h' autē duob' ex his amulantibus ostēsus ē i alia effigie eūtibus i villa: et illi eūtes nūciauerūt ceteris: nec illis crediderūt. Nouissime autē recubētibus illis vndecim appuit et exprobrauit incredulitatē eorū et duritiā cordis q̄ his q̄ viderāt eū resurrexisset nō crediderūt. Et dixit eis. Eūtes i mūdū vnūuersū: p̄dicite euāgelium omī creature. Qui crediderit et baptizatus fuerit. saluetur. q̄ v̄o nō crediderit cōdēnabit. Signa autē eos q̄ crediderit h' sequentur. In noīe meo demōia eiiciēt: liguis loquēt noūis: sp̄tes tollēt. Et si mortifer qd̄ biberit nō eis nocebit. Sup' egros man' iponet: et bñ bēbunt. Et dñs qdem iesus postq̄ locut' est eis. Assumpt' est in celū: et sedet a dextris dei. Illi autē p̄fecti p̄dicauerūt vbiq̄ dño coopante: et p̄monē p̄firmate sequētibus signis.

E Explicite euāgelium s̄z Marcū. Incipit p̄fatō b̄ri hieronymi p̄byteri i euāgelium s̄m Lucam. **L**ucas syr' natione attocēns arte medic'. discipul' ap̄loz postea paulus secut' vsq̄ ad cōsumationē ei' fuit cōsilio sine crimie. Nā neq̄ v̄torē vn' q̄ hñs neq̄ filios septuagita et q̄ttuor annorū obiit i bythinia plen' sp̄scō. Qui cū iā scripta eēt euāgelia p̄ mattheū qd̄ ē i iudea. p̄ marcū autē i italia scō istigāte spū i achate p̄tib' h' scripsit euāgelium. significās etiā ipe i p̄ncipio añ suū alia eē descripta. Qui eēt ea q̄ ordo euāgelice dīspōnis exposcit. ea matie necessitas labor' fuit. vt p̄mū grecis fidelibus oī p̄p̄batione vēturū

mar. xvij. g
Lu. xxiij. g
Job. xix. g
mat. xxvij. g
mat. xxvij. a
Lu. xxiij. a
Job. xx. a
mat. xxvij. a
Lu. xxiij. a
Lu. xxiij. b
Act. i. b
Lu. xxiij. g
Apoca. xi. c

In carne dei xpi manifestata humanitate: ne iudaicis fabulis attreri. in solo legis desiderio tenerent: vel ne hereticis fabulis et stultis sollicitationibus seducti exciderent a veritate elaboraret: dicitur hic ut in principio euangelii iohannis natiuitate presumppta cui euangelium scriberet. et in quo electus scriberet indicaret: testas in se completa esse: que essent ab aliis inchoata. Cuius ideo per baptismum filii dei a perfectione generationis in christo implere: repetende a principio natiuitatis humane pretermissa est ut requirentibus demonstraret in quo approbatus erat per natum filium deo introitu recurreret in deum generationis admissio: indispensabilis dei predicatio in hominibus christum suum. perfecti operum hominibus redire in se per filium faceret: qui per deum pretermissis iterum prebebat in christo. Cuius luce non immerito etiam scribendorum actuum apostolorum potestas in misterio datur: ut deo in deum plenus et filio predictiois extracto: oratione ab apostolis facta: sorte domini electiois numerus compleret. Sicque paulus summationem apostolicis actibus daret: quod diu per istum mulierem recaltraret dominus elegeret. Quod et legentibus ac requirentibus deum: et si per singula expediri a nobis utile fuerat: sciamus tamen quod operante agricolam oporteat primum de fructibus suis edere. vitauimus publicam curiositatem: ne non tam volentibus deum demonstrasse videremur quam fastidientibus perdidisse.

Explicit prefatio. Incipit premissum
Beati Luce in euangelium suum.

Quonia quidem multi conati sunt ordiari narraciones que in nobis complete sunt reze sicut tradidit nobis que ab inicio ipsi viderunt et multi fuerunt primordis: visus est et mihi assecuto oia a principio diligenter ex ordine tibi scribere optime theophile: ut cognoscas eorum quorum de quibus cruditus es veritatem.

Explicit premissum Luce. Incipit euangelium secundum Lucam.

L. S. Comendatio zacharie et elyzabeth. angelus ait zacharie. exaudita est oratio tua. et elyzabeth pariet tibi filium. et vocabis nomen eius iohannes. zacharias non credens gabriel obmutuit. Elyzabeth post hoc concepit et occultabat se mensibus quatuordecim. In mense sexto missus est angelus ad virginem mariam: et dixit ei Ave gratia tecum. Maria concepto saluatore erurgens abiit in montana: et salutauit elyzabeth. et dixit elyzabeth. Benedicta tu es. Et ait maria. Magnificat anima tua. Elyzabeth peperit filium. et octauo die circumcidit. zacharias loquelam recuperat et prophetat: dicens Benedictus.

La. I
Vixit in diebus

berodis regis in dee sacerdos quidam nomine zacharias de vice abia: et uxor illius de filiabus aarod: et nomen eius elyzabeth. Erant autem iusti ambo ante deum: iustitiam in omnibus mandatis et iustificationibus domini sine querela. Et non erat illis filius eo quod esset elyzabeth

sterilis: et ambo precessissent in diebus suis. Scimus est autem cum sacerdotio fungeret zacharias in ordine vicis sue ante deum: secundum consuetudinem sacerdotum sorte exiit ut incensum poneret. Ingressus in templum domini. Et omnis multitudo populi erat orans foris hora incensum. Appuisti autem illi angelus domini stans a dextris altaris incensum. Et zacharias turbatus est videns: et timor irruit super eum. Ait autem ad illum angelus. Ne timeas zacharia: quoniam exaudita est deprecatio tua. Et uxor tua elyzabeth pariet tibi filium: et vocabis nomen eius iohannes. et erit gaudium tibi et exultatio: et multi in natiuitate eius gaudebunt. Erit enim magnum coram domino: et vinum et ficeram non bibes. Et spiritu sancto replebis adhuc ex utero matris sue. et multos filios israel conuertet ad dominum deum patrum suorum. Et ipse precedet ante illum in spiritu et virtute belie ut conuertat corda patrum in filios: et incredulos ad prudentiam iustorum: pare dominum plebem perfectam. Et dixit zacharias ad angelum. Ubi hoc sciam? Ego enim sum senex: et uxor mea precessit in diebus suis. Et respondens angelus dixit ei. Ego sum gabriel qui sto ante deum. et missus sum loqui ad te: et habeo tibi euangelizare. Et ecce eris tacens: et non poteris loqui quod in diem quo hic fiant: pro eo quod non credidisti uerbis meis que implebuntur in tempore suo. Et erat plebs expectans zachariam et mirabatur quod tardaret ipse in templo. Egressus autem non poterat loqui ad illos. Et cognouerunt quod uisionem uideret in templo. Et ipse erat inueniens illis et permansit mutus. Et factum est ut impleti sunt dies officii eius: abiit in domum suam. Post hos autem dies concepit elyzabeth uxor eius: et occultabat se mensibus quatuordecim. Quod sic fecit mihi dominus in diebus quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines. In mense autem sexto: missus est angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee: cui nomen nazareth: ad virginem desponsatam uiro cui nomen erat ioseph de domo david. et nomen virginis maria. Et ingressus angelus ad eam dixit. Ave gratia plena: dominus tecum benedicta tu in mulieribus. Que cum audisset: turbata est in timore eius: et cogitabat qualis esset ista saluatio. et ait angelus ei. Ne timeas maria: inuenisti enim gratiam apud deum. Ecce concipies in utero et paries filium. et vocabis nomen eius iesum. Hic erit magnum: et filius altissimi vocabitur. Et dabit illi dominus deus sedes david patris eius: et regnabit in domo iacob in eternum: et regni eius non erit finis. Dixit autem maria ad angelum. Quomodo fiet istud quoniam uirum non cognosco. Et respondens angelus dixit ei. Spiritus sanctus superueniet in te: et uirum altissimi obumbrabit tibi. Iosue et quod nascetur ex te sanctum uocabitur filium dei. Et ecce elyzabeth cognata tua: et ipsa concepit filium in senectute sua. Et hoc mensis est sextus: illi qui uocat sterilis: quoniam non erit impossibile apud deum omnia. Dixit autem maria. Ecce ancilla domini. fiat mihi secundum uerbum tuum. Et discessit ab illa angelus. Erurgens autem maria in diebus illis abiit in montana cum festinatione in ciuitatem iuda: et intrauit in domum zacharie et salutauit elyzabeth. Et factum est ut audiret saluationem marie elyzabeth. exultauit infans in utero eius. Et repleta est spiritu sancto elyzabeth

et exclamauit voce magna: et dixit. **B**enedictus tu in mulieres et benedictus fructus uteris tui. et unde habet mihi ut veniat mater domini mei ad me. Ecce enim ut facta est vox salutatiois tue in auribus meis exultauit in gaudio in utero meo. et beatitudo que credidisti. quam perficient ea que dicta sunt tibi a domino et ait maria. Magnificat anima mea dominum: et exultauit spiritus meus in deo salutari meo. quia respexit humilitatem ancille sue. ecce enim et hoc beatitudo me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna que potes est: et sanctum nomen eius. et misericordia eius pro gentibus et propitius timetibus eum. Fecit potentiam in brachio suo. dissipauit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede: et exaltauit humiles. Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes. Suscepit israel puerum suum memorari misericordie sue. Sic locutus est ad presentes nostros: abraham et semini eius in secula. Quasi autem maria cum illa quasi mensibus tribus. et reuersa est in domum suam. Elizabeth autem impletum est tempus pariendi. et peperit filium. et audierunt vicini et cognati eius. quia magnificauit dominus misericordiam suam cum illa. et congratulabantur ei: et factum est in die octauo uenerunt circumcidere puerum. et vocabant eum nomine patris sui zachariam. et respondens mater eius dixit. Nequaquam: sed vocabitur iohannes. et dixerunt ad illam. Quia nomen est in cognatione tua qui uocatur hoc nomen. Inmuebant autem patri eius. quem uellet uocari eum. et postulans pugillarum scripsit dicens. Iohannes est nomen eius: et mirati sunt uniuersi. Apertum est autem illico os eius et lingua eius. et loquebatur benedicens deum. et factus est timor super omnes uicinos eorum. et super omnia motana iudee diuulgabantur omnia uerba haec: et posuerunt omnes que audierant in corde suo dicentes. Quis putas puer iste erit etiam manus domini erat cum illo. et zacharias propter eum repletus est spiritu sancto et prophetauit dicens. Benedictus dominus deus israel. quia uisitauit et fecit redemptionem plebi sue. et creuit cornu salutis nobis in domo domini domini pueri sui sicut locutus est per os sanctorum que a seculo sunt prophetarum eius. salutem et inimicis nostris et de manu omnium que oderunt nos. ad faciendam misericordiam cum patribus nostris et memorari testamenti sui sancti. iusiurandum quod iurauit ad abraham patrem nostrum daturum se nobis. ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati seruiamur illi. in scititate et iusticia coram ipso omnibus diebus nostris. et tu puer. propheta altissimi uocaberis. Ante faciem domini parare uias eius. Ad danda sciam salutis plebi eius in remissionem peccatorum eorum. per uiscera misericordie dei nostri in quibus uisitauit nos oriens ex alto. Illumina bis que in tenebris et in umbra mortis sedent ad dirigendos pedes nostros in uiam pacis. Puer autem crescebat et confortabatur spiritu: et erat in desertis usque in diem ostensionis sue ad israel.

C. S. Edictum augusti ut describeret orbem. maria peperit filium suum primogenitum. angelus natiuitatem christi pastoribus nuntiavit. pastores dicebant ad inuicem. Traseam usque betheleem. iesus circumcidit. Symeon accepit iesum in uulnera suas: dicens. Nunc dimittis te. Et symeon dixit marie. ecce positus est hic in ruinam et cetera. Et anna prophetissa supueniens

confitebatur domino. et loquebatur de illo omnibus que expectabant redemptionem israel. Iesus inuenit eum in medio doctorum et quod subditus erat marie et ioseph

Factum est autem in diebus illis. erit edictum a cesare augusto: ut describeret uniuersus orbis. Hec descriptio prima facta est a preside syrie cyrino: et ibant omnes ut profiterentur singuli in suam ciuitatem. ascendit autem et ioseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeam ciuitatem domini que uocatur betheleem: eo quod esset de domo et familia domini: ut profiteretur cum maria desponsata sibi uxorē propter nate. Factum est autem cum eent ibi. impletum sunt dies ut pareret: et peperit filium suum primogenitum. et pannis eum inuoluit et reclinauit eum in presepio: quia non erat ei locus in diuersorio. et pastores erant in regione eadem uigilantes et custodientes uigilias noctis super gregem suum. Et ecce angelus domini stetit iuxta illos: et claritas dei circumfulsit illos. et timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enim euangelizo uobis gaudium magnum: quod erit omni populo. quia natus est uobis hodie saluator: qui est christus dominus in ciuitate domini. Et habet uobis signum. Inuenietis infantem pannis inuolutum et positum in presepio. Et subito facta est cum angelo multitudo multitudine celestium: laudantium deum et dicentium. Gloria in altissimis deo. et in terra pax hominibus bone uoluntatis. Et factum est ut discesserunt ab eis angelus celum: pastores loquebantur ad inuicem. Traseam usque betheleem: et uideamus habet uobis quod factum est: quod fecit dominus et ostendit nobis. Et uenerunt festinantes et inuenerunt mariam et ioseph: et infantem positum in presepio. Uidentes autem cognouerunt de serbo quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes que audierant mirati sunt. et de his que dicta erant a pastoribus ad ipsos. Maria autem conseruabat omnia uerba haec in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificantes et laudantes deum in omnibus que audierant et uiderant: sicut dictum est ad illos. Et postquam consummati sunt dies octo: ut circumcideret puer: uocatum est nomen eius iesus. Quod uocatum est ab angelo propter quod in utero concipitur. Et postquam impletum sunt dies purgationis eius secundum legem moysi tulerunt illum in iherosolimam ut offerret eum domino: sicut scriptum est in lege domini. Quia omne masculinum adaptans uulua sancti domino uocabitur. Et ut daret hostiam secundum quod dictum est in lege domini. par turturum aut duos pullos columbarum. Et ecce homo erat in iherosolima cui nomen symeon. Et homo iste iustus et timoratus expectans consolationem israel: et spiritus sanctus erat in eo. Et rursus accepit a spiritu sancto: non uisurum se mortem nisi prius uideret christum dominum. Et uenit in spiritu in templum. Et cum induceret puer iesum puer pentes eius ut faceret secundum consuetudinem legis pro eo: et ipse accepit eum in uulnera suas: et benedixit deum et dixit. Ne dimittas hunc tuum dominum: secundum uerbum tuum in pace. Quia uiderunt oculi mei salutare tuum. Quod postquam facie omnis populorum. Numquam ad reuelationem gentium: et gloriis plebi tue israel. Et erat propter eum timor eius mirantes super his que dicebant de illo. Et benedixit illi symeon: et dixit ad mariam mater eius. Ecce positus est hic in ruinam et in resurrectionem multorum in israel. Et in signum cuius dices. Et tuam ipsam animam prostrabit gladius. ut reuelat eum multorum cordibus cogitationes. et erat anna prophetissa filia phanuel

B

Mar. i. c. d.
2. ij. a.

B

E

i. cor.

D

Ero. xxxij. e.

E

Zach. xlij. b

de tribu aser. h. pcesserat in diebus multis: et vire-
 rat cum viro suo annis septem a p̄gitate sua. Et h. vi-
 dua usq; ad annos octoginta quatuor: q̄ nō discede-
 bat de templo: ieiunans et obsecrationibus suis nos-
 cte ac die. Et hec ipsa hora supnens p̄fitebat
 dño et loq̄bat de illo oib; q̄ expectabāt redēptō-
 nez isrl. Et vt p̄fecerūt oia s̄m legē dñi reuerſi
 s̄t ī galileā ī ciuitatē suā nazareth. Puer at̄ cre-
 ſcebat et p̄fortabatur plen; sapia: et gr̄a dei erat ī
 illo. Et s̄bāt pentes ei; p̄ oēs ānos ī b̄rlm ī die
 solēni pasce. Et cū fact; eēt ānoz duodecī ascen-
 dentib; illis ī hierosolymā s̄m p̄suetudiez diei
 festi. p̄sumatisq; diebus cū redirēt: remāsīt puer
 iesus ī b̄rlm: et nō cognouerūt pentes ei;. Et ī-
 ſtimātes at̄ illū eē ī comitatu venerūt iter dies
 et requirēbāt eū īnt̄ cognatos et notos. Et nō ī-
 ueniētes. et regressi s̄t īn b̄rlm requirētes eū
 Et fact; est p̄ triduz iuenerūt illus ī tēplo sedē-
 tez ī medio doctor; audientē illos: et īntrogan-
 tem eos. Stupebāt aut̄ oēs q̄ eū audiebāt su-
 per prudētia et r̄s̄is ei;. Et vidētes amirati s̄t.
 Et dixit māter ei; ad illuz. Fili; q̄d fecisti nob; sic?
 Ecce pater tu; et ego dolentes q̄rebam; te. Et
 ait ad illos. Quid est q̄d me querebatis? Nesci-
 batis q; īn bis q̄ patris mei sunt opt; me esse.
 Et ipsi nō intellexerūt verbum q̄d locut; est ad
 eos. Et descendit cū eis: et venit nazareth: et es-
 rat subdit; illis. Et mater ei; cōseruabat omia
 v̄ba hec īn corde suo. Et iesus p̄ficiebat sapiē-
 tia et erate et gratia apud deū et hoies.

C. S. Jobes p̄dicat baptismū p̄nie: dicit tur-
 bis. Benimīa viperarū et c. facite fruct; dignos
 p̄nie. p̄t̄ d̄s de lapidib; istis suscitare et c. Jobes
 turb; dicit et publicanis et militib; q̄ agere debe-
 ant dicit. venit fortior me cui; ventilabru; ī ma-
 nu. Jobes corripit herodē: et baptizat iesus. ce-
 lū ap̄if. vor patris audif. Iesus erat īcipiēs q̄n-
 ānoz. xxx. vt putabatur fili; ioseph q̄ fuit belī et c.

Anno aut̄ q̄ntodecimo imperij III
 tyberij cesaris p̄curāte pontio pylato
 iudeā: tetrarcha at̄ galilee herodē: p̄bi-
 lippo aut̄ fratre ei; tetrarcha ituree et
 traconitidis regionis: et lysanta abiline tetra-
 rcha sub p̄ncipib; sacerdotū anna et caypha. fa-
 ctus est verbū dñi sup iohānez zacharie filiū īn
 deserto. Et venit īn oēm regionē iordanis p̄di-
 cans baptismū p̄nie ī remissionē p̄ctōz: sicut
 scriptū est ī libro sermonū Esae p̄pbe. Vox
 clamātis ī deserto parate viā dñi: rectas facite
 semitas ei;. Dis vallis implebit; et ois mons
 et collis būillabit;. Et est prana indirecta: et aspa-
 in vias planas: et videbit ois caro salutare dei.
 Dicebat ergo ad turbas q̄ eriebant; baptiza-
 renf ab ip̄o. Benimīa viperarū: q̄s ostēdit vo-
 bis fugere a v̄tura ira. Facite ergo fructus di-
 gnos p̄nie: et ne ceperit; dicere patre habem;
 abraā. Dico ei vobis: q; potēs ē d̄s de lapidib;
 istis suscitare filios abrae. Jā ei securis ad ra-
 dicē arboris posita ē. Dis ergo arbor non faci-
 ens fructū bonū excidet;: et ī ignē mittet;. Et ī-
 terrogabāt eū turbe dicētes. Quid ergo facie-

mus? Respondēs aut̄ dicebat illis. Qui habz
 duas tunicas det nō h̄nti: et qui habz escas filli-
 faciat. Venerūt aut̄ et publicani vt baptizaref
 et dixerūt ad illū. Magister q̄d faciem;? At il-
 le dixit ad eos. Nihil ampli; q̄ q̄d cōstitutū est
 vobis faciat;. Interrogabāt aut̄ eū et milites
 dicētes. Quid faciem; et nos? Et ait illis. Nes-
 minez cōcutiat; neq; calūniā faciatis: et p̄tent;
 estote stipendijs vestris. Existimāte aut̄ pp̄lo
 et cogitātib; oib; ī cordibus suis de iohāne:
 ne forte spe esset christ;. r̄ndit iohānez dicēs oi-
 bus. Ego q̄dem aq̄ baptizo vos: veniet aut̄ for-
 tior me: cui; nō sum dign; soluere corrigiā calci-
 amentoz ei;. ipse vos baptizabit ī sp̄sancto
 et igni; cui; ventilabruz ī manu ei;: et purga-
 bit areā suā: et p̄gregabit triticū īn horreū suū
 paleas aut̄ p̄buret igni īextinguibili. Multa
 quidē et alia exhortans euangelizabat populo
 Herodes autē tetrarcha cū corriperef ab illo
 de herodiade v̄rore fratris sui. et de oib; ma-
 lis q̄ fecit herodes adiecit: et hoc sup oia. et iclu-
 sit iohānem īn carcerē. Factum est autē cū ba-
 ptizaref ois pplus et iesu baptizato et orante:
 aptum est celum et descendit sp̄sanct; corpora-
 li specie sicut colūba ī ip̄m: et vox de celo factā
 est. Tu es fili; me; dilectus. ī te p̄placuit mihi.
 Et ip̄e iesus erat īcipiens quasi ānoz trigin-
 ta: vt putabatur fili; ioseph; qui fuit belī. q̄ fuit
 mathat. qui fuit leui. qui fuit melchī. q̄ fuit iam-
 ne. q̄ fuit ioseph. q̄ fuit mathathie. q̄ fuit amos.
 qui fuit nauz. qui fuit bessī. qui fuit nage. q̄ fuit
 maatb. qui fuit mathathie. qui fuit semel. qui
 fuit ioseph. qui fuit iuda. qui fuit iohāna. qui fu-
 it resa. qui fuit zorobabel. qui fuit salatbiel. qui
 fuit neri. qui fuit melchī. qui fuit addī. qui fuit
 thosan. qui fuit belmadan. qui fuit ber. qui fuit
 iesu. qui fuit beliezer. qui fuit iorim. q̄ fuit ma-
 that. qui fuit leui. qui fuit symeō. qui fuit iuda.
 qui fuit ioseph. qui fuit iona. qui fuit beliacbim
 qui fuit melcha. qui fuit mēna. qui fuit matba-
 tba. qui fuit nathan. qui fuit dauid. qui fuit tes-
 se. qui fuit obeth. qui fuit boos. qui fuit salmō.
 qui fuit naason. qui fuit aminadab. q̄ fuit arā.
 qui fuit esrom. qui fuit p̄bares. qui fuit iude. q̄
 fuit iacob. qui fuit isaac. qui fuit abrae. qui fuit
 tbare. qui fuit nachor. qui fuit saruch. q̄ fuit ra-
 gau. qui fuit p̄balech. qui fuit beber. qui fuit sa-
 le. qui fuit chaynan. qui fuit arpharat. qui fuit
 sem. qui fuit noe. qui lamiech. qui fuit matbusa-
 le. qui fuit enoch. qui fuit sareth. qui fuit mala-
 lebel. qui fuit chaynā. qui fuit enos. q̄ fuit setb.
 qui fuit adam. qui fuit dei.

C. S. Iesus plen; sp̄sc̄to regressus ē a ior-
 dane. ieiunans quadraginta diebus esurist;. et tē-
 ptatur a diabolo. p̄summata temptacione dia-
 bolus recessit ab eo usq; ad tēp;. Iesus regres-
 sus ī virtute sp̄s ī galileam et fama erit; p̄
 vniuersam regionē de illo. venit nazareth et ī-
 trauit synagogā et legit ī libro esae p̄pbe. Spi-
 ritus dñi et c. oēs testimoniū dabāt illi. dicebāt
 q; fili; ioseph est. iesus dicit. Nemo p̄pba accep-

B
 Matth. vii. d
 Mar. i. c
 J. xviii. f
 s. co.
 I. Reg. ii. e
 Matth. iii. a
 Mar. i. a
 Job. iii. c
 Esa. xl. a
 Matth. iii. a
 Ma. i. a
 Joban. i. c
 Matth. iii. b
 Matth. iii. c
 r. vii. e

E
 Matth. iii. c
 Mar. i. a
 Joban. i. b
 Matth. iii. c
 Mar. vii. a
 Mar. vii. c
 Joban. i. a
 Job. vi. a
 Mar. iii. a
 Mar. iii. a
 Esa. lxi. a
 Mar. vi. a
 Job. iii. c
 Mar. iii. a
 Job. vi. c
 Mar. iii. g
 Mar. vi. a
 Mar. iii. f
 Mar. iii. b
 Mar. iii. d

ptus est in patria sua. dicit belia missum eius fa-
mes esset in sarepta ad vidua et beliseu curas-
se a lepra naamā syrus. Eñcis de ciuitate iesus
et ducit vsq; ad supciliū montis vt p̄cipit. Des-
monū eñcis iesus ab boie. socrū simonis curat
et alios curat manus imponens. demones cla-
mabāt cū exirent. Tu es filius dei: et increpās
nō sinebat eos loqui. dixit. oportet me euāgeliz-
zare regnū dei.

Capit. III

Iesus autē plenus spūs sancto egressus ē
a iordane: et agebat in spū in deserto
dieb; quadraginta et tēptabat a dia-
bolo. Et nihil māducauit in diebus illis
et cōsummatīs illis esurijt. Dixit autē illi diabo-
lus. Si filius dei es: dicit lapidī huic vt panis fi-
at. Et rñdit ad illū iesus. Scriptū ē: q; nō in pa-
ne solouit hō: sed in omni v̄bo dei. Et dixit illū
diabolus et ostēdit illi omnia regna orbis terre in
momēto t̄p̄is: et ait illi. Tibi dabo ptatē hanc
vniuersam et gloriā illorū: q; mihi tradita sunt: et
cui volo do illa. Tu ergo p̄cidens si adoraueris
corā me: erunt tua omnia. Et rñdens iesus: dixit
illi. Scriptū est. Dñm deū tuum adorabis: et il-
li soli serues. Et dixit illum in hierusalē et sta-
tuit eū sup pinnā tēplī: et dixit illi. Si filius dei
es mitte te hinc deorsū. Scriptū est enī. q; an-
gelis suis mādauit de te: vt cōseruēt te: et q; in
manib; tollēt te: ne forte offendas ad lapidem
pedē tuū. Et rñdens iesus: ait illi. Dicitū ē. Non
tēptabis dñm deū tuū. Et cōsummata omni tem-
ptatōe: diabolus recessit ab illo vsq; ad tēpus.
Et regressus est iesus i virtute spūs in galile-
am: et fama exijt p vniuersam regionē de illo.
Et ip̄e docebat in synagogis eorū: et magnifica-
bat ab oib;. Et venit nazareth vbi erat nutritus:
et intrauit s̄m cōsuetudinē suā die sabbatī
in synagogā: et surrexit legere. Et traditū est il-
li liber esaię p̄p̄ete. Et vt reuoluit librū. Inue-
nit locū vbi scriptū erat. Spūs dñi sup me. p̄-
pter qd̄ vñxit me: euāgelizare paup̄ib; misit me
sanare cōtritos corde. p̄dicare captiuis remissi-
onē. et cecis v̄sum. dimittere contractos in re-
missionē: p̄dicare annū dñi acceptū et diē retrī-
butōis. Et cū plicuisset librū reddidit ministro
et sedit. Et oim in synagoga oculi erāt intendē-
tes in eū. Lepit autē dicere ad illos: q; bodie im-
pleta est hec scriptura in aurib; vestris: et omnis
testimoniū illi dabāt: et mirabant in v̄bis gra-
tie q; p̄cedebāt de ore ip̄ius et dicebāt. Nōne h
ē fili ioseph? Et ait illis. Utiq; dicetis mihi hāc
filiitudinē. Oedice cura teipm. Quāta audiu-
mus facta in capharnaū fac et hic in patria tua
Et ait autē. Amē dico vob; q; nemo p̄p̄ha acceptū
est in patria sua. In v̄itate dico vob;: ml̄te vidue
erāt in dieb; belie in israel qñ clausum ē celum
ānis trib; et mēsb; sex. cū facta eēt fames ma-
gna in oī tra: et ad nullā illarū missus ē belias:
nisi in sarepta sidonie: ad mulierē viduā. Et ml̄-
ti leprosi erāt in isrl̄ sub beliseo p̄p̄ha: et nēo eo-
rū mūdātū ē nisi naamā syr;. Et repleti sūt oēs
in synagoga tra bec audientes. Et surrexerūt et cie-

cerunt illum extra ciuitatē: et dixerūt illū vsq;
ad supciliū mōt;: sup quē ciuitas illorū erat edī-
ficata: vt p̄cipitarēt eū. Ip̄e autē trāsiens p me-
dium illorū ibat. Et descēdit in capharnaū ciui-
tatē galilee: ibiq; docebat illos sabbat;. Et stu-
pebāt in doctrina ei;: q; in ptate erat p̄mo ip̄i.
Et i synagoga erat hō bñs demoniū imunduz
et exclamauit voce magna dicens. Sine qd̄ no-
bis et tibi iesu nazarene. Venisti perdere nos.
Scio te q; sis scūs dei. Et increpauit illuz iesus
dicens. Obmutesce et eri ab eo. Et cū p̄iecisset il-
lud demoniū i mediu exiit ab illo: nihilq; illum
noxiit. Et scūs est pauor in oib;: et colloq̄bant
ad inuicē dicētes. Qd̄ est hō v̄bus: q; in ptate et
v̄tute impat imūdis sp̄itib; et erēūt. Et diuul-
gabaf fama de illo i oēm locū regionis. Sur-
gēs autē iesus de synagoga introiit in domū
symōis. Socrus autē symōis tenebat magnū
febril;: et rogauerūt illū p ea. Et stās sup illaz
impauit febril;: et dimisit illā: et p̄tinuo surgens
mistrabat illis. Cū autē sol occidisset omis q; bē-
bāt infirmos varijs lāguorib;: ducebāt illos ad
eū: at ille singulis man; imponēs curabat eos.
Etiebāt autē demonia a mult; clamātia et dice-
tia: q; tu es fili; dei. Et increpās nō sinebat ea
loq;: q; sciebāt ip̄s eē xpm. Scia autē die egress;
ibat in desertū locū: et turbe req̄rebāt eū et vene-
runt vsq; ad ip̄m: et detinebāt illū ne discederz
ab eis. Quib; ille ait. Quia et alijs ciuitatib;
oportet me euāgelizare regnū dei: q; id̄ missus
sum. Et erat p̄dicās in synagogis galilee.

C. S. C. Cū turbe irruerēt ad eū vt audirēt ver-
bum dei ascēdit nauē petri. docebat de nauicu-
la turbas. Iesus dixit petro. duc in altū et lara-
te r̄betia v̄ra i capturā. h̄ fōs p̄cluserūt piscium
multitudinē. et r̄bete eorū rūpebat. qd̄ euz vide-
ret petr; dixit. Eri a me: pctōr; suz dñe. dixit pe-
tro: et hoc eris boies capies. leprosus mūdāt. et
palyticū cur. et dicit iesus leni sedēti ad telone-
us. Deq̄re me: et fecit leni p̄uulū. p̄barisei mur-
murabāt et iesus dicit. Nō egēt q; sani sūt medi-
co et cetera. p̄barisei dicūt iesu. q̄re discipuli iō-
hānis teimāt frequēter. post hoc iesus dicit si-
militudinē de p̄missura vestimēti noui: et nēo
mittit v̄nū nouū i vtres veteres. V

Hactū ē autē cū turbe irruerēt in euz
vt audirēt v̄bū dei: et ip̄e stabat sec;
stagnū genezareth. Et vidit duas na-
ues stātes sec; stagnū. piscatores autē descēde-
rāt et laudbāt r̄betia. Ascēdēs at i vnā nauim q;
erat symōis rogauit eū a tra reducere pusillū
Et sedēs docebat d nauicula turbas. Ut cessa-
uit autē loq;: dixit ad symonē. Duc i altū: et lara-
te r̄betia v̄ra i capturā. Et rñs symō dixit illi.
Preceptor; p̄ totā noctē laborātes nihil cepim;
in v̄bo autē tuo laxabo r̄bete. Et cū h̄ fecissent:
p̄cluserūt pisciū multitudinē copiosaz. Rūpeba-
tur at r̄bete eorū. Et anuerūt socijs q; erāt i alia
nauī: vt venirēt et adiuarēt eos. Et venerūt et
impleuerūt ābas nauiculas. itavt pene merge-
rent. Qd̄ cū videret symō petrus p̄cidit ad ge-

Mat. vii. d
Mat. i. c

Mat. i. c

Mat. i. c

Mat. iij. d

Mat. iij. d

B

Mat. iij. a
Mat. i. a
Mat. i. b
Mat. i. c
Mat. i. d
Mat. i. e
Mat. i. f
Mat. i. g
Mat. i. h
Mat. i. i
Mat. i. j
Mat. i. k
Mat. i. l
Mat. i. m
Mat. i. n
Mat. i. o
Mat. i. p
Mat. i. q
Mat. i. r
Mat. i. s
Mat. i. t
Mat. i. u
Mat. i. v
Mat. i. w
Mat. i. x
Mat. i. y
Mat. i. z

mua iesu: dicens. Eri a me dn̄e: q̄: b̄o pctōr sum
Stupor em̄ circūdederat eū r om̄s q̄ cum illo
erant in captura p̄scium quā ceperāt. Simili
ter aut̄ iacobū et ioh̄em filios zebedei: q̄ erant
socii symōis. Et ait ad symonē iesus. Noli time
re: et hoc iam hoies eris captēs. Et subductis
ad terrā nauib⁹: relictis oībus secuti sūt eum
Et sc̄m̄ est cū esset in vna ciuitatib⁹. r ecce vir
plen⁹ lepra vidēs iesus: r p̄cīdens in faciē suā:
rogauit eū: dicens. Dn̄e si vis potes me mūda
re. Et extendens manū tetigit eū dicens. Volo.
Mūdare. Et p̄festis lepra discessit ab illo. Et ip̄
se p̄cepit illi vt nem̄ diceret: s̄: vade oīde te sa
cerdoti: r offer p̄ emūdatōne tua sicut p̄cepit
moyses in testimoniū illis. Perambulabat autē
magis p̄mo d̄ illo: r pueniebāt turbe multe vt
audirēt: r curarent ab infirmitatib⁹ suis. Ip̄e
aut̄ secedebat in desertū r orabat. Et sc̄m̄ est in
vna die: r ip̄e sedebat docēs. Et erāt pharisei
sedētes r legisdoctores q̄ venerāt et om̄i castel
lo galilee r iudee r hierl̄m: r p̄tus dn̄i erat ad
sanandū eos. Et ecce viri portātes in lecto ho
minē q̄ erat paralytic⁹: r q̄rebāt eū inferre et
ponere añ eum. Et nō inueniētes q̄ pre illū ifer
rent p̄ turba: ascēderūt sup̄ tectuz r p̄ tegulas
summisērūt eū cū lecto in mediū ante iesum.
Quoz fidē vridit: dixit. Nō remittūf tibi pec
cata tua. Et ceperūt cogitare scribe r pharisei
dicētes. Quis est h̄ q̄ loq̄f blasphemias. Quis
pōt dimittere pctā nisi solus de⁹. Ut cognouit
aut̄ iesus cogitationes eoz: r̄ns dixit ad illos.
Quid cogitat̄ in cordib⁹ v̄r̄s. Quid est facili⁹
dicere: dimitte tibi pctā: an dicere. surge et
ambula. Ut aut̄ sciāt̄ qz fili⁹ hois h̄z ptātes in
terra dimitte dī pctā: ait paralytico. Tibi dico
surge tolle lectū tuū et vade i domū tuā. Et cō
festis p̄surgēs corā illis tulit lectū in q̄ iacebat
et abiit i domū suā magnificās deū. Et stupor
app̄hendit om̄s r magnificabāt deū. Et reple
ti sūt timore dicentes: qz vidim⁹ mirabilia ho
die. Et post h̄ exiit. r vidit publicanū noie leui
sedentē ad teloneū: r ait illi. Sequere me. Et re
lictis oībus: surgēs secut⁹ ē eū. Et fecit ei cōi
uium magnū leui i domo sua: r erat turba ml̄
ta publicanoz r alioz q̄ cū illis erāt discubē
tes. Et murmurabāt pharisei r scribe eoz: dicē
tes ad discipulos ei⁹. Quare cū publicanis et
pctōrib⁹ māducatis r bibitis. Et r̄ns iesus di
xit ad illos. Nō egent q̄ sani sūt medico: sed q̄
male b̄nt. Nō veni vocare iustos: s̄: pctōres ad
p̄niam. At illi dixerūt ad eū. Quare discipuli
ioh̄is ieiunāt frequēter r obsecratōes faciūt
sūf r phariseoz: tui aut̄ edūt et bibūt. Quibus
ip̄e ait. Nunq̄d potest̄ filios sp̄ōf dū cuz illis
est sp̄ōsus facere ieiunare. Veniēt aut̄ dies: et
cū ablat⁹ fuerit ab illis sp̄ōsus: tūc ieiunabunt
in illis dieb⁹. Dicebat aut̄ r similitudinē ad il
los. Qz nō omissurā a nouo vestimēto mittit
in vestimentū vet⁹ alioq̄n r nouū rūp̄t: et ve
teri nō puenit omissura a nouo. Et nō mittit
vinū nouū i vtres veteres. alioq̄n rūp̄t vinuz

nouū vtres: r vinū effundet r vtres persbunt
Sed vinū nouū in vtres nonos mittendū est
et vtraq̄ cōseruans. Et nemo bibēs vetus sta
tīm vult nouū: dicit eum vetus melius est.
C. S. Discipuli sabbato sp̄icas vellūt. iesus
dicit qz dō in domo dei panes p̄positiōis sup̄
sit. manū aridā h̄ntem curat. ap̄los elegit i mō
te. in loco cāpestri ml̄tos curat a lāguozib⁹ q̄a
virt⁹ r̄c. octo btitudiēs: post hoc dicit. ve vobis
diuitib⁹ ve vob r̄c. dicit diligite inimicos v̄ros.
Qui te pctat i matillā p̄be r̄c. et oī petenti te
tribue: put vult̄ vt faciāt vob hoies r̄c. Si di
ligit̄ eos q̄ vos diligūt q̄ vob gr̄a est. mutuz
date: nihil ide sp̄ates. Estote misericordes. nolite
te iudicare. eadem mēsurā q̄ r̄c. Nunquid pōt
cec⁹ cecū ducē. nō est discipul⁹ sup̄ magistruz.
eijce p̄mū trabē. vnaq̄q̄ arbor d̄ fructu suo cog
scif. Qui audit s̄mōes r nō facit. cui filis ē. V
Actum est aut̄ in sabbato secūdo
primo cū trāsiret p̄ sata vellebāt dis
cipuli ei⁹ sp̄icas r māducabāt p̄fri
cātes manib⁹. Quidā aut̄ phariseo
rum dicebāt illis. Quid facit̄ qd̄ nō licet i sab
batis. Et r̄ndēs iesus ad eos dixit. Nec hoc le
gistis qd̄ fecit dō: cū esuriss̄ ip̄e r q̄ cū illo erāt
quō intrauit i domū dei. r panes p̄positionis
sumpsit r māducauit: r dedit his q̄ cū ip̄o erāt
qs nō licet māducare nisi tm̄ sacerdotibus. Et
dicebāt illis. qz dn̄s est fili⁹ hois etiā sabbati.
Sc̄m̄ est aut̄ r i alio sabbato: vt intraret in sy
nagogā r doceret. Et erat ibi hō: r man⁹ eius
dextera erat arida. Obsuabāt aut̄ scribe r pha
risei: si i sabbato curaret vt iuenirēt v̄i accusa
rent eū. Ip̄e v̄o sciebat cogitatiōes eoz: r ait
hoi q̄ bēbat manū aridā. Surge r sta in mediū
Et surgēs stetit. Ait aut̄ ad illos iesus. Intro
go vos. si licet sabbat⁹ b̄nfacere: an male: aiam
saluā facere an p̄dere. Et circūspect̄ oībus di
xit hōi. Extēde manū tuā. Et extēdit: r restitū
ta est man⁹ ei⁹. Ip̄i aut̄ repleti sūt insipiētia: r
colloq̄bant ad iuicē q̄ dn̄a facerēt d̄ iesu. Sc̄m̄
est aut̄ in illis dieb⁹ exiit i montē orare: r erat
p̄noctās in orōne dei. Et cū dies fact⁹ ēēt vo
cauit discipulos suos r elegit duodecim ex ip̄
sis qs r ap̄los noī aut̄: symonē quē cognomiā
uit petrū r andrea fr̄em ei⁹. Iacobū r ioh̄em
philippū r bartholomeū. mattheū r thomā. ia
cobū alpheī. r symonē q̄ vocat zelotes. r iudas
iacobi. r iudā scarioth q̄ fuit p̄ditōr. Et descen
dens cū illis de mōte stetit in loco cāpestri et
turba discipuloz eius. r multitudo copiosa ple
bis ab om̄i iudea r hierl̄m r maritima r tyri
et sydonis: qui venerant vt audirēt eū r sana
rent a lāguozib⁹ suis. Et q̄ verabant a sp̄iriti
bus imūdis curabant. Et oīs turba q̄rebat eū
tāgere: qz virt⁹ de illo eribat r sanabat om̄es.
Et ip̄e eleuat̄ oclis i discipulos suos dicebat
Beati paupes: qz v̄m est regnū dei. B̄ti q̄ nūc
esurit̄: qz saturabim̄i. B̄ti q̄ nūc stetit̄: qz ride
bitis. Beati eritis cum vos oderint homines:
et cū sepauerint vos r exprobrauerint r ciece

Matth. iij. c
Mar. i. c
E
Matth. viij. a
Mar. i. d
Matth. iij. d
Mar. iij. a
Joban. vi. a
Mat. xij. c
Mar. vi. f
D
Matth. ix. a
Mar. ij. a
Joban. v. a
Matth. ix. a
E
Matth. ix. a
Mar. ij. b
Joban. v. b
F
Matth. ix. a
Matth. ij. b
Mar. ix. b
Mar. ij. c
Mar. ix. e
B
Mar. ix. c
Mar. ij. d
Mar. ij. d

Matth. v. i
Matth. v. a
E
Matth. iij. c
Matth. v. b
Matth. v. s
Matth. v. a
Matth. v. a
Matth. v. c
Matth. v. e
Matth. v. b
Matth. v. a
Matth. v. c
Matth. v. c
Matth. v. c
Matth. v. d
Matth. v. e
Matth. v. d

sint nomē vestrū tanq̄ malū ppter filiū hoīs.
 Gaudent in illa die et exultate: ecce em̄ merces
 vestra multa est in celo. Scōz bec em̄ faciebāt
 pphetis p̄ses eoz // verūm ve vob̄ dicitib̄ q̄ ha
 betis p̄solationē vestrā. Ne vob̄ q̄ saturati estis
 q̄: esurietis. Ne vobis q̄ ridetis nūc q̄: lugēbitis
 et flebitis. Ne cū bñdixerint vobis om̄s hoīs.
 Scōm h̄ em̄ faciebāt pseudo pphetis p̄ses eo
 rum // Sz vob̄ dico q̄ audistis. Diligite inimicos
 v̄ros: bñfacite his q̄ vos oderūt. Bñdicite ma
 ledicētib̄ vobis: et orate p̄ calūnantib̄ vobis: et
 q̄ te pcutit in maxillā vnā. p̄be illi et alterā. Tab
 eo q̄ aufert tibi vestimētū: etiā tunicā noli p̄bi
 bere. Si aut̄ petenti te tribue: et q̄ aufert q̄ tua
 sunt ne repetas // Et p̄ut vultis vt faciāt vobis
 hoīs et vos facite illis s̄c̄r: et si diligitis eos q̄
 vos diligūt q̄ vob̄ est gr̄a? Nā et pctōres diligēs
 res se diligūt et si bñfeceritis his q̄ vobis bñfa
 ciūt q̄ vobis est gr̄a? Si q̄dē et pctōres h̄ faciūt
 et si mutuū dederitis his a q̄bus spat̄s recipe
 q̄ gratia est vobis. nā et pctōres pctōrib̄ fenes
 rant vt recipiāt eq̄l̄a. Verūm diligite inimicos
 vestros: bñfacite: et mutuū date nihil inde span
 tes. et erit merces vestra multa. et erit̄ filiū altis
 simi: q̄ ip̄e benign̄ ē sup̄ ingratos et malos. Esto
 te q̄ misericordes sicut et pater vester misericors ē
 // Nolite iudicare et n̄ iudicabimini: nolite p̄dēna
 re et n̄ p̄dēnabimini. Dimittite et dimittent̄. Da
 te et dabit̄ vobis. Mēsura bonā et p̄fertā et coa
 gitatā et sup̄effluētē dabūt in sinū vestrū // Eades
 q̄ppe mēsura q̄ mēsi fuerit̄: remittet̄ vob̄. dice
 bat aut̄ illis et s̄c̄r // Nūq̄d p̄t̄ cec̄ cecū du
 ceremōne ab̄o i foneā cadūt? Nō ē discipul̄ su
 per magnū. p̄fect̄ aut̄ ois erit si sit sicut magn̄
 et? Quid aut̄ vides festucā in oculo fratris tui
 trabē aut̄ q̄ i oculo tuo ē nō p̄sideras? Aut quō
 potes dicere fratri tuo: frater sine eijciā festucā
 de oculo tuo: ip̄e i oculo tuo trabē nō vides. Hy
 pocrita eijce p̄mū trabē de oculo tuo: et t̄c̄ p̄spi
 ces vt educas festucā de oculo fratris tui // Non
 est em̄ arbor bona q̄ facit fruct̄ malos: neq̄ ar
 bor mala facit̄ fructū bonū. Unaq̄q̄ ei arbor
 de fructu suo cōḡscit̄: neq̄ ei de spinis colligūt
 fic̄: neq̄ de rubo vindemiāt vna // Bon̄ h̄ō d̄ bo
 no thesauro cordis sui p̄fert bonū: et mal̄ h̄ō d̄
 malo thesauro p̄fert malū. Et ab̄udātia ei cor
 dis os loquit̄ // Quid aut̄ vocat̄ me dñe dñe: et
 nō facit̄ q̄ dico // Ois q̄ venit ad me et audit ser
 mones meos et facit̄ eos oñdas vobis cui filius
 sit. Silis est hoī edificāti domū q̄ fodit in altū
 et posuit fundamētū sup̄ petrā. Inundat̄ idē at̄
 facta illisus est flumē domū illi et nō potuit eā
 mouere. Fūdara em̄ erat sup̄ firmā petrā. Qui
 aut̄ audit et nō facit̄ filius ē hoī edificāti domū
 suā sup̄ trā sine fūdamento i quā illisus ē flui
 et p̄tinuo cecidit et facta ē ruina dom̄ illi // magna
 C. S. Seruū centuriōis curat. filium vidue
 mortuū suscitāt. iohes misit ad iesum. Tu es q̄
 v̄tur̄ es et. et dñs p̄medat iohes. pharisei et les
 gispiri p̄siliū dei spreuerūt. ies̄ dicit phariseis
 q̄ dicit iohes demoniū h̄ns et filiū hoīs h̄o vob̄

raro: ē. m̄r peccat̄ lacrimis pedes iesu lauit
C Am aut̄ impleisset oia p̄ba sua i v̄s
 aures plebis // intrauit capharnaū. Lē
 turiois aut̄ cuiusdā serū male h̄ns ē
 rat mortur̄ q̄ illi erat p̄ciosus. Et cā
 audisset de iesu: misit ad eū seniores iudeoz ro
 gās eū vt v̄iret et saluaret fernū ei. At illi cū
 venissent ad iesum rogabāt eū sollicit̄ dicētes
 ei: q̄ dign̄ est vt h̄ illi p̄tes. diligit̄ ei gentē no
 strā et synagogā ip̄e edificauit nob̄. Iesus aut̄
 ibat cū illis. et cū iā nō longe esset a domo mi
 sit ad eū cēturio amicos dicēs. Dñe: noliverari
 // Nō em̄ sup̄ dign̄ vt sub tectū meā intres. p̄p̄
 qd̄ et meip̄m nō sum dignū arbitrat̄ vt venire
 ad te: s̄ dic̄ p̄bo et sanabis puer me. nā et ego
 h̄o sum sub pt̄ate p̄stitur̄ h̄ns sub me milites:
 et dico huic vade: et vadit. et alio venit: et venit. et
 suo meo fac̄ h̄: et facit. Quo audito iesus mira
 t̄ ē: et p̄uersus seq̄ntib̄ se turb̄ dixit // Amē dico
 vob̄ nec i isrl̄ tātā fidē iuent̄. Et reuersi q̄ missi
 fuerāt domū iuenerūt fernū q̄ lāguerat sanū. Et
 sc̄m ē deiceps ibat iesus i citates q̄ vocat̄ nays
 et ibat cū eo discipuli ei et turba copiosa. Eū aut̄
 appropinq̄ret porte ciuitat̄: ecce defūct̄ effere
 bat filiū vnic̄ matris sue // Et h̄ vidua erat: et tur
 ba ciuitat̄ multa cū illa. Quā cum vidisset dñs
 m̄ia mort̄ sup̄ eā: dixit illi Noli flere. Et accessit
 et tetigit oculū. H̄i at̄ q̄ portabāt steterūt: et ait
 Adolescēs: tibi dico surge. Et resedit qui erat
 mortur̄: et cepit loqui et dedit illū matri sue. Ac
 cepit at̄ oēs tior̄ et magnificabāt deū dñtes. Qz
 p̄p̄ba magn̄ surrexit i nobis: et qz d̄s visitauit
 plebē suā. Et erit̄ h̄o i vniuersam iudeā de
 eo: et oēm circa regidēs. Et nūciauerūt iohi di
 scipuli ei de oib̄ his // et puocauit duos de disci
 pulis suis iohes: et misit ad ibm̄ dicēs. Tu es
 qui v̄tur̄ es: an aliū expectam? Cū aut̄ venis
 sent ad eū viri dixerunt. Iohes baptista misit
 nos ad te dicēs // Tu es qui v̄tur̄ es: an aliū ex
 pectam? In ip̄a aut̄ hora multos curauit a lan
 guorib̄ suis et plagis. et spiritib̄ malis et cecis
 multis donauit visum. Et respōdēs dixit illis.
 // Eunt̄ renūciate iohi q̄ audistis et vidistis.
 Qz ceci vidēt. claudī ambulāt. leprosi mūdant̄
 surdi audiūt. mortui resurgūt. paupes euāgeliz
 antur. et bt̄us est quicūq̄ non fuerit scandaliz
 zar̄ i me // Et cū discessisset nūcij iohis. cepit de
 iohes dicere ad turbas. Quid existis in desertis
 videre: arūdinē vento agitātā? Sz quid existis
 videre hoīem mollib̄ vestimētis indutū. Ecce
 qui in veste p̄ciosa sunt et delit̄s: in domib̄ re
 gū sūt? Sz quid existis videre? Prop̄etā: Cū
 q̄ dico vobis: et plusq̄ p̄p̄bam. H̄c est de quo
 scriptū est // Ecce mitto angelū meū añ facie tu
 am: qui p̄parabit viā tuā ante te. Dico em̄ vob̄
 maior̄ iter natos mulierū p̄p̄ba iohes baptista
 nemo ē // Qui aut̄ minor̄ est in regno dei: maior̄
 est illo. Et ois populus audiens: et publicani iu
 stificauerūt deus. baptizati baptisimo iohanis.
 Pharisei aut̄ et legispiri p̄siliū dei spreuerūt i se
 metip̄os n̄ baptizati ab eo. Ait at̄ dñs // Cui ḡ ff

Matth. viij. a

Mat. viij. a

Mat. viij. b

iii. reg. iij. b

Matth. xi. a

Matth. xi. a

Matth. xi. a

Matth. xi. a

Malac. iij. a

Matth. xi. b

Mat. i. a

Mat. xi. b

Matth. xi. b

Lucos. vi. a

Matth. v. g

E

Matth. iij. c

Matth. v. b

Matth. v. g

F

Matth. vi. a

Matth. vi. a

Matth. iij. c

Matth. xv. c

Matth. x. e

Matth. vi. a

Matth. vi. e

B

Matth. iij. c

Matth. v. e

Matth. vi. d

Matth. i. a

Matth. i. a

milles diei boies generationis huius: et cuius filii sunt? Siles sunt pueri sedentibus in foro: et loquuntur ad invicem et dicunt. Carissimi vobis tybii et non saltastis: lametauimus et non plorastis. Venit autem iohannes baptista neque manducans panem neque bibens vinum: et dicit. demonium habet. Venit filius hominis manducans et bibens: et dicit. Ecce homo duorum: et bibens vinum amicus publicanorum et peccatorum. Et iustificata est sapientia ab omnibus filiis suis. Rogabat autem illum quidam de pharisaeis ut manducaret cum illo. Et ingressus domum pharisaei discubuit. Et ecce mulier quae erat in ciuitate peccatrix ut cognouit quod Iesus accubuit in domo pharisaei attulit alabastrum unguenti: et stans retro secus pedes eius: lacrymis cepit rigare pedes eius et capillis capitis sui tergebatur: et osculabatur pedes eius: et unguento ungebatur. Videns autem pharisaeus quod vocauerat eum ait intra se dicens. Vix si esset propheta sciret utique quod et quis est mulier quae tangit eum. quia peccatrix est. Et respondens Iesus dixit ad illum. Simo: habeo tibi aliquid dicere. At ille ait. Magister dicit. Duo debitorum erant cuiusdam feneratoris. unus debebat denarios quingentos: et alius quingenta. Non habuit illi vnus redderet: donauit utrisque. Quis ergo eum plus diligit. Respondens ei Iesus dicens. Recte iudicasti. Et conuersus ad mulierem dixit simoni. Videns hanc mulierem? Intraui in domum tuam aquam pedibus meis non dedisti. Hec autem lacrymis rigauit pedes meos: et capillis suis terxit. Osculum mihi non dedisti. Hec autem ex quo intravi non cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meum non unxisti. Hec autem unguento unxit pedes meos. Propter quod dico tibi. Remittuntur ei peccata multa: quoniam dilexit multum. Qui autem minus diligit minus diligit. Dixit autem ad illam. Remittuntur tibi peccata. Et ceperunt quodammodo filii accubebant dicere intra se. Quis est hic qui etiam peccata dimittit? Dixit autem ad mulieres. Fides tua te saluauit fecit. Uade in pace.

Capitulum VIII. In itinere sequentibus se viri ac mulieribus pabolam seminantis dicit. de lucerna super candelabrum: dicit. absconditum manifestet. quod habet dabit illi. dicit et matrem et fratres suos esse quod verbum dei audiunt et faciunt nauigantes tempestatem sedat. legiones expellit ab homine et in porcos mittit et dicit ei. redi domum tuam de muliere sanata a pluuio sanguinis. et de filia syri resuscitata.

Capitulum VIII. Factum est deinceps et ipse iter faciebat per ciuitates et castella predicans et euangelizans regnum dei: et duodecim cum illo: et mulieres aliquae quae erant curate a spiritibus malignis et infirmitatibus. maria quae vocatur magdalene de qua septem demonia exierant: et iohanna uxor chuze procuratoris herodis: et susanna et aliae multae: quae ministrabant ei de facultatibus suis. Cum autem turba plima conueneret et de ciuitatibus pararet ad eum dixit per similitudinem. Erunt qui seminat seminare seminem suum. Et dum seminat: aliud cecidit secus viam: et calcaturum est: et volucres caeli comederunt illud. Et aliud cecidit super petram: et natum aruit: quia non habebat humorem. Et aliud cecidit in spinas. et simul exorte spiritus

ne suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terra bona: et ortum fecit fructum centuplum. Hec dicens clamabat. Qui habet aures audiendi: audiat. Interrogabant autem eum discipuli eius quod esset haec pabola. Quibus ipse dixit. Vobis datum est nosse mysterium regni dei ceteris autem in pabulis: ut videntes non videant: et audientes non intelligant. Est autem haec pabola. Semine est verbum dei. Qui autem secus viae: hi sunt qui audiunt: deinde venit diabolus et tollit verbum de corde eorum. ne credentes salui fiant. Nam qui super petram. qui cum audierint cum gaudio suscipiunt verbum. Et hi radices non habent: quia ad tempus credunt: et in tempore temptationis recedunt. Quod autem in spinas cecidit. hi sunt qui audierunt et a sollicitudinibus et diuitiis et voluptatibus vite uitae suffocantur: et non referunt fructum. Quod autem in bona terra: hi sunt qui in corde bono et optimo audientes verbum retinent et fructum afferunt in patientia. Ne timo autem lucernam accedens operit eam vase: aut sub lectum ponit. Sed super candelabrum ponit: ut intrantes videant lumem. Non est enim occultum quod non manifestet: nec absconditum quod non cognoscatur: et in palam veniat. Videte ergo quid audiatis. Qui enim habet dabit illi. et quantum non habet: etiam quod parat se habere auferet ab illo. Veniunt autem ad illum mater et fratres eius et non poterant adire eum propter turbam. Et nuntiatum est illi. Quae tuae fratres tui stant foris: volentes te videre. Qui respondens dixit ad eos. Quae mea et fratres mei hi sunt qui verbum dei audiunt et faciunt. Factum est autem in vna die et ipse ascendit in nauiculam: et discipuli eius: et ait ad illos. Transiretemus trans stagnum. Et ascenderunt. Et nauigantibus illis obdormiuit: et descendit procella ventis in stagnum: et coopellabatur et periclitabatur. Accedentes autem suscitauerunt eum dicentes. Praeceptorum patrum. At ille surgens increpauit ventum et tempestatem aquae: et cessauit et facta est tranquillitas. Dixit autem illi. Ubi est fides vestra. Qui timentes mirati sunt ad invicem: dicentes. Quis putas hic est. Quia et ventis et mari imperat et obediunt ei? Et nauigauerunt ad regionem genesarum quae est galilea. Et cum de nauis egressus esset ad terram. occurrit illi vir quidam qui habebat demonium iam tempore multo et vestimento non induebat: neque in domo manebat sed in monumentis. Is ut vidit Iesum prostratus ait illi et exclamans voce magna dixit. Quid mihi et tibi est Iesu fili dei altissimi? Obsecro te me torqueas. Praecipiebat enim spiritus immundo ut exiret ab homine. Multo enim tempore arripiebat illum: et vinciebat catenis et coepedibus custodit: et ruptis vinculis agebat a demonio in desertum. Interrogauit autem illum Iesus: dicens. Quod tibi nomen est? At ille dixit. Legio. Quia intrauerunt demonia multa in eum. Et rogauerunt illum: ne imperaret illi ut in abyssum iret. Erat autem ibi grex porcorum multorum pascentium in monte et rogabant eum ut permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illi. Exierunt ergo demonia ab homine: et intrauerunt in porcos: et impetu abiit grex pro praecipio in stagnum et suffocatus est. Quod ut viderunt factum quod pascebant. fugerunt et nuntiauerunt in ciuitate et in villas. Exierunt autem videre quod factum est: et venerunt ad Iesum: et inuenerunt homines sedentes a quo de

Mat. xi. c

Mat. xxvi. a

Mat. xiii. a

Joh. vii. a

f

B

A

J. xlii. b

Mat. xiii. a

Mat. xiii. a

Marginal notes on the left side, including 'f', 'e', and various references to other parts of the text.

monia exierat vestitu. ac sana mente ad pedes ei' et timuerunt. Nuncianerunt autem illis...

los predicare regnum dei: et sanare infirmos // Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neque virgam...

Marginal notes on the right side, including 'Mat. x. a', 'Mar. x. a', and other biblical references.

tua. et ex omnibus viribus tuis: et ex omni mente tua: et primum tuum sicut teipsum. Dixitque illi. Recte respondisti. Hoc fac et viues. Ille autem volens iustificare seipsum: dixit ad Iesum. Et quis est meus proximus? Suspiciens autem Iesus dixit. Homo quidam descendebat ab Hierusalē in Hiericho: et incidit in latrones. qui etiam despoliauerunt eum et plagis impositis abierunt semivivo relicto. Accidit autem ut sacerdos quidam descenderet eadem via et viso illo perterruit. Samaritanus autem quidam iter faciens venit secus eum. et videns eum misericordia motus est. Et appropians alligauit vulnera eius. Infundens oleum et vinum et imponens illum in iumentum suum duxit in stabulum: et curam eius egit. Et altera die protulit duos denarios: et dedit stabulario et ait. Eram illi habere et quodcumque superogaueris. ego cum rediero reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus. Uade et tu fac sicut factum est autem dum irent. et ipse intrauit in quoddam castellum: et mulier quidam martha nomine excepit illum in domum suam. et hanc erat soror nomine maria. Que etiam sedens secus pedes domini audiebat sermone illius. Martha autem satagebat circa frequens ministerium. Que stetit et ait. Domine: non est tibi cura quod soror mea reliquit me sola ministrare? Dic ergo illi ut me adiuet. Et respondit illi dominus. Martha Martha sollicita es et turbata erga plurima. Porro: vnum est necessarium. Maria optima partem elegit que non auferetur ab ea.

C. S. Docet orare pater sanctificet nomen tuum. Commoda mihi tres panes omnis qui petit accipit erat Iesus eiciens demonium. Quidam dixerunt in beelzebub eicit demonia. regnum in seipsum diuisum desolabitur. dicit spiritus immundus reuertar in domum meam. Et uis uenter qui te portauit. de signone. de lucerna. Lucerna corporis oculus laudum potus qui intus est. dare elemosinam. prouocatur. ve multa dicit. pharisei querentes cape aliquid ex ore eius.

Cap. XI

E factum est cum esset in quodam loco orans: ut cessauit: dixit vni ex discipulis eius ad eum. Domine doce nos orare. sicut docuit Iohannes discipulos suos. Et ait illis. Cum oratis dicite. Pater sanctificetur nomen tuum. adueniat regnum tuum. panem nostrum quotidianum da nobis hodie. et dimitte nobis peccata nostra. siquidem et nos dimittimus debitoribus nostris et ne nos inducas in temptationem. Et ait ad illos. Quis vestrum habebit amicum et ibit ad illum media nocte et dicet illi. amice commoda mihi tres panes. quoniam amicus meus venit de via ad me: et non habeo quod ponam ante illum. et ille deintus respondens: dicat. non mihi molestus esse. iam ostium clausum est et pueri mei mecum sunt in cubili: non possis surgere et dare tibi. Et ille si perseverauerit pulsans dico vobis: et si non dabit illi surgens: eo quod amicus eius sit propter improbitatem tamen eius surget: et dabit illi quantum

quot habet necessarios. Et ego dico vobis. Petite et dabit vobis. quate et inuenietis. pulsate et aperiet vobis. Omnis enim qui petit accipit: et qui querit inuenit. et pulsanter apertus. Quis autem ex vobis prorem petit panem nunquam lapidem dabit illi: aut pisce. nunquam pro pisce serpentem dabit illi: aut si petierit ouem. nunquam porriget illi scorpionem. Si ergo vos cum sitis malis nostis bona dare filiis vestris: quanto magis pater vestri celestis de celo dabit spiritum bonum petentibus. Et erat eiciens demonium: et illud erat mutum. et cum eiecisset demonium locutus est mutus: et admirante sunt turba. Quidam autem ex eis dixerunt. In beelzebub princepe demoniorum eicit demonium. Et alij temptantes: signum de celo querebant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitationes eorum dixit eis. Omne regnum in se diuisum desolabitur: et domus super domum cadet. Si autem et sathanas in seipsum diuisus est quomodo stabit regnum eius? quia dicitis in beelzebub me eicere demonia? Si autem ego in beelzebub eicio demonia: filij vestri in quo eiciunt? Non ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito dei eicio demonia. profecto puenit in vos regnum dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum. in pace sunt ea que possidet. Si autem fortior eo superueniens vicerit eum: vniuersa arma eius auferet in quibus confidebat: et spolia eius distribuet. Qui non est mecum contra me est. et qui non colligit mecum dissipat. Cum immundus spiritus exierit de homine ambulat per loca inanis: querentes requiem: et non inueniens: dicit. Reuertar in domum meam vni et ceterum. Et cum venerit inuenit eam scopis mundatam. Tunc vadit et assumit septem alios spiritus secum nequiores se. et ingressi habitant ibi. Et sunt nouissima hominis illius peiora portibus. Scimus autem cum hoc diceret: extollens voces quidam mulier de turba: dixit illi. Venter qui portauit: et vbera que suristi. At ille dixit. Quinimo. Vtri que audiunt verbum dei et custodiunt illud. Turbis autem concurrentibus cepit dicere. Beatiatio hec generatio nequam est. signum querit: et signum non dabit ei nisi signum ionae. Nam sicut fuit ionas signum niniuitis: ita erit et filij hominis generationi isti. Regina austri surget in iudicio cum uiribus generationis huius: et condemnabit illos: quia venit a finibus terre audire sapientiam salomonis. Et ecce plus quam salomon habet. Viri ninuite surgent in iudicio cum generatione hac et condemnabunt illi: quia penam egerunt in perditione ionae. Et ecce plus quam iona habet. Nemo lucernam accendit et in abscondito ponit neque sub modio: sed super candelabrum: ut qui ingrediuntur lumen videant. Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuum lucidum erit. si autem nequam fuerit etiam corpus tuum tenebrosum erit. Uide ergo ne lumen quod in te est tenebre sint. Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit non habis aliquid parte tenebrarum: erit lucidum totum. Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Et cum loqueretur rogauit illum quidam phariseus ut pranderet apud se. Iesus autem ingressus recubuit. Phariseus autem cepit intra se reputans dicere. quare non baptizatus esset ante prandium: et ait dominus ad illum. Nunc vos pharisei quod deforis est calcas et

Mat. vii. a
Job. x. f
Jac. i. a
Mat. x. d. xij. b
Mat. iij. c
Mat. xij. c
Mat. xij. b
Mat. iij. c
Mat. xij. d
Mat. xij. c
Mat. viij. b
Reg. r. a
Para. ix. a
Ione. iij. b
Mat. xij. d
Mat. v. b
Mat. iij. c
Mat. vi. c
Mat. xiiij. c

suam. Et vos estote parati. q̄ q̄ bona nō putatis filii⁹ boīs veniet. At̄ aut̄ ei petrus. Dñe ad nos dicitis hāc pabolam: an ⁊ ad om̄s? Dixit at̄ dñs. Quis putas est fidelis dispēsator ⁊ p̄videns: quē cōstituit dñs sup familiā suā. vt det illis in tpe tritici mensurā. Bt̄us ille fu⁹ quē cū venerit dñs inuenerit ita facientē. Vere dico vob: qm̄ sup oia q̄ possidet cōstituet illuz. Qd̄ si dixerit fu⁹ ille i corde suo morā facit dñs me⁹ venire ⁊ cepit pcutere suos ⁊ ancillas ⁊ edere ⁊ bibere ⁊ inebriari. v̄iet dñs sui illi⁹ i die q̄ nō speret ⁊ bona q̄ nescit ⁊ diuidet euz: p̄tēs eius cū infidelib⁹ ponet. Ille aut̄ fu⁹ q̄ cognouit volūtatem dñi sui: ⁊ nō se p̄parauit: ⁊ nō fecit fm̄ voluntatē ei⁹: vapulabit mult⁹. q̄ at̄ nō cognouit ⁊ fecit digna: plag⁹ vapulabit pauc⁹. Om̄i aut̄ cui multū datū est multū q̄ref ab eo et cui cōmēdauerūt multū plus petent ab eo. Ignē veni mittere in trā. ⁊ qd̄ volo nisi vt accendat⁹. Baptisma aut̄ b̄o baptizari: ⁊ quōo coarto: vsq̄ dñi p̄ficiat. Putat⁹ q̄ pacē veni mittere in terrā. Nō dico vob s̄ separationē. Erunt em̄ ex hoc q̄nc̄ in domo vna diuisi. tres i duo ⁊ duo in tres diuidētur. p̄r in filiū ⁊ fili⁹ in p̄rē suum. m̄r in filiā ⁊ filia in m̄rē. socrus in nurū suam: ⁊ nur⁹ in socrū suā. Dicebat autē ad turbas. Eū videritis nubē orientē ab occasu: statim dicitis nub⁹ venit: ⁊ ita fit ⁊ cū austrū flantē dicitis q̄ est⁹ erit ⁊ fit. Hypocrite faciem celī ⁊ terre hostis p̄bare. hoc aut̄ tps̄ quō nō p̄bat⁹. Quid autē ⁊ a vobis ip̄s nō iudicat⁹ qd̄ iustum est. Eū aut̄ vadis cū aduersario tuo ad p̄ncipē in via: da operā liberari ab illo: ne forte trabat te ad iudicem: ⁊ iudex tradat te exactori. ⁊ exactor mittat te in carcerē. Dico tibi. nō eris inde donec etiā nouissimū minutū reddas.

C. L. S. Sub exēplo galileoz occisoruz monet agendā p̄niaz. de ficulnea infructuosa. Mulierē decē ⁊ octo ānis curuā erigit. archisynago⁹ indignat⁹ q̄ curasset sabbato r̄ndit regnuz celoz grano synapis ⁊ fermento filie esse. cōtēdit̄e intrare p̄ angustam portā. Nescio vñ sitis nouissimi q̄ erant p̄imi. berodē vulpem vocat bierlm̄ q̄ occidis p̄betas. La. XIII

A Derant aut̄ qdā ip̄o in tpe nūciantes illi de galileis: q̄ sanguinē pylat⁹ misit cū sacrificij eoz. Et r̄ndens dixit illis. Putat⁹ q̄ bi galilei p̄ oib⁹ galileis peccatores fuerit: q̄ talia passi sunt. Nō dico vobis sed nisi p̄niam habueritis oēs filii p̄bitis sicut illi decem ⁊ octo sup quos cecidit rurris in syloez occidit eos. Putatis q̄ ⁊ ip̄i debitores fuerint. p̄ter oēs boies bitates in bierlm̄. Nō dico vob: s̄ si nō p̄niam habueritis oēs filii p̄bitis. Dicebat aut̄ ⁊ hāc similitudinē. Arborē ficū bēbat qdā plantatā in vinea sua: ⁊ venit q̄rens fructū in illa: ⁊ nō inuenit. Dixit autē ad cultorem vinee. Ecce anni tres sunt ex quo venio q̄rens fructū in ficulnea hac: ⁊ nō inuenio. Succide ergo illā. Ut qd̄ etiā trā occupat⁹. At̄ ille r̄ndens dixit illi. Dñe: dimitte illā ⁊ hoc an

no vsq̄ dum fodis circa illā ⁊ mittam stercore. Et si qd̄dem fecerit fructū: sin aut̄ in futurū succides eam. Erat aut̄ docens in synagoga eorum sabbatis. Et ecce mlr̄ q̄ bēbat sp̄m infirmitat⁹ annis decē ⁊ octo: ⁊ erat inclinata: nec oīno poterat sursum respicere. Quā cū videret ies⁹: vocauit eam ad se: ⁊ ait illi. Mulier dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi man⁹: ⁊ cōfestim erecta est: ⁊ glificabat deū. R̄ndēs aut̄ archisynago⁹ indignās: q̄ sabbatis curasset iesus: dicebat turbe. Sed dies sūt in q̄b⁹ oportet opari. In his ergo venite ⁊ curamini: et nō i die sabbati. R̄ndēs aut̄ ad illū dñs dixit. Hypocrite: vnusq̄sq̄ v̄m sabbato nō soluit bouē suum aut asinū a p̄sep̄io: ⁊ ducit adaq̄re. Hāc aut̄ filiā abraē quā alligauit satbanas ecce decē ⁊ octo ānis: non oportuit solui a vinculo isto die sabbati. Et cum h̄ diceret erubescēbant om̄s aduersarij ei⁹. ⁊ ois ppl̄s gaudebat in vnuer⁹ sis q̄ gliose fiebāt ab eo. Dicebat ergo. Cui filie est regnum dei. ⁊ cui filie estimabo illō. Sile ē grano synapis: qd̄ acceptū bō misit in hortum suum ⁊ creuit: ⁊ fact⁹ est in arbore magnā: ⁊ volucres celī req̄uerūt in ramis ei⁹. Et iterū dixerit. Cui filie estimabo regnū dei. Simile ē fermentato qd̄ acceptū mulier abscondit in farine fata tria: donec fermentaret totum. Et ibat p̄ ciuitates ⁊ castella docens. ⁊ iter facies i bierlm̄. Ait aut̄ illi qdā. Dñe: si pauci sunt q̄ saluānt. Ip̄e aut̄ dixit ad filios. Cōtendite intrare per angustam portā: q̄ multi dico vob q̄rent intrare ⁊ nō poterunt. Eū autē intrauerit p̄familias ⁊ clausit ostiū incipietis foris stare: ⁊ pulsare ad ostiū dicētes. Dñe aperī nob: ⁊ r̄ndēs dicet vob. Nescio vos vñ sitis. Tūc incipietis dicere. Nāducauim⁹ corā te ⁊ bibem⁹: ⁊ in plateis nr̄is docuisti. Et dicet vob. Nescio vñ vos sitis. Discēdit̄e a me oēs oparij iniquitat⁹. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentium: cū videritis abraam ⁊ isaac ⁊ iacob et om̄s p̄phas in regno dei vos aut̄ etPELLI foras. Et veniet ab oriente ⁊ occidente ⁊ aq̄lone et austro: ⁊ accūbēt in regno dei. Et ecce sunt nouissimi q̄ erāt p̄mi. ⁊ sūt p̄mi qui erant nouissimi. In ip̄a die accesserunt qdā phariseoz: dicētes illi. Eri ⁊ vade hic: q̄ berodes vult te occidere. Et ait illis. Ire ⁊ dicit̄e vulpi illi. Ecce eicio demonia ⁊ sanitates p̄ficio hodie ⁊ cras: ⁊ tertia die p̄sumoz. Verū tamen oportet me hodie ⁊ cras ⁊ sequenti die ambulare: q̄ nō capit p̄betā p̄ire extra bierusalem. Bierlm̄: bierlm̄ q̄ occidis p̄betas ⁊ lapidas eos q̄ mittunt ad te. Quoties volui cōgregare filios tuos quēa d̄modū auis nidū suum sub pennis: ⁊ nolui. Ecce relinq̄tur vobis domus v̄ra deserta. Dico autē vobis: q̄ nō v̄s debitis me donec veniat cum dicetis. b̄ndict⁹ qui venit in noīe dñi.

C. L. S. Hydropticū curat: recūbe i nouissimo loco. q̄ se exaltat b̄uiliabit: cū facis p̄adiuz vel cenam noli facere amicos ⁊c. Inuitati ad cenam excusant se seq̄. odire parentes. b̄uiliare

E

D

Mat. xij. d
Mat. iij. c

Mat. xij. d
E
Mat. ix. d

Mat. vij. b

S
Ps. vi.
Mat. vij. d

Mat. vij. b

Mat. xix. d
Mat. x. d

S

Mat. xxi. d

crucē iubet. pabolayolētē edificare turrēz regē
volētē pmitterē bellū q̄ n̄ renūciat oib⁹ rē. d̄ sale.

A

Et factū ē cū intrōissē ibs ī domū XIII
cuiusdam p̄ncipis p̄bariseoz sabbato
manducare panē: et ipsi obseruabant
eū. Et ecce hō q̄dā hydropic⁹ erat añ

Mat. x. i. a
Mat. xii. a
s. vi. b
s. xii. c
B

illū. Et r̄ndēs iesus dixit ad legispitos et p̄bari
seos: dicēs. Si licet sabbato curare? At illi ra
cuerūt. Ip̄e vero app̄bensum sanauit eū ac dis
misit. Et r̄ns ad illos: dixit. Quis vestrū asin⁹
aut bos ī puteū cadet: et nō cōtinuo extrahet

L
Mat. xxi. b
j. xvii. c
Jaco. iiii. c

illū die sabbati? Et nō poterāt ad bec r̄ndere il
li. Dicebat aut̄ et ad inuitatos parabolā: inten
dēs quō p̄rimos accubit⁹ eligerēt dicēs ad il
los. Cū inuitat⁹ fueris ad nuptias nō discūbas
ī p̄rio loco: ne forte bonozator te sit inuitat⁹ ab
illo: et veniēs is q̄ te et illū vocauit: dicat tibi. da
bo huic locū: et tu incipias cū rubore nouissimū
locū tenere. Sz cū vocat⁹ fueris vade recūbe ī
nouissimo loco: vt cū venerit q̄ te inuitat⁹: dicat

D
Mat. xxi. a
Apoca. xix. b

tibi. Amice ascēde sup̄. Tūc erit tibi gla coraz
simul discūbētib⁹. qz oīs q̄ se exaltat hūiliabit.
et q̄ se hūiliat exaltabit. Dicebat aut̄ et ei q̄ se in
uitauerat. Cū facis p̄radiū aut cenā: noli voca
re amicos tuos neqz fratres tuos: neqz cogna
tos: neqz vicinos: neqz diuites: ne forte et ip̄i te
restituēt: et fiat tibi retributio. Sz cū facis cō
muniū. voca paupes: debiles: claudos: et cecos et
br̄s eris. qz nō h̄nt retribuere tibi. Retribuet
eū tibi ī resurrectione iustoz. Hec cū audissē
q̄dā de fil̄ discūbētib⁹: dixit illi. Beat⁹ q̄ mādu
cabit panē ī regno dei. At ip̄e dixit ei. Hō q̄dā
fec̄ cenā magnā: et vocauit mltos. Et misit suū
suū hora cene dicere inuitatis vt venirēt: qz iaz
pata sunt oia. Et ceperūt fil̄ oēs excusare. P̄rim⁹
dixit ei. Villā emi: et necesse habeo etire et vide
re illā. Rogo te habe me excusatū. Et al̄ dixit.
Juga bouz emi q̄nqz: et eo pbare illa. Rogo te
habe me excusatū. Et al̄ dixit. Uxorē duri: et iō
nō possuz venire. Et reuersus fu⁹ nūciauit bec
dño suo. Tūc frat⁹ paterfamilias: dixit suo suo
Eri cito ī plateas et vicos ciuitatis: et paupes
ac debiles et cecos et claudos introduc buc. Et
ait su⁹. Dñe: factū est vt impasti: et adhuc loc⁹ ē.
Et ait dñs suo. Eri ī vias et sepes et cōpelle ī
trare: vt impleat dom⁹ mea. Dico aut̄ vob: q̄a
nemo viroz illoz q̄ vocati sunt gustabit cenam
meā. H̄bāt aut̄ turbe multe cū eo. et reuersus di
xit ad illos. Si q̄s venit ad me et nō odit patrē
suū et matrē et vxorē et filios et fratres. et sorozes
adhuc aut̄ et aiām suā: nō pōt me⁹ eē discipulus
Et q̄ nō h̄atulat crucē suā et venit post me. nō
pōt me⁹ eē discipulus. Quis em̄ ex vob volens
turrīm edificare: nōne p̄ius sedens computat
sumpt⁹ q̄ necessarij sunt. si habeat ad pficiēdū:
ne postq̄ posuerit fundamētū et nō potuerit p̄
ficere: om̄s qui vident incipiāt bludere ei: dicē
tes. quia hic homo cepit edificare et non potu
it p̄summare. Aut quis ret iturus committere
bellū aduersus altū regem: nō sedens p̄us co
gitat si possit cū decem milibus occurrere ei: q̄

cū viginti milibus venit ad se? Alioquin adhuc
illo longe agente: legationez mittens rogat ea
que pacis sunt. Sic ergo om̄s ex vobis qui
non renunciat omnibus que possidet: nō potest
meus, esse discipulus. Bonū est sal. Si autē sal
euauerit in quo condiet. Neqz in terram neqz
in sterquilinum vtile est: sz foras mittef. Qui
habet aures audiēdi: audiat.

¶ L. S. Parabola centum ouiu et drachme. de
gaudio āgeloz super vno peccatore. pabola de
filio prodigo.

La. XV

Erant autem appropinquantes ei pu
blicani et peccatores vt audirent illuz
Et murmurabant p̄barisei et scribe: di
centes. qz hic peccatores recipit et mā
ducat cum illis. Et ait ad illos parabolam istā
dicēs. Quis ex vobis homo qui habet centum
oues: et si perdiderit vnā ex illis: nonne dimit
tit nonagintanouē ī deserto et vadit: ad illam
que perierat donec inueniat eā? Et cum inue
nerit eā. imponit ī humeros suos gaudēs et
veniēs domū: conuocat amicos et vicinos: di
cens illis. Eōgratulamini mibi: qz inueni oues
meā que perierat. Dico vobis qz ita gaudium
erit ī celo sup vno peccatore penitētiā agente
q̄ supra nonagintanouem iustis qui non indi
gent penitētiā. Aut que mulier h̄ns drachmas
decē si pdiderit drachmā vnā. nōne accendit
lucernā et euertit domum et querit diligenter
donec inueniat eam. Et cum inuenerit: conuo
cat amicas et vicinas: dicens. Congratulamini
mibi: quia inueni drachmā quam pdideram.
Ita dico vobis gaudium erit coram angel⁹ dei
sup vno peccatore penitētiā agente. Ait au
tem. Homo quidam habuit duos filios: et dixit
adolescentioz ex illis patri. Pater: da mibi por
tiones substantie q̄ me cōtingit. Et dimisit illis
substantiā. Et non post multos dies: cōgregatis
om̄ibus adolescentioz: filius p̄gre p̄fect⁹ ē ī
regionem longinquā: et ibi dissipauit substantiā
suā viuendo lurose. Et postq̄ om̄ia con
summasset: facta est fames valida ī regione il
la: et ip̄e cepit egere. Et abiit et adhesit vni cō
nium regionis illius. et misit illum ī villā suā
vt pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrē
suū de siliqs quas porci māducabāt: et nemo il
li dabat. In se aut̄ reuersus dixit. Quātī mer
cēnarij ī domo patris mei abundāt panibus.
ego aut̄ hic fame pereo. Surgā et ibo ad p̄em
meū et dicā ei. Pat̄ peccauī ī celū. et corā te. iā
nō sum dign⁹ vocari filius tu⁹: fac me sicut vnū
de mercēnarijs tuis. Et surgens venit ad patrē
suū. Cū aut̄ adhuc lōge esset: vidit illū pat̄ ip̄i
et mīa mot⁹ est: et accurrens cecidit sup colluz
ei⁹: et osculat⁹ est eū. Dixitqz ei filius. Pater: pec
caui ī celū et corā te iā nō sum dign⁹ vocari fi
lius tu⁹. Dixit aut̄ pat̄ ad seruos suos. Eito p̄fer
te stolā p̄mā et induite illū et date annulum ī
manuz ei⁹: et calciamēta ī pedes ei⁹. Et addu
cite vitulū saginatū et occidite. et māducem⁹ et
epulemur qz h̄ filius me⁹ mortu⁹ erat: et reuixit.

Mat. x

Mat. x

Mat. x

B

Mat. x

B

B

B

L

L

B

Mat. vi

B

L

Mat. vi

L

des aut̄ iesus dixit. Nōne decē mūdātī sunt. Et nouē vbi sunt? Non est inuēt̄ q̄ rediret ⁊ daret glām deo nisi hīc alienīgēna. Et ait illi. Surge vade: q̄ fides tua te saluū fecit. Interrogatus aut̄ a phariseis qm̄ venit regnū dei? R̄sis eis dixit. Nō veniet regnū dei cū obseruatione: neq̄ dicent. ecce hīc aut̄ ecce illīc. Ecce em̄ regnū dei intra vos est. Et ait ad discipulos suos. Veniēt dies qm̄ desideretis videre vnū diē filiū hoīs et nō videbitis. Et dicēt vob̄. Ecce hīc et ecce illīc. Nolite ire: neq̄ sectamini. Nā sicut fulgor choruscās sub celo in ea q̄ sub celo sunt fulget: ita erit filiū hoīs in die sua. Pr̄mā aut̄ opz̄ illuz̄ mlt̄a pati et reprobari a generatōe hac. Et sicut factū est in dieb̄ noe: ita erit et in dieb̄ filiū hoīs. Edebāt ⁊ bibebant: vt̄ores ducebāt: ⁊ dabant ad nuptias: vsq̄ in diē qua intrauit noe in arcā: ⁊ venit diluuiū ⁊ pdidit oēs. Sicut sicut factū ē in dieb̄ loth. Edebāt ⁊ bibebāt: emebāt ⁊ v̄debāt: plātabāt ⁊ edificabāt: q̄ die aut̄ erit loth a sodomis: pluit ignē ⁊ sulphur de celo: ⁊ omnes pdidit. Scdm̄ bec erit q̄ die filiū hoīs reuelabit. In illa hora q̄ fuerit in tecto et vasa ei⁹ i domo: ne descēdat tollere illa: et q̄ in agro similit̄ nō redeat retro. Memores estote vt̄ores loth. Quicūq̄ q̄sierit aiām suā saluā facere pdet illā. Et q̄cūq̄ pdiderit illā: viuificabit eā. Dico vobis in illa nocte erūt duo in lectoyno. vn⁹ assu- mes: ⁊ alter relinq̄t. Due erūt molētes in vnū vna assu- mes: ⁊ altera relinq̄t. Duo in agro. vn⁹ assu- mes: et altera relinq̄t. R̄ndētes discunt illi. Vbi dñe? Qui dixit illis. Vbi cūq̄ fuerit corp⁹: illuc cōgregabunt ⁊ aquile.

¶ C. S. Opz̄ semp̄ orare. d̄ iudice deū nō timēte: de vidua. de oratōe pharisei ⁊ publicani. qui se exaltat hūmilitatib̄: dicit. finite v̄ire puulos ad me. nemo bon⁹ nisi sol⁹ de⁹: dicit. q̄cūq̄ habes v̄ede ⁊ da paup̄ib̄. q̄ difficile qui pecunias habēt in regnū dei intrabūt. remuneratio illorū q̄ dimittūt sua. pp̄ deū. pdicit passionē suam et mortē et t̄p̄i nō intellerūt. cecū illuminat.

Dicebat aut̄ et pabolā ad illos. **XVIII** los. qm̄ opz̄ sp̄ orare et nō dericere: dices. Audet qdā erat in quadā ciuitate qui deū timebat. et boiem nō reue- rebat. Vidua aut̄ qdā erat in ciuitate illa: et ve- niebat ad eū: dices. Vindica me de aduersario meo. Et nolebat per multū t̄ps. Post bec autez dixit intra se. Et si deū nō timeo nec boiem re- vereor: t̄n̄ q̄ molesta est mihi bec vidua v̄indica bo illā: ne i nouissimo veniēs suggillet me. Ait aut̄ dñs. Audite quid iudet iniquitatis dicit. De us aut̄ nō faciet v̄indictā electorū suorū clamati- um ad se die ac nocte et paciētā hēbit in ill. Di- co aut̄ vob̄: q̄ cito faciet v̄indictā illorū. Verun- tamē filiū hoīs veniens puras inueniet fidē in terra. Dixit aut̄ ⁊ ad quosdā q̄ in se cōfidebant tanq̄ iusti: et asp̄nabant ceteros. pabolā istam dices. Duos hoies ascēdebāt in templū vt̄ ora- rent vn⁹ phariseus et alter publican⁹. Pharise⁹ stans: bec apud se orabat. De⁹ gratias ago tibi

quia sum sicut ceteri hoim̄ raptores iniusti: ad- dulteri: velut etiaz hīc publicanus. Ieiunio bis in sabbato. decimas do omnīū que possideo? Et publican⁹ a longe stans nolebat nec oculos ad celū leuare: sed pcutiebat pectus suū: dices. De us pp̄iti⁹ esto mihi p̄cōr̄. Dico vobis descēdit hīc iustificat⁹ in domū suā ab illo: q̄ om̄is qui se exaltat humiliabit. et qui se humiliat exalta- bit. ⁊ st̄rebant aut̄ ad illū et infantes vt̄ eos tangeret. Qd̄ cū viderent discipuli increpabāt illos. Iesus aut̄ cōuocās illos dixit. Sinite pu- eros venire ad me et nolite vetare eos. Talius est em̄ regnū dei. Amē dico vobis. quicūq̄ non accepit regnū dei sicut puer non intrabit in il- lud. Et interrogauit eā qdā p̄nceps: dices. Na- gister bone: quid faciens vitam eternā posside- bo. Dixit aut̄ ei iesus. Quid me dicis bonū? Ne- mo bonus nisi solus deus. Mandata nosti. Nō occides. non mechaberis. non furtus facies nō falsum testimoniū dices. honora patrē tuum et matrem. Qui ait. Hec oia custodiui a iuuentute mea. Quo audito iesus ait ei. Adhuc vnum tibi deest. Om̄ia q̄cūq̄ habes v̄ede et da paup̄ibus. et hēbis thesaurū in celo: et veni sequere me. Hīs ille auditis cōtristat⁹ est: q̄ diues erat val- de. Vidēs aut̄ iesus illū tristē factū: dixit. q̄ diffi- cile qui pecunias h̄bit in regnū dei intrabūt. Fa- cilis est em̄ camelū p̄ forame acus trāsire q̄ di- uitē intrare in regnū dei. Et dixerūt qui audie- bāt. Et quis pot̄ saluus fieri. Ait illis. Que im- possibilis sunt apud hoies: possibilis sunt apud deū. Ait autē petrus. Ecce nos dimisim⁹ om̄ia et secuti sum⁹ te. Qui dixit eis. Amē dico vob̄ nemo ē q̄ reliq̄t domū aut̄ pentes aut̄ fratres aut̄ vt̄orem aut̄ filios. pp̄ter regnū dei: et nō re- cipiat mlto plura in hoc t̄pe et in seculo futuro vitā eternā. Assumpsit aut̄ iesus duodecim: et ait illis. Ecce ascēdim⁹ hierosolymā. et consum- mabūt oia q̄ scripta sunt p̄ pp̄betas de filio ho- minis. Tradet em̄ gentib̄. et illudet. et flagel- labit et cōspuet. post q̄ flagellauerint occident eū: et die tertia resurget. Et ipsi nihil horū intel- lerūt. Et erat verbū istud absconditū ab eis: et non intelligebant q̄ dicebant. Factū est aut̄ cū appropinquaret hiericho: cecus qdā sedebat secus viā mendicās. Et cū audiret turbā p̄tere- untē: interrogabat qd̄ hoc esset. Dixerunt autē ei. q̄ iesus nazaren⁹ trāsiret. Et clamauit dices. Jesu fili dauid miserere mei. Et qui p̄ebant increpabāt eum vt̄ taceret. Ip̄e vero multo ma- gis clamabat. fili dauid miserere mei. Strās at̄ iesus iussit illū adduci ad se. Et cū appropinq̄- set: interrogauit illū: dices. Quid tibi vis factā? At ille dixit. Dñe vt̄ videā. Et iesus dixit ei. Re- spice. Fides tua te saluū fecit. Et cōfestim vidit et sequebat illum magnificans deū. Et omnis plebs vt̄ vidit: dedit laudem deo.

¶ C. S. De De zacheo. decem m̄narū similitudī- nem ponit. h̄nti dabit: inimicos suos aut̄ se ius- bet occidere. sup̄ pullū asine sedet turbe discipu- lorū ceperunt deū laudare: dices. B̄ndict⁹ qui

mat. xliij. a

mat. xliij. e

Gen. xix. f

Mat. viij. d

mar. xliij. d

Mat. xliij. c

Ecc. viij. c

i. I. best. v. d

B

Mat. xliij. b

Mat. xliij. c

D

Mat. xliij. b

Mat. xliij. c

Mat. xliij. c

E

Mat. xliij. c

Mat. xliij. c

Mat. xliij. c

F

S. i. s

Mat. xliij. c

Mat. xliij. b

S. viij. c

E

Mat. xliij. a

Mat. xliij. a

Uideate ficulneā et oēs arbores: cū pducunt iā ex se fructū: scitis qm̄ ppe est estas. Ita et vos cū uideritis hec fieri: scitote qm̄ ppe est regnū dei. Amen dico uob: qz non pteribit generatio hec donec oīa fiāt. Celi et terra trāsbunt: uerba autē mea n̄ trāsbūt. Attēdite at̄ uob ne forte grauent̄ corda uestra i crapula et ebrietate et curis hui⁹ uite: et supueniat in uos repētina di⁹ es illa. Tanq̄ laque⁹ em̄ supueniet i oēs qui sedent sup faciem omnis terre. Uigilate itaq; oī tpe orantes ut digni habeamini fugere omīa ista q̄ uētura sunt: et stare ante filiū hoīs. Erat autē dieb⁹ docens in tēplo: noctib⁹ uero exiens morabat̄ in mōre: q̄ uocatur oliueti: et oīs ppl⁹ manīcabat ad eū in tēplo audire eū.

C. S. Appropinquabat pasca et q̄rebant p̄ncipes sacerdotū eū interficere: sathanas intrauit in iudā et tradidit dñm: iubet pasca parari: dat discipulis corp⁹ et sanguinē. orat i mōte sudat sanguinē: capif. seruo auriculā amputataz sanat. petr⁹ ter negat xp̄m. pcutif. blasphemaf illudif. i p̄siliū ducif. interrogaf si sit xp̄s. XXII

Appropinquabat autē dies fest⁹ azymoz q̄ dicit̄ pasca. Et q̄rebant p̄ncipes sacerdotū et scribe quō eū interficerent timebant uero plebē. Intrauit autē sathanas in iudā q̄ cognomiabat̄ scariothynū de duodecim et abiit et locutus est cū p̄ncipib⁹ sacerdotū et magistratib⁹ quēadmodū illum traderet eis. Et gauisi sunt et pacti sunt pecunias illi dare. Et spopōdit. Et q̄rebat oportunitates ut traderet illū sine turbis. Uenit autē dies azymoz: in q̄ necesse erat occidī pasca. Et misit petrum et iobem dicens. Euntes parate nob pasca ut manducem⁹. At illi dixerūt: Ubi uis paremus? Et dixit ad eos. Ecce introeuntib⁹ uob in ciuitatē occurret uobis hō q̄dam amphoras aq̄ portans. seq̄mini eū in domū in quā intrat: et dicit⁹ p̄siliū dom⁹. Dicit tibi magister. Ubi est diuersoriū: ubi pasca cū discipulis meis māducē? Et ipse ofidet uobis cenaculū magnū stratū. et ibi parate. Eūtes autē inuenerūt sicut dixit illis: et parauerūt pasca. Et cū facta esset hora discubuit: et duodecim apli cū eo. Et ait illis. Desiderio desiderauī hoc pasca māducare uobiscū anteq̄ patiar. Dico em̄ uobis qz ex hoc nō māducabo illud donec impleatur in regno dei. Et accepto calice gr̄as egit et dixit. Accipite et diuidite inter uos. Dico em̄ uobis qz non bibā de generatōe uitis donec regnū dei ueniat. Et accepto pane gr̄as egit et fregit et dedit eis dicens. Hoc est corp⁹ me⁹ qd̄ p uobis datur. Hoc facite in meā cōmemorationē. Silr et calicē postq̄ cenauit dicens. Hic est calix noui testamenti in sanguine meo: q̄ p uobis fundetur. Uerūt̄ ecce man⁹ tradentis me mecū est in mēsa. Et q̄dem fili⁹ hoīs fm̄ qd̄ definitus est uadit. Uerūt̄ uē boni illi p quē tradet. Et ipi ceperūt q̄rere inter se. q̄s esset et eis q̄ h facturus esset. Facta est autē et p̄tentio inter eos: q̄s

eorum uideretur esse maior. Dixit autē eis. Reges gentiū dñantur eoz. et q̄ p̄tatem hnt super eos benefici uocant. Uos autē nō sic. Sed qui maior est in uobis fiat sicut minor: et q̄ p̄cessor est: sicut ministrator. Nam q̄s maior est q̄ recūbit: an q̄ ministrat. Nōne q̄ recūbit? Ego autē in medio uestrū sum sicut q̄ ministrat. Uos autē estis qui mansistis mecū in tēptationib⁹ meis. Et ego di spono uobis sicut disposuit mibi pater me⁹ regnū: ut edat⁹ et bibatis sup mēsas meā in regno meo: et sedeat̄ sup thronos iudicantes duodecim trib⁹ isrl. Hic autē dñs symonī. Symō ecce sathanas expetiuit uos ut cribaret sicut triticum. Ego autē rogauī p te: ut nō deficiat fides tua. Et tu aliqui cōuersus: cōfirma fratres tuos. Qui dixit ei. Dñe: tecū paratus sum et in carcerē et in mortē ire. Et ille dixit. Dico tibi petre: non cantabit hodie gallus donec ter abneges nosse me. Et dixit eis. Qm̄ misi uos sine sacculo et pera et calciamentis: nūquid aliqd̄ defuit uobis? At illi dixerūt. Nihil. Dixit ergo eis. S; nūc q̄ habet sacculū tollat: silr et perā. Et q̄ nō h; vendat tunicā suā et emat gladiuz. Dico em̄ uobis: qm̄ adhuc hoc qd̄ scriptū est oportet impleri in me. Et cum iniquis deputatus est. Etenim ea que sunt de me: finē habent. At illi dixerūt. Dñe: ecce duo gladij hic. At ille dixit eis. Satis est. Et egressus ibat fm̄ cōsuetudinem in montē oliuarū. Secuti sunt autē illū et discipuli. Et cū puenisset ad locū: dixit illis. Orate ne intretis in tēptationem. Et ipse auulsus est ab eis quantū iactus est lapidis: et posuit genibus orabat: dicens. Pater si uis: transfer calicē istū a me. Uerūtamen nō mea uoluntas: s; tua fiat. Apparuit autē illi angelus de celo confortans eum. Et factus in agonia pl̄tius orabat. Et factus est sudor eius sicut gutte sanguinis decurrentis in terram. Et cum surrexisset ab oratione et uenisset ad discipulos suos: inuenit eos dormiētes p̄ tristitia. Et ait illis. Quid dormitis? Surgite orate: ne intretis in tēptationem. Adhuc eo loquente ecce turba: et q̄ uocabatur iudas vn⁹ de duodecim antecedebat eos et appropinquauit iesu: ut oscularē eū. Iesus autē dixit illi. Iudas: osculo filiū hoīs tradis. Uidentes autē hī qui circa ipm̄ erant qd̄ futurum erat: dixerūt ei. Domine si percutimus in gladio. Et percussit vnus ex illis seruz p̄ncipis sacerdotū: et amputauit auriculā eius dexteram. Respondēs autē iesus ait. Sinite. Uis q̄s buc. Et cū tetigisset auriculā eius: sanauit eū. Dixit autē iesus ad eos qui uenerant ad se p̄ncipes sacerdotum et magistratus templi et seniores. Quasi ad latrones existis cū gladijs et fustib⁹. Cū quotidie uobiscuz fuerim in templo: nō extendistis man⁹ in me. S; hec est hora uestra et potestas tenebrar. Comprehēdētes autē eū. duxerūt ad domū p̄ncipis sacerdotū. Petrus uo sequebat̄ eū a longe. Accenso autē igne in medio atrij: et circūsedētibus illis erat petrus in medio eoz. Quē cū uidisset ancilla q̄

Jobis. xliij. c
Matth. xx. d
Matth. x. f
Matth. xxi. d
Mat. xxvi. d
Mat. xxiiij. c
Esate. liij. d
Matth. xv. c
Mat. xxvi. d
Job. xvij. a
Mat. xxvi. d
Mat. xliij. d
E
Mat. xxvi. d
Mat. xliij. d
Jobis. vi. d
Mat. xxvi. d
Mat. xliij. d
Mat. xxvi. e
Mat. xliij. e
Job. xvij. a
Mat. xxvi. e
Mat. xliij. e
Job. xvij. b
F
Mat. xxvi. e
Mat. xliij. e
Job. xvij. d
Mat. xxvi. f
Mat. xliij. f
Job. xvij. b
Mat. xxvi. g
Mat. xliij. g
Job. xvij. c

dam sedente ad lumē: et eū fuisset intultra: dixit. Et hic cū illo erat. At ille negavit eum: dicens. Mulier: nō noui illum. Et post pusillum alius uidentis eius: dixit. Et tu de illis es. Petrus uero ait. Homo nō sum. Et interuallo facto quasi uox unius alius quidā affirmabat dicens. Uere et hic cū illo erat: nā et galileus est. Et ait petrus. Homo: nescio quid dicis. Et continuo ad huc illo loquente cantauit gallus. Et conuersus dominus respexit petrum. Et recordatur est petrus uerbi domini sicut dixerat: quod priusquam gallus cantaret: ter me negabis. Et egressus foras petrus fleuit amare. Et viri qui tenebant illum illudebant ei cedentes. Et uelauerunt eum: et percutiebant faciem eius: et interrogauerunt eum dicentes. Prophetisa. Quis est qui te percussit? Et alia multa blasphemantes: dicebant in eum. Et ut factus est dies conuenissent seniores plebis et principes sacerdotum et scribe et duxerunt illum in consiliū suū dicentes. Si tu es christus dic nobis. Et ait illis. Si uobis dixerero: non credetis mihi. si autem et interrogauero: non rēdebitis mihi: neque dimittetis. Ex hoc autem erit filius hominis sedens a dextris sedentis dei. Dixerunt autem omnes. Tu ergo es filius dei. Qui ait: uos dicitis: quia ego sum. At ille dixerunt. Quid ad huc desideramus testimonium? Ipsi enim audiuimus de ore eius.

C. S. Ducit ad pylatū: et accusat coram eo dixerunt. comouit populum docēs. pylatus mittit ad berodez iesum. ab herode spmif: et remittit ad pylatum. et facti sunt amici berodes et pylatus. barabas dimittit. iesus crucifigit: moritur: et sepelitur.

E || Surgens ois multitudo eorum XXIII duxerunt illam ad pylatū. Leperunt autem illum accusare dicentes. Huc inuenimus subuertentē gentē nostrā: et prohibentē tributa dari cesari: et dicentē se christum regē esse. Pylatus autem interrogauit eum dicens. Tu es rex iudeorum? At ille risus ait. Tu dicitis. Ait autem pylatus ad principes sacerdotum et turbas. Nihil inuenio cause in hoc homine. At illi inualescebant dicentes. Comouit populum docēs per uniuersam iudeā: incipiens a galilea usque huc. Pylatus autem audiens galileā interrogauit si homo galileus esset. Et ut cognouit quod de herodis potestate esset remisit eum ad berodez: quod et ipse hierosolymis erat illis diebus. Herodes autem uiso iesu gauisus est valde. Erat enim cupiens ex multo tempore uidere eum: eo quod audiret multa de eo et sperabat signum aliquod uidere ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse illi nihil respondebat. Stabant autem principes sacerdotum et scribe constantiter accusantes eum. Spreuit autem illum berodes cum exercitu suo et illius induitum ueste alba: et remisit ad pylatum. Et facti sunt amici berodes et pylatus in ipsa die. Nam ante inimici erant ad inuicem. Pylatus autem conuocatis principibus sacerdotum et magistratibus et plebe: dixit ad illos. Obtulistis mihi hunc hominem quasi auertentē populum: et ecce ego coram uobis interrogans nullam causam inuenio in homine isto: et his in quibus eum accusatis. Sed neque berodes. Nam remisi uos ad illum: et ecce nihil dignum morte actum est ei.

Emendatum ergo illam dimittam. Necessum autem habebat dimittere eis per diem festum unum. Exclamauit autem simul uniuersa turba dicens. Tolle hunc et dimitte barrabam. Qui erat propter seditionem quondam factam in ciuitate et homicidium missus in carcerem. Iterum autem pylatus locutus est ad eos. uolens dimittere iesum. At illi succlamabant dicentes. Crucifige crucifige eum. Ille autem tertio dixit ad illos. Quid enim mali fecit iste. Nullam causam mortis inuenio in eo. Corripiam ergo illum et dimittam. At illi instabant uocibus magnis postulantes ut crucifigeret: et inualescebant uoces eorum. Et pylatus ad iudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum quod propter homicidium et seditionem missus fuerat in carcerem quem petebant. Iesum uero tradidit uoluntati eorum. Et cum duceret eum apprehenderunt simonem quemdam cyrenensem uenientem de uilla: et imposuerunt illi crucem portare post iesum. Sequabatur autem illum multa turba populi et mulierum: que plangebant et lamentabantur eum. Conuersus autem ad illas iesus: dixit. Filie hierusalem nolite flere super me: sed super uosmetipsas flere et super filios uestros. Quia ecce ueniet dies in quibus dicet. Beate steriles: et uentre quod non genuerunt: et ubera que non lactauerunt. Tunc incipiet dicere motibus. cadite super nos: et collibet operite nos. Quod si in uiridis ligno hoc faciunt: in arido quid fiet. Ducebant autem et alii duo nequam cum eo ut inficerent. Et postquam uenerunt in locum qui uocatur caluarie. ibi crucifixerunt: et latrones. unum a dextris. alterum a sinistris. Iesus autem dicebat. Pater dimitte illis. Non ei sciunt quod faciunt. Diuidentes uestimenta eius miserunt sortes. Et stabat populus expectans et deridebant eum principes eorum cum eis dicentes. Alios saluos fecit: se saluum faciat. si homo est christus dei electus. Illud debent autem ei et milites accedentes: et acetum offerentes ei dicentes. Si tu es rex iudeorum: saluum te fac. Erat autem et subscriptio scripta super eum literis grecis et latinis et hebraicis. homo est rex iudeorum. Unus autem de his qui pendebant latronibus blasphemabat eum dicens. Si tu es christus: saluum fac teipsum et nos. Risus autem alter increpabat eum dicens. Neque tu times deum: quod in eadem damnatione es. Et nos quidem iuste: nam digna factis recipimus. Hic uero nihil mali gessit: et dicebat ad iesum. Domine memeto mei cum ueneris in regnum tuum. Et dixit illi iesus. Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso. Erat autem fere hora sexta: et tenebre facte sunt in uniuersa terra usque in horam nonam. et obscuratus est sol. et uelum templi scissum est medium. Et clamans uoce magna iesus ait. Pater: in manus tuas commendo spiritum meum. Et hoc dicens expirauit. Uides autem centurio quod factus fuerat glorificauit deum: dicens. Uere hic homo iustus erat. Et omnis turba eorum que filii aderant ad spectaculum istud: et uidebant que fiebant: percutientes pectora sua reuertebant. Stabant autem omnes nostri et mulieres que secute eum erant a galilea huius uidentes. Et ecce uir nomen ioseph qui erat decurio uir bonus et iustus hic non conserat concilio et actibus eorum ab arimatibia ciuitate iudee: qui expectabat et ipse regnum dei.

B
Mat. xxvi. g
Mar. xiiij. g
Esa. i. b
Mat. xxvi. g
Mar. xiiij. g
Job. xviij. d
Mat. xvi. f
Mar. xiiij. f
Job. vi. g
Mat. xxvi. f
Mar. xiiij. f
Job. ix. g
Matt. xxvi. f
Mar. xiiij. c

A
Mat. xxvij. a
Mar. xv. a
Job. xviij. f
Mat. xxvij. b
Mar. xv. a
Job. xvij. f

B
Act. iij. b

Mat. xxvi. g
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. b
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. c
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. d
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. e
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. f
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. g
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. h
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. i
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. k
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. l
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. m
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. n
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. o
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. p
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. q
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. r
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. s
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. t
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. u
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. v
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. w
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. x
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. y
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b
Mat. xxvij. z
Mar. xv. a
Job. xvij. f
Act. iij. b

E

hic accessit ad pylatum et petijt corpus iesu
 et depositum inuoluit in syndone: et posuit eus
 in monumēto exciso in quo nōdum quisq̄ posi
 tus fuerat. Et dies erat parasceues: et sabbatū
 illucescebat. Subsecute aut̄ mulieres que cum
 eo venerāt de galilea vidēt monumētū: et quē
 admodū positum erat corpus ei⁹: et reuertētes
 paucunt aromata et vnguēta: et sabbato
 quidem siluerunt s̄m mandatum.

¶ Resurgat a mortuis. appuist discipul.

Quia aut̄ sabbativalde dilu- **XXIII**
 culo venerūt ad monumentū portan
 tes q̄ paucunt aromata: et inuenerūt
 lapidē reuolutū a monumento: et in
 gresse non inuenerunt corpus dñi iesu. Et factū
 est dū mente cōsternate essent de isto. ecce duo
 viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Et
 tūmēt autem et declinarent vultum in terrā
 dixerunt ad illas. Quid q̄ritis: videntē cū mor
 tuis? Non est hic: sed surrexit. Recordamini q̄
 ter locut⁹ est vobis: cum ad huc in galilea eēt: di
 cens. Quia op̄ filii hoīs tradī in man⁹ hoīm pec
 catorum: et crucifigi: et die tertia resurgere. Et
 recordate sunt verborū ei⁹. et regressē a monu
 mento nūciauerūt hec offīa illis vndecim et ce
 teris omnib⁹. Erat autē maria magdalene et io
 banna: et maria iacobi. et ceterē q̄ cū eis erant
 que dicebant ad apostolos hec. Et visa sunt a
 illis sicut deliramētū verba ista: et non credi
 derunt illis. Petrus autem surgens cucurrit ad
 monumētū et p̄cūbens vidit lintbeamīna sola
 posita: et abiit secū mirās qd̄ factū fuerat. Et ec
 ce duo ex illis ibant ipsa die in castellū qd̄ erat
 in spacio stadiorū sexaginta ab hierusalē nomie
 emaus: et ipsi loq̄bant ad inuicē de his omnibus
 q̄ acciderant. Et factū est dū fabularent et secū
 q̄rerent: et ipse iesus appropinquās ibat cū ill.
 Oculi aut̄ illoꝝ tenebant ne eū agnoscerēt. Et
 ait ad illos. Qui sunt hi sermones quos p̄fertis
 ad inuicē ambulātes: et estis tristes? Et r̄ndēs
 vn⁹ cui nomē cleophas: dit ei. Tu solus pegrin⁹
 es in hierusalē: et nō cognouisti q̄ facta sunt in
 illa bis dieb⁹. Quib⁹ ille dixit. Que? Et dixerūt
 De iesu nazareno q̄ fuit vir p̄pheta potēs i ope
 et sermone: corā deo et omni pp̄lo. Et quō eū tra
 diderunt summi sacerdotes et p̄ncipes nostri
 in dānationē mortis: et crucifixerūt eū. Nos au
 tem sperabam⁹. q̄ ipse esset redēpturus isrl. Et
 nunc sup̄ hec omīa tertia dies est hodie q̄ hec
 facta sunt. Sed et mulieres q̄dā ex nostris ter
 ruerunt nos q̄ ante lucē fuerunt ad monumen
 tū: et non inuēto corpore eius venerūt dicentes
 se etiā visionē āgeloz vidisse: qui dicūt eū v̄sue
 re. Et abierūt q̄dā ex nostris ad monumentum
 et ita inuenerūt sicut mulieres dixerūt: ipsum
 nō inuenerūt. Et ipse dixit ad eos. O stulti et
 tardi corde ad credēdū in oībus q̄ locuti sunt p̄
 pbete. Nōne hec oportuit p̄nti xp̄m et ita intrā
 re i gl̄az suā? Et incipēs a moysi et oīb⁹ p̄phetis: i
 terptabat illi oīb⁹ scriptur̄ q̄ de ip̄o erāt. Et ap
 propinquēt castello q̄ ibāt: et ipse se fixit lōgius

ire. Et coegerūt illū: dicētes. Mane nobiscum
 qm̄ aduesperascit: et inclinata est iā dies. Et in
 trauit cū illis. Et factū est dū recūberet cū eis
 accepit panē et bñdixit ac fregit: et porrigebat
 illis. Et ap̄ti sunt oculi eoz: et cognouerūt eum
 et ipse euaniuit et oculis eoz. Et dixerūt ad inui
 cem. Nōne cor n̄m ardēs erat in nob̄ dū loq̄re
 tur in via et ap̄iret nob̄ scripturas? Et surgētes
 eadē hora regressi sūt in hierl̄m et inuenerūt cō
 gregatos vndecim: et eos q̄ cū illis erāt: dicētes
 q̄ surrexit dñs v̄e et appuist symon. Et ip̄i nar
 rabāt q̄ gesta erāt in via: et quō cognouerūt eū
 in fractiōe panis. Dū aut̄ h̄ loquunt̄ stetit ihs
 in medio eoz: et dixit. Pax vob̄. Ego sum: nolite
 timere. Cōturbati s̄o et p̄territi existimabāt se
 sp̄m̄ videre. Et dixit eis. Quid turbati estis: et
 cogitatōes ascendūt in corda v̄ra: Videte ma
 nus meas et pedes: q̄ ego ipse sum. Palpate et
 videte: q̄ sp̄s carnē et ossa nō h̄: sicut me vide
 tis h̄re. Et cū h̄ dixisset ostēdit eis man⁹ et pedes
 Ad huc aut̄ illis nō credentib⁹ et mirātib⁹ p̄
 gaudio dixit. Habetis h̄ aliqd̄ qd̄ māduces. At
 illi obtulerūt ei p̄tem piscis assī et fauū mellis.
 Et cū māducaisset corā eis sumēs reliq̄as: ddit
 eis. Et dixit ad eos. Hec sunt v̄ba q̄ locut⁹ sum
 ad vos cū ad huc essem vobiscū. qm̄ necesse est
 impleri oīa q̄ scripta sūt in lege moysi et p̄p̄he
 tis et psalmis de me. Tūc aperuit illis sensum
 vt̄ intelligerent scripturas: et dixit eis. Qm̄ sic
 scriptū est et sic oportebat xp̄m pati et resurge
 re a mortuis t̄tia die: et p̄dicare in noīe ei⁹ pe
 nitentiā et remissionē p̄ccoz in om̄s gentes:
 incipētib⁹ ab hierosolyma. Vos autem testes
 estis hoz: et ego mittā p̄missum p̄ris mei i vos
 vos aut̄ sedete in ciuitate q̄ aduēs induam̄ vir
 tute et alto. Eduxit aut̄ eos foras in bethanias:
 et eleuatis manib⁹ suis bñdixit eis. Et factus
 est dus bñdixeret illis recessit ab eis: et fereba
 tur in celum: et ip̄i adorātes regressi sunt i hie
 rusalem cū gaudio magno. et erāt semp̄ in tem
 plo laudātes et bñdicentes deum.

¶ Explicat euāgelium s̄m Lucā. Incipit pro
 logus in euāgelio s̄m Iohannem.

Hec est iohes euāgelista vn⁹ et disci
 pulis dñi: q̄ v̄go a deo elect⁹ est: quez
 de nuptiis volētē nubere vocauit de⁹
 Cui virginitatis in hoc duplex testi
 monium dat̄ in euāgelio. q̄ et p̄ ceteris a deo
 dilect⁹ d̄r. et huic m̄rem suā pendēs in cruce cō
 mendauit dñs vt̄ virginez v̄go suaret. Deniq̄
 manifestās i euāgelio q̄ erat ipse incorruptibi
 lis v̄bi op⁹ inchoās. Solus v̄bū carnē factū esse
 nec lumē a tenebris cōp̄bensum fuisse testatur
 Prīmū signum ponēs qd̄ in nuptiis fecit dñs
 ostēdēs q̄ ipse erat vt̄ legētib⁹ demonstraret q̄
 v̄bi dñs inuitat⁹ sit deficere nuptiarū vīnūz de
 beat: et veterib⁹ imutatis: noua oīa q̄ a xp̄o in
 stituunt̄ appareant. Hoc aut̄ euāgelium scrip
 sit in asia: postea q̄ in pathmos insula apoca
 lypsim scripsit: vt̄ cū in p̄ncipio canonis in
 corruptibile p̄nci. sum p̄notat̄ in genesi et etiā

S

B

Act. xvij. a

Act. i. a

Mar. xvi. d

Act. i. b

Johan. ij. a

Johan. i. b

Ibidem. ij. b

Apoca. i. d

icorruptibilis finis p virginē i apocalypsi red
deret dicere xpo|| ego sum alba r o. Et b e i o s
bes q sciens supuenisse die recessus sui: uoca
tis discipulis suis in epbeso. p multa signorum
expimeta promēs xpm. descēdens in defossus
sepulture sue locū. facta orōne posuē e ad ptes
suos: tam extrane? a dolore mortis: q a corrup
tione carnis inuenit alien?. Lsi post omis enā
gelium scripsit: r hoc vgnū debebat. Quorū tū
vel scriptoz r pīs dispō: vel libroz ordinatio: iō
a nobis per singula nō exponit vt sciendū desi
derio collato et qrentib? fructus laboris r do
magisterij doctrina seruetur.

Explicit plogus. Incipit euan
gelium sm Johannem.

¶ L. S. In pncipio erat vbu r c. testimoniū d
xpo pbibet iohes baptista. pbariseoz leuite i
terrogat iohem. Iohes iesum vidēs agnus di
cit dei: r andreas petro dicit. inuenim? messiā
iesus dicit Natbanael vidi sub ficu. ¶ La. I

A
Mat. i. a
Lu. iij. c

In pncipio e
rat vbu: r vbu erat apud
deū r de? erat vbus. Hoc
erat in pncipio apd deū.
Dia p ipm scā sūt. r sine
ipō factū est nihil. Ad fa
ctum est in ipō vita erat
et vita erat lux hoim: et

Mat. iij. a
J. iij. d

lut in tenebris lucet: r tenebre eā nō cōpben
derūt|| Sūt bō missus a deo: cui nomē erat ioh
bes. Hic vdit in testimoniū: vt testimoniū pb
beret de lumie. vt oēs crederēt p illū. Nō erat
ille lux. sed vt testimoniū pbiberet de lumine.
Erat lux pā q illuminat oēm hoies vententē in
hūc mūdū. In mūdo erat: r mūd? p ipm scūs
est: r mūdus eū nō cogit. In ppria vdit: r sui
eū nō receperūt. Quotq? aut receperūt eū de
dit eis pntem filios dei fieri his q credunt in
noie ei?. Qui nō ex sanguib? neq? ex volūate
carnis neq? ex volūate viri: sed ex deo nati sūt

B
Mat. i. d
Lu. iij. c
Mat. iij. c
Mat. i. a
Lu. iij. c

¶ Et vbu caro factū est r bitavit in nob. Et vdi
mus gliam ei?: gliam qm vni geniti a pte. ple
num grē r vitatis|| Iohes testimoniū pbibet
de ipō r clamar dices. Hic erat quē dixi q post
me ventur? est: aū me scūs est. q? prior me erat
Et de plenitudine ei? nos oēs accepim?: r grāz
p grā. q? lex p moysen data est: grā r vitas per
iesum xpm factā est|| Deū nemo vidit vnq. Vni
genit? fili? q est in sinu pīs: ipē enarravit|| Et
h testimoniū iohis: qm misit iudei ab hieroso
lymis sacerdotes r leuitas ad eū vt interroga
rent eū. Tu qs es? Et pcessus ē: r nō negavit. Et
pcessus est q? nō sū ego xps. Et interrogauit eū
Quid g. Melias es tu? Et dixit. Nō sū. Propha
es tu. Et rñdit. Nō. Dixit g ei. Quis es vt rñ
sum dem? bis q miserit nos. Quid dices d te ipō

L. i. iij. d
Mat. xi. d
Lu. i. d
I. Jobā. iij. c
J. v. e

¶ Hic Egovor clamatis i deserto: dirigite viā dñi
sicut dixit esaias ppha. Et q misit fuerāt erant
ex pbariseis. Et interrogauit eum r dixerit ei,

Esate. xl. a
Mat. iij. a
Mat. i. a

Quid ergo baptizas si tu nō es xps neq? bellu
as: neq? ppha? Rñdit eis iohānes: dices|| Ego
baptizo in aq: medi? aut vrm stetit quem vos
nescitis. Ipe est q post me vctur? est: q aū me
scūs est. cui? ego nō sum dign? vt solua ei? cor
rigiam calciamēti. Hec in bethania scā sūt trās
iordanē vbi erat iohānes baptizās. Altera die
vidit iohānes iesum vententē ad se: r ait. Ecce
agn? dei ecce q tollit pctā mūdi. Hic est d quo
dixi. Post me venit vir q aū me scūs est: q? por
me erat: r ego nesciebā eū. S? vt manifestet
in isrl. p ptera venit ego in aq baptizans. Et te
stimoniū pbibuit iohānes dices|| Q? vidi spm
descendentem qm colūbas de celo: r mansit sup
eū: r ego nesciebā eū. S? q misit me baptizare i
aq: ille mihi dixit. Sup quē videris spm descē
tem r manentē sup eū. Hic est q baptiza in spū
sancto. Et egovidi r testimoniū pbibui q? hic ē
filius dei. Altera die iter stabat iohānes: r ex
discipulis ei? duo. Et respiciēs iesum ābulantē
dixit. Ecce agn? dei. Et audierūt eum duo disci
puli loqntē: r secuti sūt iesum. Cōuersus aut se
sus r vidēs eos sequētes se dicit eis. Quid q?
rītis? Qui dixerūt ei. Rabbī. qd d: interpretatū
magister. vbi bitas? Dicit eis. Venite r videte
Uenerūt r viderūt vbi maneret: r apd eū mā
serunt die illo. Hora aut erat qm decia. Erāt at
andreas frat symonis petri. vñ? ex duob? qui
audierat a iohāne: r secuti fuerāt eū. Inuenit
hic primū frēm suū symonē: r dicit ei Inueni
mus messiā: qd est interpretatū xps. Et adduxit
eū ad iesum. Intuit? at eū iesus dixit. Tu es sy
mon fili? iohāna. tu vocaberis cephas qd int?
ptat petrus. In crastinū voluit exire in galile
am: r inuenit philippū. Et dicit ei iesus. Sequ
re me. Erat aut philippus a bethsaida ciuitate
andree r petri. Inuenit philipp? natbanael r
dicit ei. Quē scripsit moyses i lege r pphē: iue
nimus iesum filiū ioseph a nazareth. Et dixit
ei natbanael. A nazareth pōt aliqd boni eē. Di
xit ei philipp?. Veni r vide. Vidit iesus natba
nael vententē ad se. r dicit de eo. Ecce vere is
raelita in quo dolus nō est. Dicit ei natbanael
Vñ me nosti. Rñdit iesus r dixit ei. P: insq? te
philippus vocaret eū esses sub ficu vidi te. Rñ
dit ei natbanael: r ait. Rabbī: tu es fili? dei. tu
es rex israel. Rñdit iesus et dixit ei. Quia dixi
tibi. vidi te sub ficu credis: maius his videbis
Et dicit ei. Amen amen dico vobis: videbitis
celum apertum r angelos dei ascēdentes r de
scēdentes supra filium hominis.

¶ L. S. Ihs vocat? ad nuptias r discipuli ei?
d aq fecit vinū. vēdētes r numularios eicit d
templo. dicit soluite tēplum hoc. II
L die tta nuptie facte sūt in chana
galilee: r erat mī iesu ibi. Vocat? est
aut iesus r discipuli ei? ad nuptias r
deficiēte vino: dicit mī iesu ad eū. Vinū nō hnt
et dicit ei iesus. Quid mihi r tibi ē mīr? Nō dū
vēt hora mea. Dicit mī ei? mīstris. Quodcum
q dixerit vob: facite. Erāt at ibi lapidē bydrte

Marginal notes on the right side of the page, including references to other biblical passages and commentary.

ser posite fm purificatōez iudeoz captētes sin-
gule metretas binas vel ternas. Dicit eis ihs
Implete hydras aqua. Et implerūt eas vs
q̄ ad summū. Et dicit eis iesus. Haurite nunc:
et ferte architriclino. Et tulerūt. Ut at gustauit
architriclin⁹ aquā vinuz factū: et nō sciebat vñ
esset: ministri autē sciebāt q̄ hauserūt aquā vo-
cat sponsus architriclin⁹: et dicit ei. Q̄is hō pri-
mus bonū vinū pont: et cū inebriati fuerit tūc
id qd̄ deterit⁹ est. Tu autē seruasti bonū vinū vs
q̄ ad huc. Hoc fecit in ititū signoz iesus i chana
galilee: et manifestauit gl̄iam suā: et crediderūt
in euz discipuli ei⁹. Post h̄ descēdit capbarnā
spe et mar ei⁹ et frēs ei⁹ et discipuli ei⁹: et ibi mā-
serunt non multis dieb⁹. Et ppe erat pascha iu-
deoz: et ascēdit iesus hierosolymā: et iuenit in
tēplo vendētes oues et boues et colūbas: et nu-
mularios sedētes. Et cū fecisset q̄si flagellū de
funiculis: oēs eiecit de tēplo: oues q̄ et boues:
et numularioz effudit es: et mēsas subuertit. Et
his q̄ colūbas vendebāt: dixit. Auferte ista hic
et nolite facere domū patris mei domū nego-
ciationis. Recordati sunt p̄o discipuli ei⁹: quia
scriptus est. Zelus dom⁹ tue comedit me. Res-
ponderūt ergo iudei et dixerūt ei. Qd̄ signum
ostēdis nob̄ q̄ bec fac̄. R̄ndit iesus: et dixit eis
Soluite tēplum hoc: et in trib⁹ dieb⁹ excitabo
illud. Dixerūt ergo iudei. Quadraginta et sex an-
nis edificatū est tēplū hoc: et tu in trib⁹ diebus
excitab̄ illud? Ille autē dicebat de tēplo corporis
sui. Cū ergo resurrexisset a mortuis: recordati
sunt discipuli ei⁹: q̄ hoc dicebat. et crediderunt
scripturē et sermoni quē dixit iesus. Cū autē eēt
hierosolymis in pascha i die festo: multi crede-
runt in noie ei⁹: videntes signa ei⁹ q̄ faciebat.
Ipe autē iesus non credebat semetipm̄ eis: eo
q̄ ipe nosset oēs: et q̄ op⁹ ei⁹ nō erat vt q̄s testimo-
niū pbiberz d̄ boie. Ipe ei sciebat qd̄ eēt i boie
L. S. Iesus nicodemo dicit de baptismo et
alijs multis. dicit: qui credit in eum nō d̄iudic-
abitur. qui autē nō credit iam d̄iudicat⁹ est. Ies-
us in iudea baptizat. et iohānes in emō. iohā-
nes dicit rōm̄ crescere: se autē minozari. **III**

Erat autē hō ex pharisais nicodemus
noie: pnceps iudeoz. Hic venit ad ies-
um nocte: et dixit ei Rabbī: scim⁹ q̄a
a deo uenisti magf. Nemo em̄ pōt bec
signa facere q̄ tu facis: nisi fuerit de⁹ cū eo. Re-
spondit iesus et dixit ei. Amen amē dico tibi: ni-
si q̄s renatus fuerit denuo: nō potest videre re-
gnū dei. Dixit ad eū nicodem⁹. Quō pōt hō re-
nasci cū sit sener? Nūquid pōt in ventrē matr̄
sue iterato introire et renasci? R̄ndit iesus. A-
men amen dico tibi. nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄
et spūscō: nō pōt introire in regnū dei. Qd̄ na-
tus est ex carne: caro est: et qd̄ natum est ex spū
spūs est. Non mireris: q̄ dixi tibi: opz vos nas-
ci denuo. Spūs ubi vult spirat: et voces ei⁹ au-
dis: s̄ nescis vñ ueniat aut q̄ vadat. Sic ē ois
q̄ nat⁹ est ex spū. R̄ndit nicodemus: et dixit ei.
Quō pōt bec fieri? R̄ndit iesus. et dixit ei. Tu

es magister in isrl⁹ et h̄ ignoras. Amē amē dico
tibi: q̄ qd̄ scim⁹ loq̄mur: et qd̄ vidim⁹ testamur:
et testimoniū nostrū nō accipit⁹. Si trena dixi
vob̄ et nō credit⁹: quō si dixerō vob̄ celestia cre-
detis? Et nōo ascēdit i celū nisi q̄ descēdit de ce-
lo: fili⁹ hoīs q̄ est i celo. Et sic moyses exaltauit
spētē in des̄to: ita exaltari opz filiū homis: vt
omīs q̄ credit i spō nō peat: s̄ beat vitā etnam
Sic em̄ de⁹ dilexit mūdū: vt filiū suū vnigenitū
daret: vt oīs q̄ credit in eū nō peat s̄ babe-
at vitā eternā. Nō em̄ misit de⁹ filiū suū in mūdū
vt iudicet mūdum: s̄ vt saluet mūdū p̄ ipm̄.
Qui credit i eū nō iudicat. Qui autē nō credit:
iā iudicat⁹ est: q̄ nō credit in noie vnigeniti filii
dei. Hoc ē autē iudiciū. q̄ lux venit i mūdū: et
dilexerūt hoies magis tenebras q̄ lucez. Erāt
ei⁹ coz mala opa. Q̄is ei qui male agit odit lux-
cem. et nō venit ad lucē vt nō arguant opa ei⁹.
Qui autē facit veritatē venit ad lucē: vt manife-
stentur opa ei⁹. q̄ i deo sunt factā. Post h̄ venit
iesus et discipuli ei⁹ in t̄raz iudeā et illic moraba-
tur cū eis et baptizabat. Erat autē et iohes bap-
tizans in emon iux salim: q̄ aq̄ ml̄te erat illic:
et ueniebat et baptizabant. Nondū em̄ missus
fuerat iohes in carcerē. Facta est autē q̄stio ex
discipulis iohis cum iudeis de purificatiōe. Et
venerūt ad iohem et dixerūt ei. Rabbī: q̄ erat
teciū trans iordanē cui tu testimoniū pbibui-
sti ecce h̄ baptizat. et oēs ueniūt ad eū. R̄ndit iohā-
nes et dixit. Nō pōt hō accipe q̄cū nisi fuerit ei
datū de celo. Ipsi vos mibi testimoniū pbibe-
tis qd̄ dixerim. nō suz ego xps: s̄ q̄ missus suz
ante illū. Qui bz sponsaz sponsus est. amīc⁹ au-
tem spōsi qui stat et audit eū gaudio gaudet p̄
pter vocē spōsi. Hoc ergo gaudiū meū imple-
tum est. Illū opz crescere: me autē minui. Qui
de sursum uenit: sup omīs est. Qui de terra est:
de terra est et de terra loquit⁹. qui de celo uenit
sup omēs est. Et qd̄ vidit et audiuit hoc testat:
et testimoniū ei⁹ nemo accipit. Qui autē accepe-
rit ei⁹ testimoniū signauit: quia de⁹ uerax est.
Quē em̄ misit de⁹ uerba dei loquitur. Nō enī
ad mensurā dat de⁹ spm̄. Pater diligit filiū: et
omnia dedit in manu eius. Qui credit in filiū
habet vitā eternā. qui autē incredul⁹ est filio: nō
videbit vitā: sed ira dei manet sup eū.
L. S. Iesus cū muliere samaritana loquit⁹
ppbetam in patria sua sine honore esse. reguli
filium a morte suscitauit. **Ca. III**

U ergo cognouit Iesus q̄ audierunt
pharisei q̄ iesus plures discipulos fa-
cit et baptizat q̄ iohes: q̄ q̄ iesus non
baptizaret s̄ discipuli ei⁹. Reliquit iu-
deaz et abiit iterū in galileā. Oportebat autē eū
trāsire p̄ mediā samariā. Venit ḡ in ci: tate sa-
marie q̄ d̄: sychar iuxta pdiū qd̄ dedit iacob io-
seph filio suo. Erat autē ibi fōs iacob. Iesus at
fatigat⁹ et itinere sedebat sic sup fontes. Hora
autē erat quasi sexta. Venit mulier de samaria
haurire aquaz. Dicit ei iesus. Da mibi bibere.

Ep̄h. iij. b
Nu. xxi. c
i. viij. d. vij. e
i. Job. iij. b

Mat. iij. b
Lu. iij. a
Ma. iij. b
Mar. i. c

D
Mat. iij. a
Mar. i. a
Luc. iij. c

Roma. iij. a
Mat. xi. d
Lu. x. d
i. Job. v. b

Mat. iij. b

Zu. iij. b
Mat. iij. b
Lu. iij. a
Mar. i. c
Mat. iij. a
Mar. i. a
Luc. iij. c
Mat. iij. b
Lu. x. d
i. Job. v. b

Johannes

discipuli enim eius abierant in ciuitate ut cibos
 cernerent. Dicit ergo ei mulier illa samaritana.
 Quod tu inde? cum sis bibere a me potes quod sum
 mulier samaritana. Non enim contumeliam iudeis sa-
 maritanis. Respondit iesus et dixit ei. Si scires do-
 num dei: et quis est qui dicit tibi: da mihi bibere: tu
 forsitan petisses ab eo et dedisset tibi aquam vi-
 uam. Dicit ei mulier. Domine: neque in quo haurias hunc
 et puteus altus est. Nonne hunc puteum haurias
 maior es patre nostro iacob qui dedit nobis puteum
 et ipse ex eo bibit. et filij eius et pecora eius. Respondit
 iesus et dixit ei. Quis qui bibit ex aqua hac sitiet ite-
 rum. Qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei non si-
 tiet in eternum. Sed aqua quam ego dabo ei: fiet in eo
 fons aqua salientis in vitam eternam. Dicit ad eum mu-
 lier. Domine: da mihi hanc aquam. ut non sitiam neque
 veniam haurire. Dicit ei iesus. vade voca vir-
 tuum et veni huc. Respondit mulier et dixit. Non ha-
 beo virum. Dicit ei iesus. Bona dixisti: quia non habeo
 virum. Quinque enim viros habuisti: et nunc quem hunc
 non est tuus vir. Hocce dixisti. Dicit ei mulier. Do-
 mine: video quia prophetas es tu. Patres nostri in mo-
 te hoc adorauerunt et vos dicitis quia hierosolymis
 est locus ubi adorare oportet. Dicit ei iesus. Mulier
 crede mihi: quia veniet hora quando neque in morte hoc
 neque in hierosolymis adorabitis patrem. Vos ad-
 doratis quod nescitis. nos adoramus quod scimus: quia sa-
 lus ex iudeis est. Sed venit hora et nunc est quando
 adoratores adorabunt patrem in spiritu et veritate.
 Nam et pater tales querit quos adorent eum. Spiritus
 est deus. et eos qui adorant eum in spiritu et veritate
 oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio quia messias ve-
 nit qui dicitur christus. Cum ergo venerit ille nuntiabit nobis
 omnia. Dicit ei iesus. Ego sum qui loquor tecum. Et con-
 tinuo venerunt discipuli eius. et mirabantur quia cum
 muliere loquebatur. Nemo tamen dicit quid queris aut quid
 loqueris cum ea. Relinquit ergo hydriam suam mulier et abiit
 in ciuitatem et dicit illis hominibus. Venite et videte ho-
 minem quem dixit mihi omnia quecumque feci. Numquid ipse est
 christus? Et rierunt ergo de ciuitate et veniebant ad eum.
 Interea rogabant eum discipuli: dicentes. Rabbi
 manduca. Ille autem dixit eis. Ego cibum habeo man-
 ducare quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli ad
 ium. Numquid aliquis attulit ei manducate? Dicit eis
 iesus. Deus cibus est ut faciam voluntatem eius qui
 misit me ut perficiam opus eius. Nonne vos dicitis
 quia adhuc quatuor menses sunt et messis venit. Ecce
 dico vobis: leuate oculos vestros et videte regionem
 nescitis. quia albe sunt iam ad messes. Et qui metit mer-
 cedem accipit: et congregat fructum in vitam eternam:
 ut et qui seminat simul gaudeat et qui metit. In hoc
 enim est verbum verum quia alius est qui seminat: et alius
 qui metit. Ego misi vos metere quod vos non labo-
 rastis. Alij laborauerunt: et vos in labores eorum
 introistis. Ex ciuitate autem illa multi crediderunt
 in eum samaritanorum propter verbum mulieris testi-
 monium prohibentis. Quia dixit mihi omnia quecumque feci. Cum ve-
 nissent ergo ad illum samaritani rogauerunt eum ut
 ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multo
 plures crediderunt propter sermonem eius. Et mulier
 dicebant: quia non propter tuam loquelam credimus. Ipsi

enim audimus et scimus. quia hic est vere salua-
 tor mundi. Post duos autem dies exiit inde et
 abiit in galileam. Ipse enim iesus testimonium perhibuit:
 quia per prophetas in sua patria honorem non habuit. Cum
 ergo venisset in galileam exceperunt eum galilei: cum
 omnia vidissent que fecerat hierosolymis in die festo.
 Et ipsi enim venerant ad diem festum. Venit ergo iterum
 in chana galilee ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam
 regulus cuius filius infirmabatur capbarnaum. Hic
 cum audisset quia iesus adueniret a iudea in galileam
 abiit ad eum. et rogabat eum ut descenderet et sanaret
 filium eius. Incipiebat enim mori. Dicit ergo iesus ad eum.
 Num signa et prodigia videtis non creditis. Dicit ad eum
 regulus. Domine: descende priusquam moriatur filius meus.
 Dicit ei iesus. Vade: filius tuus vivit. Credidit homo sermone
 quem dixit ei iesus. et ibat. Nam autem eo descendente
 te serui occurrerunt ei: et nuntiauerunt dicentes
 quia filius eius vivit. Interrogabat ergo horam
 ab eis in qua melius habuerit. Et dixerunt ei. quia
 heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit
 ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei iesus: filius
 tuus vivit: et credidit ipse et domus eius tota. Hoc
 iterum secundum signum fecit iesus cum venisset
 a iudea in galileam.

**C. S. De piscina pbatice sanat boiem trigi-
 ta et octo annos hntem infirmitate: dicebat in
 dei sanato. non licet tibi tollere grabatum tuum sab-
 bato quicumque pater fecerit: bec et filius filii facit:
 dicit iesus. quia venit hora et nunc est quando mortui au-
 diunt vocem. dicit iesus. Johannes est lucerna ar-
 dens et lucens. scrutamini scripturas: dicit: moy-
 ses accusat vos: et si crederetis moysi crederetis
 forsitan et mihi.** Cap. V

Descendit iesus hierosolimam. Est autem
 hierosolymis pbatice piscina: que cognominatur
 bebratice bebratice quinquaginta annos po-
 ticus habens. In his iacebat multitudo ma-
 gna languentium: cecorum: claudorum: aridorum expe-
 ctantium aquam motum. Angelus autem domini descende-
 bat super piscinam: et movebat aquam. Et qui prior de-
 scendisset in piscinam post motionem aquam: sanus fie-
 bat a quacumque detinebatur in firmitate. Erat autem
 quidam homo ibi triginta et octo annos hntem in infir-
 mitate sua. Hunc cum vidisset iesus iacetem: et cog-
 nouisset quia iam multum tempus haberet: dicit ei. Vis sa-
 nus fieri? Respondit ei languidus. Domine boiem non
 habeo ut cum turbata fuerit a qua mittat me in
 piscinam. Dum venio enim ego: alius ante me descen-
 dit. Dicit ei iesus. Surge tolle grabatum tuum et
 ambula. Et statim sanus factus est homo ille: et sustulit
 grabatum suum et ambulabat. Erat autem sabbatus in
 die illo. Dicebant ergo iudei illi qui sanus fuerat.
 Sabbatum est: non licet tibi tollere grabatum tuum. Res-
 pondit eis. Qui me sanus fecit ille mihi dixit. tolle
 grabatum tuum et ambula. Interrogauerunt ergo eum.
 Quis est ille homo qui dicit tibi. tolle grabatum tuum et
 ambula? Respondit eis quia sanus fuerat effectus nescie-
 bat quis esset. Iesus enim declinavit a turba con-
 stituta in loco. Postea inuenit enim iesus in tem-

h. Cor. iij. d

h. co. f

Mat. iij. d

h

Lu. iij. d

h

h. Mat. iij. d

h

h. Mat. iij. d

h

plo: et dixit illi. Ecce sanus factus es iam noli
 peccare: ne deteri tibi aliqd ptingat. Abiit il
 le homo: et nuciauit iudeis: qz iesus essz q fecit
 eum sanum. Propterea psequbant iudei iesum
 qz h faciebat in sabbato. Iesus aut rñdit eis.
 Pater me^s vsqz modo opaf et ego operor. Pro
 pterea ergo magis qrebant eum iudei interfi
 cere. qz nō solum soluebat sabbatū. sed et p̄em
 suum dicebat deū cōlem se faciēs deo. Rñdit
 itaqz iesus et dixit eis. Amē amen dico vob nō
 pōt filius a se facere qcqz. nisi qd viderit p̄ez
 facientem. Quocūqz em ille fecerit. bec et filii^s
 similiter facit. P̄ em diligit filiū. et oia demō
 strat ei q ip̄e facit. et maiora his demonstrabit
 ei opera vt vos miremini. Sicut em pater su
 scitat mortuos et viuificat. sic et filius quos vult
 viuificat. Neqz em pater iudicat qcqz. sed oē
 iudiciū dedit filio: vt omnes honorificēt filium
 sicut honorificāt patrem. Qui non honorificat
 filiū: non honorificat patrē qui misit illū. Amē
 amen dico vobis: qz qui verbū meum audit: et
 credit ei qui misit me: habet vitā eternā. Et i iu
 diciū non venit. sed transiet a morte in vitam.
 Amen amen dico vobis: qz venit hora et nunc
 est qm mortui audient vocē filii dei et q audie
 rint viuēt. Sicut em p̄ bz vitam in semetip̄o
 sic dedit et filio h̄re vitā in semetip̄o. Et p̄ates
 dedit ei iudiciū facere. qz filius hoīs est. Nolite
 mirari hoc: qz venit hora in qua omnes qui in
 monumentis sunt audiet vocē filii dei. et p̄cedēt
 qui bona fecerunt in resurrectionē vite q vero
 mala egerūt in resurrectionē iudicij. Nō possū
 ego a meip̄o facere quicqz. Sicut audio iudi
 co: et iudiciū meū iustum est. qz nō qro volūta
 tem meā: sed voluntatē ei^s q misit me. Si ego
 testimoniū pbibeo de meip̄o testimoniū meū
 nō est verū. Alit^r est q testimoniū pbibet de me
 et scio qz verū ē testimoniū ei^s qd pbibet de me.
 Vos misistis ad iobānes et testimoniū pbibus
 it veritati. Ego aut non ab homie testimoniū
 accipio s; h dico vt vos salui sitis. Ille erat lus
 cerna ardens et lucens. Vos aut voluistis ad
 horā erutare in luce eius. Ego aut habeo testi
 moniū maius iobanne. Opera enī que dedit
 mihi pater vt p̄ficiā ea ipsa opera que ego fa
 cio testimoniū pbibēt de me: qz pater misit me
 et q misit me p̄ ip̄e testimoniū pbibuit de
 me. Neqz vocem eius vnq̄ audistis: neqz sp̄em
 eius vidistis. Et verbū eius non habetis in vos
 bis manēs. quia quē misit ille. buic vos n̄ credi
 tis. Scrutamini scripturas. qz vos putatis in
 ipsis vitā eternam habere. Et ille sunt que testi
 moniū pbibēt de me: et nō vultis venire ad me
 vt vitā habeatis. Claritatē ab hominib^s nō ac
 cipio: s; cognoui vos: quia dilectionē dei nō ha
 betis in vobis. Ego veni in noīe patris mei: et
 nō accepistis me. Si alius venerit in nomine
 suo: illū accipietis. Quomodo vos potestis cre
 dere q gloriā ab inuicem accipitis et gloriā que a
 solo deo est non q̄ritis? Nolite putare quia ego
 accusaturus sum vos apud patrē. est q acc sat

vos moyses in quo vos speratis. Si essi crede
 retis moyfi crederetis fousitāz mihi. De me em
 ille scripsit. Si autē illius litteris non creditis
 quomodo verbis meis crederetis.

C. L. S. De quinqz panibus et duobus pisci
 bus: et q̄ eū regem facere voluerūt iesus supra
 mare ambulat. Opamini nō cibū qui periti de
 māna et pane celesti loq̄tur: ego sum panis q̄ d ce
 lo descendit: recedētibus ab eo discipulis vnuz
 ex duodecim diabolum dicit. Capitulum. VI.

Post hec abiit iesus tras mare gali
 lee qd est tyberiadis. Et sequebat
 eum multitudo magna: quia vide
 bant signa q̄ faciebat sup bis q̄ in
 firmabātur. Subiit ergo in mōtes iesus et ibi
 sedebat cū discipulis suis. Erat aut primū pa
 ca dies festus iudeoz. Cū subleuasset ergo ocn
 los iesus et vidisset quia multitudo maxima ve
 nit ad eum dicit ad philippū. Unde emem^s pa
 nes vt manducent hi? Hoc aut dicebat temp
 tans eum. Ipse enim sciebat quid esset factus
 rus. Rñdit ei philippus ducentoz denarioruz
 panes non sufficiūt eis. vt vnusquisqz modicū
 quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius:
 andreas frater symonis petri. Est puer vnus
 hic qui habet quinqz panes hordeaceos et du
 os pisces. Sed bec qd sunt inter tātos. Dicit er
 go iesus. Facite homines discubere. Erat autē
 fenū multū in loco. Discubuerūt ergo viri nuē
 ro quasi quinqz milia. Accepit ergo iesus panes
 et cū gratias egisset. distribuit discubētib^s. Si
 militer et ex piscibus quātū volebat. Ut aut im
 pleri sūt: dixit discipulis suis. Colligite q̄ sup aue
 rāt fragmēta ne peant. Collegerūt ergo et ipe
 nerūt duodecim copbinos fragmētoz et quinqz
 panib^s hordeaceis et duob^s piscib^s: q̄ sup fuerūt
 bis q̄ māducauerāt. Illi ergo hoīes cū vidisset
 qd ihs fecerat signū dicebāt. Qz h est ve. p̄pha
 q̄ ventur^s est in mūdū. Ihs ergo cū cognouisset
 qz vēturū eēt vt rapent eū et facerēt euz re
 gem. Fugit iterū i mōtē ip̄e solus. Ut aut sero
 scm est: descēderūt discipuli ei^s ad mare. Et cū
 ascendissent nauim venerūt trans mare in ca
 pbarnaū. Et tenebre iam facte erāt: et nō vene
 rat ad eos iesus. Mare aut vēto magno flēte
 eturgebat. Cū remigassent ergo q̄si stadia vi
 gintiq̄ngz aut triginta. Vidēt iesum ābulantez
 sup mare: et primū nauī fieri et timuerūt. Ille
 aut dicit eis. Ego sum nolite timere. Voluerūt
 ergo accipe est in nauim et statz nauis fuit ad
 tram quā ibāt. Altera die turba q̄ stabat tras
 mare vidit qz nauicula alia nō erat ibi nisi vna
 et qz nō introisset cū discipulis suis ihs in nauis
 s; soli discipuli ei^s abiissent. Ille vo supuenerūt
 naues a tyberia de iux locū vbi māducauerāt
 panē gr̄as agētes deo. Cū ergo vidisset turba
 qz iesus nō esset ibi: neqz discipuli ei^s. ascende
 runt in nauiculas: et venerūt capbarnaū q̄ren
 tes iesum. Et cū inuenissent eū tras mare: di
 xerūt ei. Rabbi: qm̄ buc venisti? Rñdit eis ihs
 et dixit. Amen amen dico vobis: queritis me

Dat. xliij. b
 Lu. ix. b
 Dat. xliij. b
 Dat. vi. e
 Lu. ix. b
 Dat. xliij. b
 Dat. vi. e
 Lu. ix. b
 Dat. xliij. b
 Dat. vi. e
 Lu. ix. b
 Dat. xliij. c
 Dat. xliij. e
 Dat. vi. g
 E

Johannes

non quia vidistis signa: sed quia manducastis et panibus et saturati estis. Opamini non cibum qui perit sed qui permanet in vitam eternam quem filius hominis dabit vobis. Nunc enim pater signavit deus. Dixerunt ergo ad eum. Quid faciemus ut operemur opera dei?

D Respondit Iesus et dixit eis. Hoc est opus dei ut credatis in eum quem misit ille. Dixerunt ergo ei. Quod ergo tu facis signum ut videamus et credamus tibi? Quid operaris? Patres nostri manducaverunt manna in deserto sicut scriptum est. Panem de celo dedit eis manducare. Dixit ergo eis Iesus. Amen amen dico vobis non Moyses dedit vobis panem de celo: sed pater meus datur vobis panem de celo verum. Panis enim verus est qui de celo descendit et datur vitam mundo. Dixerunt ergo ad eum. Domine semper da nobis panem hunc. Dixit autem eis Iesus.

Ego sum panis vite. Qui venit ad me non esuriet: et qui credit in me non sitiet in eternum. Sed dixi vobis quia et vidistis me et non credidistis. Quod datur michi pater ad me veniet: et eum qui venit ad me non efficiam foras: quia descendi de celo non ut faciam voluntatem meam: sed voluntatem eius qui misit me. Hec enim voluntas eius qui misit me patris: ut omne quod dedit michi non perdam ex eo: sed resuscitem illud in novissimo die. Hec est autem voluntas patris mei qui misit me: ut omnes qui vident filium et credit in eum habeant vitam eternam: et ego resuscitabo eum in novissimo die. Murmurabant ergo iudei de illo: quia dixisset ego sum panis vivus qui de celo descendi. Et dicebant. Nonne hic est filius Ioseph cuius nos novimus patrem et matrem? Quod ergo dicit hic: quia de celo descendi? Respondit ergo Iesus et dixit eis. Nolite murmurare in invicem. Nemo potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum: et ego resuscitabo eum in novissimo die. Est scriptum in prophetis. Erunt omnes docibiles dei. Omnis qui audivit a patre et didicit venit ad me. Non quia pater vidit quisquam nisi is qui est a deo: hic vidit patrem. Amen amen dico vobis: qui credit in me habet vitam eternam. Ego sum panis vite. Patres vestri manducaverunt manna in deserto: et mortui sunt. Hic est panis de celo descendens. ut si quis ex ipso manducaverit: non moriatur. Ego sum panis vivus qui de celo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane: vivet in eternum. Et panis quem ego dabo caro mea pro mundi vita. Litigabant ergo iudei ad invicem: discerentes. Quomodo poterit hic nobis carnem suam dare ad manducandum? Dixit ergo eis Iesus. Amen amen dico vobis: nisi manducaverit carnem filii hominis et biberit eius sanguinem: non habet vitam in vobis. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem: habet vitam eternam: et ego resuscitabo eum in novissimo die. Caro enim mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem: in me manet et ego in illo. Sicut misit me vivens pater: et ego vivo propter patrem: et qui manducat me: et ipse vivet propter me. Hic est panis qui de celo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna et mortui sunt. Qui manducat hunc panem: vivet in eternum. Hec dicit in synagoga docens in capbar

naum. Multi ergo audientes ex discipulis eius dixerunt. Durus est hic sermo. Et potest quis eum audire? Scies autem Iesus apud semetipsum quia murmuraret de hoc discipuli eius dixit eis. Hoc vos scandalizat. Si ergo videritis filium hominis ascendente ubi erat prius. Spiritus enim qui vivificat. caro non prodest quicquam. Verba quae ego locutus sum vobis: spiritus et vita sunt. Sed sunt quaedam ex vobis qui non credunt. Sciebat enim ab initio Iesus qui eum crederet. et qui traditurus esset eum. Et dicebat. Propterea dixi vobis quia nemo potest venire ad me nisi fuerit ei datus a patre meo. Et hoc multi discipulorum eius abierunt retro et iam non cum illo ambulabant. Dixit ergo Iesus ad duodecim. Numquid et vos vultis abire. Respondit ergo ei Simon Petrus. Domine ad quem ibimus? Verba vitae aeternae habes. Et nos credimus et cognovimus: quia tu es Christus filius dei. Respondit ei Iesus. Nonne ego vos duodecim elegi et ex vobis unus diabolus est? Dicebat autem de Iuda Simonis scariothis. Hic enim erat traditurus eum cum esset unus ex duodecim.

L. S. Iesus in scenopbeia ascendit ad diem festum dei Iesu: demonium habes: de turba multi credebant in eum clamat Iesus: si quis sitit veniat ad me et bibat cum ministris et nicodemo princeps contendunt. **Capitulum VII**

Dicitur autem ambulabat Iesus in galilea. Non enim volebat in iudea ambulare: quia querebant eum iudei interficere. Erat autem in primo die festus iudeorum scenopbeia. Dixerunt autem ad eum fratres eius. Transi hinc et vade in iudeam ut et discipuli tui videant opera tua quae facis. Nemo quippe in occulto quid facit: et quod ipse in palam esse. Si haec facis. manifesta tempus sum mundo. Neque enim fratres eius credebant in eum. Dicit ergo eis Iesus. Tempus meum nondum advenit: tempus autem vestrum semper est paratum. Non potest mundus odisse vos. De autem odit: quia ego testimonium perhibeo de illo: quia opera eius mala sunt. Vos ascendite ad diem festum hunc. Ego enim non ascendam ad diem festum istum: quia meum tempus nondum impletum est. Hec cum dixisset ipse mansit in galilea. Ut autem ascenderunt fratres eius: tunc et ipse ascendit ad diem festum non manifeste: sed quasi in occulto. Iudei ergo querebant eum in die festo: et dicebant. Ubi est ille. Et murmur multus erat in turba de eo. Quidam enim dicebant quia bonus est. alii autem dicebant non. sed seducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum iudeorum. Tercio autem die festo mediante ascendit Iesus in templum: et docebat. Et mirabantur iudei: discerentes. Quomodo hic litteras scit cum non didicerit? Respondit eis Iesus: et dixit. Haec doctrina non est mea: sed eius qui misit me. Si quis voluerit voluntatem eius facere: cognoscet de doctrinae nostrae ex deo sit: an ego a meipso loquar. Qui a semetipso loquitur gloriam propriam quaerit. Qui autem quaerit gloriam eius qui misit eum. hic verax est: et iniusticia in illo non est. Nonne Moyses dedit vobis legem. Et nemo ex vobis facit legem. Quid me quaeritis interficere? Respondit turba et dixit. Demonium habes. Quis te quaerit interficere.

Mat. xvi. a
Mat. viii. b
Ps. lxxvii
Sap. xvi. c

Mat. xvi. c
Mat. xiii. c
Luc. xii. b
I. xii. a
Mat. xvi. d
Mat. xiii. d
Lu. xii. c
S. v. e

Mat. xiii. d
Mat. vi. a
Luc. iiij. d
I. vii. b

Mat. xi. d
Luc. x. d
S. eo

F

1. Cor. xi. g
S. eo.

S
Mat. xvi. a
Mat. viii. b
Luc. xii. c
Mat. xvi. d
Mat. xiii. d

Mat. xvi. c
Mat. xiii. c
Luc. xii. b
I. xii. a
Mat. xvi. d
Mat. xiii. d
Lu. xii. c
S. v. e

A

J. vii. b

S
Mat. xi. d
S. v. e

S. eo. d
S

S. vii. a
I. vii. b

I. vii. b

Respondit Iesus et dixit eis. Unum opus feci et omnes miramini. Propterea Moyses dedit vobis circumcisionem. non quia ex Moysese est sed ex patribus. Et in sabbato circumciditis hominem. Si circumcisionem accipit homo in sabbato ut non solvantur Moysi. mihi indignamini. quia totum hominem sanum feci in sabbato. Nolite iudicare secundum faciem: sed iustum iudicium iudicate. Dicebant ergo quidam ex hierosolymis. Nonne hic est quem querunt interficere? Ecce palam loquitur. et nihil ei dicunt. numquam vere cognoverunt principes quia hic est Christus. Sed hunc scimus unde sit: Christus autem cum venerit nemo scit unde sit. Et clamabat ergo Iesus in templo docens et dicens. Et me scitis et unde sum scitis et a me ipso non veni sed est verus qui misit me quem vos nescitis. Ego scio eum. et si dixerim quia nescio eum: ero similis vobis mendax. Sed scio eum quia ab ipso sum et ipse me misit. Queriebant ergo eum apprehendere: et nemo misit in illum manus quia nondum venerat hora eius. De turba autem multi crediderunt in eum. Et dicebant: Christus cum venerit: numquam plura signa faciet quam que hic facit. Audierunt pharisaei turbam murmurantem de illo: hec miserunt principes et pharisaei ministros ut apprehenderent Iesum. Dixit ergo eis Iesus. Adhuc modicum tempus vobiscum sum et vado ad eum qui me misit. Queritis me et non invenietis. et ubi ego sum vos non potestis venire. Dixerunt ergo iudei ad semetipsos. Quo hic iturus est: quia non invenimus eum? Numquam in dispersionem gentium iturus est et docturus gentes. Quis est hic sermo quem dixit. queritis me et non invenietis. et ubi ego sum vos non potestis venire. In novissimo autem die magno festivitatis stabat Iesus et clamabat dicens. Si quis sitis veniat ad me et bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura: flumina de ventre eius fluent aquae vitae. Hoc autem dixit de spiritu quem accepturi erant credentes in eum. Nondum enim erat spiritus datus: quia Iesus nondum erat glorificatus. Et illa ergo turba cum audissent hos sermones eius dicebant. Hic est vere propheta. Alii dicebant. Hic est Christus. Quidam autem dicebant. Numquam a galilea venit Christus? Nonne scriptura dicit: quia ex semine David et de bethleem castello ubi erat David venit Christus. Dissensio itaque facta est in turba propter eum. Quidam autem ex ipsis volebant apprehendere eum sed nemo misit super eum manus. Venerunt ergo ministri ad pontifices et phariseos et dixerunt eis illi. Quare non adduxistis illum? Responderunt ministri. Numquam sic locutus est homo: sicut hic loquitur. Respondiderunt ergo eis pharisaei. Numquam et vos seducti estis. numquam et principibus aliquis credidit in eum: aut ex pharisaeis. Sed turba haec que non novit legem maledicti sunt. Dixit Nicodemus ad eos ille qui venit ad eum nocte qui vultus erat ex ipsis. Numquam lex nostra iudicat hominem nisi si prius audierit ab ipso et cognoverit quid faciat. Responderunt et dixerunt ei. Numquam et tu galileus es? Scrutare scripturas et vide: quia a galilea propheta non surgit. Et reversi sunt unusquisque in domum suam.

De muliere adultera: Iesus lucem mundi esse se predicat: Iesus interrogatus principibus se esse respondit quod omnis peccator servus sit: et quod Iesus ante abraham sit.

Iesus autem praerit in montem Olivetum et diluculo iterum venit in templum et omnis populus venit ad eum: et sedens docebat eos. Adducunt autem scribae et pharisaei mulierem in adulterio deprehensam et statuerunt eam in medio et dixerunt ei. Magister haec mulier modo deprehensa est in adulterio. In lege autem Moyses mandavit nobis hominem lapidare. Tu ergo quid dicis. Hoc autem dicebant temptantes eum ut possent accusare eum. Iesus autem inclinans se deorsum digito scribebat in terram. Cum ergo perquirerent interrogantes: erexit se et dixit eis. Qui sine peccato est vultus primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans scribebat in terram. Audientes autem beatus unus post alterum eribant incipientes a senioribus et remansit solus Iesus et mulier in medio stans. Erigens autem se Iesus dixit ei. Mulier ubi sunt qui te accusabant. nemo te condemnavit? Que dixit. nemo domine. Dixit autem Iesus. nec ego te condemno. Vade et iam amplius noli peccare. Iterum ergo locutus est eis Iesus: dicens. Ego sum lux mundi. Qui sequitur me non ambulat in tenebris sed habebit lucem vitae. Dixerunt ergo ei pharisaei. Tu de tempore testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum. Respondit Iesus et dixit eis. Et si ego testimonium perhibeo de meipso. verum est testimonium meum. quia scio unde venio et quo vado. Vos autem nescitis unde venio aut quo vado. Vos secundum carnem iudicatis: ego non iudico quemquam. Et si iudico ego: iudicium meum verum est: quia solus non sum sed ego et qui misit me patrem. Et in lege vestra scriptum est: quia duorum hominum testimonium verum est. Ego sum qui testimonium perhibeo de meipso: et testimonium perhibet de me qui misit me patrem. Dicebant ergo ei. Ubi est pater tuus? Respondit Iesus. Neque me scitis neque patrem meum. Si me sciretis: forsitan et patrem meum sciretis. Haec verba locutus est Iesus in gazophylatio docens in templo. Et nemo apprehendit eum quia nec dum venerat hora eius. Dixit ergo iterum eis Iesus. ego vado et queritis me: et in peccato vestro moriemini. quia ego vado vos si potestis venire. Dicebant ergo iudei. Numquam interficiet semetipsum quia dicit quo ego vado vos non potestis venire: et dicebat eis. Vos deorsum estis: ego de superius sum. Vos de mundo hoc estis: ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis: quia moriemini in peccatis vestris. Si enim non credideritis quia ego sum: moriemini in peccato vestro. Dicebant ergo ei. Tu quis es? Dicit ei Iesus. Principium qui et loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui et iudicare: sed qui me misit verax est et ego que audivi ab eo haec loquor in mundo. Et non cognoverunt quia patrem eius dicebat deum. Dixit ergo ei Iesus. Cum exaltaveritis filium hominis tunc cognoscetis: quia ego sum et a meipso factum nihil: sed sicut docuit me pater haec loquor. Et qui me misit mecum est: et non

Lu. xxi. g
Leviti. x. b
I. it. a. z
I. xii. g
Deut. vii. b
mat. xviii. b
ij. Cor. xii. a
s. v. f
Mat. xi. d
Lu. x. d
s. vii. d
Mat. xi. d
Mat. xi. c
Lu. xix. g et
xx. g. et xxi. a
s. vii. d
s. vii. d
Ro. ii. a
s. iii. b
I. xii. c

bat turba que erat cū eo qñ lazarū vocauit de monumēto: et suscitauit eū a mortuis. Propterea et obuiā venit ei turba. q: audierūt eum fecisse hoc signū. Pbarisei ergo dixerūt ad semet ipsos. Uidet q: nihil pficim⁹. Ecce mūdus totus post eū abiit. Erāt autē quidā gētiles ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo. Hi ergo accesserūt ad philippū qui erat a betbsaida galilee et rogabāt eū dicētes. Dñe volum⁹ iesum videre. Venit philippus et dicit adree. Andreas rursus et philipp⁹ dixerūt iesu. Iesus autē rñdit eis: dices. Venit hora ut clarificet filii hoīs. Amen amē dico vob nisi granū frumenti cadens in terrā mortuū fuerit ipm solū manet. Si autē mortuum fuerit multū fructus affert. Qui amat animā suā perdet eā. Et qui odit animā suā in hoc mundo in vitā eternā custodit eā. Si q̄s mibi ministrat me sequat. Et vbi ego sum. illic et minister me⁹ erit. Si quis mibi ministrauerit honorificabit eū pater me⁹. Nunc anima mea turbata ē. Et quid dicā? Pat saluifica me et hōra. S; p̄pterea veni in hōram hanc. Pat clarifica nomē tuū. Venit ergo vox d̄ celo: dicens. Et clarificauit: et iterū clarificabo. Turba ḡ q̄ stabat et audierat. dicebat tonitruum esse factū. Alii autē dicebāt. Angelus ei locutus est. Rñdit iesus et dixit. Nō p̄p̄t me h̄ vox venit s; p̄p̄t vos. Nunc iudiciū ē mundi. Nunc p̄ncipes huius mūdi eiciet foras. Et ego si exaltatus fuero a terra. om̄ia trabā ad meipsum. Hoc autē dicebat significās q̄ morte eēt mortuus. Rñdit ei turba. Nos audiui⁹ ex lege q̄a x̄ps manet in eternū. Et quō tu dicis oportz ex altari filiū hoīs. Et quis est iste filius hoīs? Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicū lumē i vobis est. Ambulate dū lucē habetis vt nō vos tenebre cōprehendāt. Et qui ābulat in tenebris nescit quo vadat. Dū lucē habetis credite in lucem vt filij lucis sitis. Hec locut⁹ est iesus et abiit et abscondit se ab eis. Lū autē tanta signa fecissz coram eis. nō credebant in eū: vt sermo esaiē impleret: quē dixit. Dñe quis credidit auditui nostro et brachiū dñi cui reuelatū est? Propterea non poterant credere: q: iterū dixit esaiē. Excēcauit oculos eoz et indurauit cor eoz: vt nō videant oculis et nō intelligant corde et cōuertantur et sanem eos. Hec dixit esaias qñ vidit vidit gloriā eius. et locut⁹ est de eo. Ueruntū et ex p̄ncipib⁹ multi crediderūt in eū. sed p̄pter pbariseos nō confitebant. vt de synagoga non eicerentur. Dilexerunt em̄ gloriā hominum magis quā gloriā dei. Iesus autē clamauit et dixit. Qui credit in me non credit in me sed in eū qui misit me. Et qui videt me videt eum qui misit me. Ego lux in mundum veni vt omnis qui credit in me: in tenebris non maneat. Et si quis audierit verba mea et non custodierit. ego nō iudico eum: non enim veni vt iudicem munduz sed vt saluificē mundum. Qui spernit me et nō accipit verba mea habet qui iudicet eum. Sermo quē locut⁹ sum ille iudicabit eum in nouissi-

mo die. Quia ego et meipso nō sum locut⁹: sed qui misit me pater ipse mibi mādatū dedit qd dicam et qd loquar. Et scio q: mandatum eius vita eterna est. Que ergo ego loquor: sicut dixit mibi pater sic loquor.

C. S. Pedes discipuloz lauat dicens. et vos debetis aliter alterius lauare pedes. dicit q̄ manducat panem meū leuabit me s̄ me calcaneuz suum: dicit vn⁹ ex vobis tradet me et subiūgit cui ego intinctū panē porretero. tuc introuit i iudam satbanas mādatum nouū do vobis vt diligatis inuicem. dicit petro. anteq̄ gallus cātet ter me negabis.

Ca. XIII
Ante diem festū pasce sciens iesus q̄a venit hora ei⁹ vt trāseat ex hoc mūdo ad p̄rem: cū dilexisset suos q̄ erant in mundo: in finē dilexit eos. Et cena facta euz diabol⁹iaz misisset in cor vt traderet eū iudas symonis scariotbis. Scies q: oīa dedit ei pater in man⁹. et q: a deo exiit et ad deū vadit: surgit a cena: et ponit vestimēta sua. et cum accepisset lintbeum p̄cinct se. Deinde misit aquam in peluim et cepit lauare pedes discipuloz et extergere lintbeo quo erat p̄cinctus. Venit ergo ad symonē petrū et dicit ei petrus. Dñe tu mibi lauas pedes. Rñdit iesus et dixit ei qd ego facio tu nescis modo: scies autē postea. Dicit ei petrus. Nō lauabis mibi pedes in eternum. Rñdit ei iesus. Si nō lauero te: non habebis p̄tem mecum. Dicit ei symon petr⁹. Dñe nō tm̄ pedes meos: sed et man⁹ et caput. Dicit ei iesus. Qui lotus est non indiget nisi vt pedes lauet. sed est mūdus totus. Et vos mundi estis: sed nō om̄s. Sciebat em̄ q̄s nam esset q̄ traderet eū. Propterea dixit nō estis mūdi oēs. Postq̄ ergo lauit pedes eoz accepit vestimenta sua et cū recubisset iterū dixit eis. Scitis qd fecerim vobis. Vos vocatis me magister et dñe et hñ dicitis. Sum etenim. Si ergo ego laui pedes v̄ros dñs et maḡ: vobis debetis alter alterius lauare pedes. Exemplū em̄ dedi vobis vt quēadmodū ego feci vobis ita et vos faciatis. Amen amē dico vob: non est seruus maior dño suo: neq; ap̄ls maior est eo qui misit illum. Si bec scitis beati eritis. Si feceritis ea. nō de oibus vobis dico. Ego scio quos elegeris. S; vt adimpleatur scriptura. Qui manducat me cum panem leuabit p̄tra me calcaneum suum. A modo dico vobis p̄iusq̄ fiat vt cum factum fuerit credatis: q: ego suz. Amen amē dico vobis q̄ accipit si quē misero me accipit. Qui autē me accipit accipit eum qui me misit. Eū bec dixisset iesus turbatus est spū: et prestatus est et dixit. Amen amē dico vobis: q: vn⁹ ex vobis tradet me. Aspiciēbant ergo ad inuicem discipuli: hesitantes de quo diceret. Erat ḡ recubens vn⁹ ex discipulis ei⁹ in sinu iesu quē diligebat iesus. Innuit ergo huic symō petrus et dixit ei. Quis est de q̄ dicit. Itaq; cū recubisset ille supra pect⁹ iesu dicit ei. Dñe q̄s ē? Rñdit iesus.

A
 Lu. xxi. a
 Mat. vi. d
 Lu. x. d
 s. vi. d
B
 Mat. x. e
 Lu. vi. f
 Ps. xl.
E
 Mat. x. d
 Lu. x. c
 Mat. xvi. b
 Mar. xiii. b
 Lu. xxi. c
 j. xxi. f
U iij

7. v. i. e
 8
 Mar. vii. d
 Lu. x. c
 vii. g
 Mar. xvi. d
 Mar. xiii. d
E
 s. iii. b. r
 vii. d
S
 Esai. lii. a
 Esai. vi. c
 Mar. xiii. b
 Mar. xiii. b
 Mar. xiii. b
 Mar. xiii. f
B
 Mar. xiii. b. r
 i. a
 Esai. lii. a
 Mar. xiii. b
 Mar. xiii. b

Johannes

Ille est cui ego intinctum panem porretero. et cui intinxisset panem: dedit iude simonis scariothibus. Et post buccellam introiit in eum satanas. Et dicit ei Iesus. Quod facis fac citius. Hoc autem nemo scivit discubentium ad quid dixerit ei. Quidam enim putabant quod loculos habebat iudas: quod dixerit ei Iesus: eme ea que opus sunt nobis ad diem festum aut egenis ut aliquid daret. Cum ergo accepisset ille buccellam: exiit continuo. Erat autem nox. Cum ergo exisset dicit Iesus. Nunc clarificatus est filius hominis. et deus clarificatus est in eo. Si deus clarificatus est in eo et deus clarificabit eum in semetipso et continuo clarificabit eum. **Filios:** adhuc modicum vobiscum sum. Queretis me. et sicut dixi iudeis: quo ego vado vos non potestis venire. Et vobis dico modo. Mandatum novum do vobis: ut diligatis invicem sicut dilexi vos: ut et vos diligatis invicem. In hoc cognoscent omnes: quod discipuli mei estis. Si dilectionem habueritis ad invicem. Dicit ei simon petrus. Domine quo vadis. Respondit Iesus. Quo ego vado non potes me modo sequi. sequeris autem postea. Dicit ei petrus. Quare non possis te sequi modo. Hanc meam pro te ponam. Respondit ei Iesus. Hanc matrem tuam pro me ponas. Amen amen dico tibi: non cadabit gallus donec ter me neges.

Cap. X. Non turbet cor vestrum: dicit. ego sum via veritas et vita: dicit philippus. Domine ostende nobis patrem. si diligitis me mandata mea servate: ego in patre meo et vos in me et ego in vobis: si quis diligit me sermones meos servet. **Ca. XIII**

Et ait discipulis suis. Non turbet cor vestrum. Creditis in deum et in me credite. An domo patris mei mansiones multe sunt. Si quo minus dixissem vobis: quia vado parare vobis locum. Et si abiero et preparavero vobis locum. Et si abiero et preparavero vobis locum iterum venio et accipiam vos ad meipsum: vobiscum sum ego et vos sitis. Et quo ego vado scitis et viam scitis. Dicit ei thomas. Domine nescimus quo vadis. Et quomodo possumus viam scire. Dicit ei Iesus. Ego sum via et veritas et vita. Nemo venit ad patrem nisi per me. Si cognovissetis me et patrem meum utique cognovissetis. Et amodo cognoscetis eum et vidistis eum. Dicit ei philippus. Domine ostende nobis patrem. et sufficit nobis. Dicit eis Iesus. Tanto tempore vobiscum sum: et non cognovistis me? philippe qui videt me videt et patrem. Quomodo tu dicis ostende nobis patrem. Non credis quod ego in patre. et pater in me est. Verba que ego loquor vobis. a meipso non loquor. Pater autem in me manens ipse facit opera. Non creditis quod ego in patre et pater in me est. Alioquin propter opera ipsa credite. Amen amen dico vobis: qui credit in me: opera que ego facio et ipse faciet: et maiora horum faciet: quod ego ad patrem vado. Et quocumque petieritis patrem in nomine meo habetis: et glorificet pater in filio. Si quid petieritis me in nomine meo habetis: et ego rogabo patrem et alius paraclytum dabit vobis ut maneat vobiscum in eternum spiritu veritatis: quem mundus non potest accipere.

quod non videt eum: nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum. quod apud vos manebit et in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum et mundus sciam me non videt. Vos autem videtis me: quod ego vivo et vos vivetis. In illo die vos cognoscetis quod ego sum in patre meo: et vos in me et ego in vobis. Qui habet mandata mea et servat ea. ille est qui diligit me. Qui autem diligit me diliget a patre meo. Et ego diligam eum et manifestabo ei meipsum. Dicit ei iudas non ille scariothibus. Domine quid factum est quod manifestaturus es nobis teipsum et non mundo. Respondit Iesus et dicit ei. Si quis diligit me sermonem meum servabit: et pater meus diliget eum et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me sermones meos non servat. Et sermonem quem audistis non est meus sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum vobis apud vos manens. Paraclytus autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia: et suggeret vobis omnia quecumque dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis. Non quomodo mundus dat ego do vobis. Non turbetur cor vestrum neque formidet. Audistis quia ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligetis me gauderetis utique: quia vado ad patrem quia pater maior me est. Et nunc dixi vobis pro usque fiat. ut cum factum fuerit credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi huius. et in me non habet quicquam. Sed ut cognoscat mundus quia diligo patrem et sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. Surgite eamus hinc.

Cap. XV. Dicit: ego sum vitis vera et pater meus agricola est de dilectione precepta: si me persecuti sunt et vos persequentur: et odio habuerunt me gratis: dicit. cum venerit paraclytus.

Ego sum vitis vera: et pater meus agricola est. Omne palmitem in me non ferentem fructum tollet eum: et omnem qui fert fructum purgabit eum ut fructum plus afferat. Jam vos mundi estis propter sermones quem locutus sum vobis. Manete in me et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetipso nisi manserit in vite sic nec vos nisi in me manseritis. Ego sum vitis: vos palmites. Qui manet in me et ego in eo hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me non manserit: mittetur foras sicut palmites et arefcit: et colliget eum et in ignem mittent et ardet. Si manseritis in me et verba mea in vobis manserint: quocumque volueritis petetis: et fiet vobis. In hoc clarificatus est pater meus ut fructum plurimum afferatis et efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me pater et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si precepta mea servaveritis: manebitis in dilectione mea: sicut et ego precepta patris mei servavi et maneo in eius dilectione. Hec locutus

D
s. vii. c
s. viii. e
i. Job. ii. b

Mat. xvi. c
Mat. xiii. d
Luc. xii. c

A

B

s. v. f

J. xvi. d

Mat. x. c
Mat. xi. g

Mat. x. c
Luc. x. c

B

J. vii. c
Mat. x. c
Luc. x. c
Mat. x. c
Luc. x. c

B

Mat. x. c
Mat. xi. g

B

Johannes

ficavi sup terram: op⁹ consummaui qd dedisti
 mibi vt faciā. Et nūc clarifica me tu p^r apd te/
 metipm claritate quā habui p^riusq^m mūd⁹ fie/
 ret apd te. Manifestaui nomē tuū hoibus q^s
 dedisti mibi de mūdo. Qui erāt: et mibi eos de/
 disti: et simonē meū suauerūt. nūc cognouerūt
 q^r oīa q^ā dedisti mibi abs te sunt. Quia p^rba q^ā
 de disti mibi: dedi eis. et ipi acceperūt et cogno/
 uerunt p^re q^r a te exiui et crediderunt q^r tu me
 misisti. ego p^r eis rogo. Nō p^r mundo rogo. sed
 pro his quos dedisti mibi q^r tui sunt: et mea oīa
 tua sunt: et tua mea sunt et clarificat⁹ sum i eis
 et iam nō sum in mūdo: et bi in mūdo sūt. et ego
 ad te venio. Pater sancte sua eos in noīe tuo
 quos dedisti mibi vt sint vnū sicut et nos. Cum
 essem cū eis ego suabā eos in noīe tuo. Quos
 didisti mibi ego custodiui: et nemo ex eis perijt
 nisi filius p^rditionis vt scriptura impleat. Nūc
 autē ad te venio: et hec loquor in mūdo vt habe
 ant gaudium meū impletū in semetipsis. Ego
 dedi eis simonē tuum: et mūdo eos odio hūit
 q^r nō sunt de mūdo sicut et ego nō sum de mū/
 do. nō rogo vt tollas eos de mūdo sed vt suēs
 eos a malo. De mūdo nō sunt sicut et ego non
 sum de mūdo. Sanctifica eos i veritate. Ser/
 mo tuus veritas est. Sicut tu me misisti i mū/
 dum: ita et ego misi eos in mundū et p^r eis ego
 sanctifico meipm: vt sint et ipi sanctificati i ve/
 ritate. nō p^r eis autē rogo tm: sed et p^r eis q^ī cre/
 dituri sunt p^r verbū eoz in me vt omis vnū sint
 sicut tu p^r in me et ego in te: vt ipi in nob vnū
 sint: vt credat mundus q^r tu me misisti. Et ego
 claritatem quā tu dedisti mibi dedi eis vt sint
 vnū sicut et nos vnū sumus. ego in eis et tu in
 me vt sint p^rsummati in vnū: et cognoscat mū/
 dus q^r tu me misisti: et dilexisti eos sicut et me
 dilexisti. Pater quos dedisti mibi volo vt vbi
 ego sum et illi sint mecū: vt videāt claritatē me
 am quā dedisti mibi: q^r dilexisti me ante cōsti/
 tutionem mūdi. Pater iuste mundus te nō co/
 gnouit. ego autē te cognoui: et bi cognouerunt
 q^r tu me misisti: et notū feci es nomen tuum et
 notum faciā: vt dilectio qua dilexisti me in ip/
 sis sit: et ego in ipsis.

¶ Egressus iesus cū discipulis suis trās
 torrentē cedron querētibus iuda cū cohorte se/
 sum rēdit: ego sum: abierunt retrosum et ceci/
 derunt in terrā. Captio xpī: negatio petri ablu/
 dicatio xpī et responso eiusdem. **Ca. XVIII**

Hec cum dixisset iesus egressus est cū
 discipulis suis trans torrentes cedron
 vbi erat hortus in quē introiuit ipse et
 discipuli ei⁹. Sciebat autē et iudas q^ī
 tradebat cum locū: q^r frequēter iesus uenē/
 rat illuc cū discipulis suis. Judas ergo cū ac/
 cepisset cohortē et a pōtificib⁹ et phariseis mini/
 stros. venit illuc cū laternis et facib⁹ et armis
 Iesus itaq³ sciēs oīa q^ā ventura erant sup euz
 p^rcessit et dixit eis. Quē q^ritis? Rēderūt ei. Je/
 sum nazarenum. Dicit eis iesus. Ego sum. Sta

bat autē et iudas qui tradebat eum cum ipsis.
 Ut ergo dixit eis ego sum: abierunt retrosum et
 ceciderunt in terram. Iterum ergo interroga/
 uit eos. Quē q^ritis? Illi autē dixerunt. Iesum
 nazarenum. Rēdit iesus. Dixit vobis quia ego
 sum. Si ergo me q^ritis finite vos abire. Ut im/
 pleretur s^mo quē dixit: q^r quos dedisti mibi nō
 p^rdidisti ex eis quēq^m. Symon ergo petrus h^{is}
 gladium eduxit eū: et p^rcessit pontificis seruum.
 et abscidit auriculā ei⁹ dextrā. Erat autē nomē
 seruo malchus. Dicit ergo iesus petro. Mitte
 gladium tuū in vaginā. Elicē quē dedit mibi
 p^r nō vis vt bibā illū. Eboris autē et tribunus
 et ministri iudeoz cōp^rbenderunt iesum et liga/
 uerūt eū et adduxerūt eū ad annā primū. Erat
 em̄ socer Caypbe q^ī erat pōtifer ani illi⁹. Erat
 autē caypbas q^ī consilium dederat iudeis q^ā
 expedit vnū boiēm mori p^r p^rlo. Sequatur
 autem iesum symon petr⁹: et ali⁹ discipul⁹. Di/
 scipulus autē ille erat not⁹ pontifici. et introiuit
 cum iesu in atriu pōtificis. Petrus autē stabat
 ad ostium foris. Exiuit ergo discipulus alius
 q^ī erat notus pontifici: et dixit ostiariē: et intro/
 duxit petrū. Dixit ergo petro ancilla ostiaria.
 Nunqd et tu ex discipulis es hois istius. Dicit
 ille. Non sum. Stabāt autē sui et mistri ad p^ru/
 nas: q^r frigus erat. et calefaciebant se. Erat autē
 cum eis et petrus stans et calefaciens se. Ponti/
 fex ergo interrogauit iesum de discipulis suis
 et de doctrina eius. Rēdit ei iesus. Ego palaz
 locutus sum mūdo. Ego semp docui in synago/
 ga et in templo quo omis iudei cōueniunt: et in
 occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas
 Interroga eos q^ī audierunt qd locutus sum ip/
 sis: ecce bi sciunt q^ā dixerim ego. Hec autē cum
 dixisset. vnus assistens ministroz dedit alapā
 iesu dicens. Sic rēdes pontifici? Rēdit ei ihs.
 Si male locutus sum. testimonium p^rbibe de
 malo: si autem bene: qd me cedis. Et misit euz
 annas ligatum ad caypbam pontificem. Erat
 autem symon petr⁹ stans et calefaciens se. Di/
 xerunt ergo ei. Nunqd et tu ex discipulis eius
 es? Negauit ille et dixit. Non sum. Dicit ei vn⁹
 ex seruis pontificis cognatus eius cui⁹ abscidit
 petrus auriculam. Nōne ego te vidi in hor/
 to cum illo. Iterum ergo negauit petrus et sta/
 tim gallus cantauit. Adducunt ergo iesum a
 caypba in pretorium. Erat autem mane et ipsi
 non introierunt in p^rtorium vt nō contamina/
 rentur: sed vt manducarent pasca. Exiuit ergo
 pylatus ad eos foras et dixit. Quam accusatio/
 nem affertis aduersus hominem hunc? Res/
 p^rponderunt et dixerunt ei. Si non esset hic ma/
 lefactor: non tibi tradidissemus eū. Dixit er/
 go eis pylatus. Accipite eum vos: et s^m leges
 v^ram iudicate eū. Dixerunt ergo ei iudei. Nos/
 bis nō licet interficere quēq^m. Ut sermo iesu im/
 pleretur quē dixit significans qua morte esset
 moriturus. Introiuit ergo iterum in p^rtoriu
 pylat⁹ et vocauit iesum et dixit ei. Tu es rex iu/
 deoz. Rēdit iesus. A temetipso hoc dicit an ali⁹

Mat. xi. d
 Lu. x. d

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. d
 Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Mat. xvi. e
 Mat. xiii. e
 Lu. xvi. e

Johannes

Mat. xxviii. g
Mar. xv. a
Lu. xxiii. a

Una autē sabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre essent ad monumentū: et vidit lapidē sublatum a monumento. Lucurrit ergo et venit ad simonē petrū et ad aliū discipulū quē amabat iesus et dixit illis. Tulerūt dñm de monumento: et nescimus vbi posuerunt eū. Erūt ergo petrus et ille alius discipulus et venerūt ad monumentū. Currebāt autē duo simul: et ille alius discipulus p̄cucurrit citi⁹ petro: et venit p̄mis ad monumentū. Et cū se inclinasset vidit posita lintbeamia nō tñ introiuit. Venit ergo simon petrus sequens eū et introiuit in monumentū. Et vidit lintbeamia posita et sudariū quod fuerat sup caput ei⁹ nō cū lintbeamibus positum: sed separatim inuolutū in vnū locum. Tūc ergo introiuit et ille discipulus qui venerat p̄mus ad monumentū et vidit et credidit. Non dum em̄ sciebat scripturā quē oportuit eū a mortuis resurgere. Abierūt ergo iter discipulī ad semetipsos. Maria autē stabat ad monumentū foris plorans. Dum ergo fleret inclinauit se et prospexit in monumentū. Et vidit duos angelos in albis sedētes vnū ad caput et vnū ad pedes vbi positum erat corp⁹ iesu. Dicunt ei illi. Mulier quid ploras? Dicit eis. Quia tulerūt dñm meū et nescio vbi posuerunt eum. Hec cū dixisset conuersa est retrorsum: et vidit iesum stantē et nō sciebat quia iesus est. Dicit ei iesus. Mulier quid ploras. Quē queris. Illa existimās quia hortulan⁹ esset dixit ei. Dñe si tu sustulisti eū dicitō mibi vbi posuisti eum: et ego eum tollam. Dicit ei iesus. Maria. Conuersa illa dicit ei. Rabboni. quod dicit magister. Dicit ei iesus. Noli me tangere. Nōdū em̄ ascendī ad patrē meū. Uade autē ad fratres meos: et dic eis. Ascendo ad patrē meū et ad patrē vestrum. deū meū et deū vestrū. Venit maria magdalene annūcians discipulis quod vidit dñm et hec dixit mibi. Tūc ergo sero esset die illo vna sabbatorū et fores essent clausē vbi erāt discipulī congregati p̄pter metum iudeorū venit iesus et stetit in medio et dixit eis. Pax vobis. Et cū hec dixisset ostendit eis man⁹ et latus. Haussit sunt ḡ discipulī viso dño. Dixit ergo eis iterū. Pax vobis. Sicut misit me p̄ et ego mitto vos. Hec cū dixisset insufflauit et dixit eis. Accipite sp̄m sanctū. Quorū remisistis peccata remittūtur eis. et quorū retinueritis retēta sunt. Thomas autē vn⁹ ex duodecim quod dicit didim⁹ nō erat cū eis quā venit iesus. Dixerūt ergo ei alij discipulī. Vidim⁹ dñm. Ille autē dixit eis. Nisi videro in manib⁹ eius figurā clauorū: et mittā digitiū meū in locū clauorū. et mittā manū meā in lat⁹ ei⁹ non credā. Et post dies octo iterū erāt discipulī ei⁹ int⁹ et thomas cū eis. Venit iesus ianuis clausis: et stetit in medio: et dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitiū tuū buc et vide man⁹ meas et affer manū tuā et mitte in latus meū: et noli eē incredul⁹ sed fidelis. Rñdit thomas et dixit. dñs me⁹ et dñs me⁹. Dicit ei iesus

Quia vidisti me thomas credidisti: beati quod nō viderunt et crediderunt. Multa quidem talia signa fecit iesus in conspectu discipulorū suorum: que nō sunt scripta in libro hoc. Hec autē scripta sunt vt credatis quia iesus est filius dei: et vt credentes vitam habeatis in noie ei⁹.

C. S. Postea iterū manifestauit se ad mare tyberiadis et de piscatione petri dicit petro tertio pasce oues meas.

Ca. XXI

Postea manifestauit se iterū iesus ad mare tyberiadis. Manifestauit autē sic. Erant simul simō petrus et thomas quod dicit didimus et nathanael quod erat a chana galilee: et filij zebedei: et alij ex discipulis ei⁹ duo. Dicit eis simō petrus. Uado piscari. dicunt ei. Venim⁹ et nos tecū. Et exierūt et ascēderunt in nauim: et illa nocte nihil prandiderūt. Mane autē iam facto stetit iesus in litore: nō tñ cognouerūt discipulī quod iesus est. Dicit ergo eis iesus. Pueri. nunquid pulmentariū hētis? Rñderūt ei. Nō. Dicit eis. Mittite in dexterā nauigij retbe: et inuenietis. Miserūt ḡ: et iā nō valebāt illud trahere p̄ multitudinē pisciū. Dicit ergo discipul⁹ ille quē diligebat iesus petro dñs est. Simō petrus cū audisset quod dñs est: tunica succinxit se. Erat em̄ nudus et misit se in mare. Alij autē discipulī nauigio venerūt. Nō ei erant longe a terra. s; quāsi cubit⁹ ducētis trabes retbe pisciū. Ut ergo descēderūt in frā viderūt prunas positas et piscē suppositū: et panē. Dicit eis ihs. Afferte de piscib⁹ quos prēdidistis nūc. Ascendit simō petrus et traxit retbe in terrā plenū magnis piscib⁹ centū quāquingenta tribus. Et cū tāti essent nō est scissus rete. Dicit eis iesus. Venite prādetē. Et nemo audebat discumtum interrogare eū tu quis es: scientes quod dñs est. Et venit iesus et accepit panē et dabat eis et piscē similr. Hoc iam tertio manifestat⁹ est iesus discipulis suis cū surrexisset a mortuis. Tūc ergo prādidissent dixit simonī petro iesus. Si mon iohis diligis me plus his? Dicit ei. Et iā dñe tu scis quod amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterū. Simō iohis diligis me? Ait illi. Et iā dñe tu scis quod amo te. Dicit ei iterum. Pasce agnos meos. Dicit ei tertio. Simō iohis amas me? Contristat⁹ est petrus: quod dixit ei tertio amas me: et dixit ei. Dñe tu omnia nosti: tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce oues meas. Amen amen dico tibi cū esses iunior: cingebas te et ambulabas vbi volebas. Tūc autē senuer⁹ extēdes man⁹ tuas et alij te cingent: et ducet te quod tu nō vis. Hoc autē dixit significās quod morte clarificatur⁹ eēt deū. Et cū h̄ dixisset dixit ei. Sequere me. Conuers⁹ petrus vidit illū discipulū quē diligebat iesus sequentē: quod et recubuit i cenā sup petrus ei⁹. et dixit. Dñe quis ē quod tradet te? Hūc ḡ cum vidisset petrus dicit iesu. Dñe: h̄ autē quod. Dicit ei iesus. Sic eū volo manere donec veniā. Quid ad te. Tu me sequere. Erūt ḡ p̄mo iste int⁹ frēs: quod discipul⁹ ille nō moris. Et nō dixit ei ihs: nō moris. s; sic eū volo manere donec veniā: quid ad

B

E

Act. i. b

D

E

Lu. xxiii. f

1. eo. f

Mat. xxviii. b

F

8. codez. e

B

1. iii. g

Lu. vi. a

Lu. xxi. f

Lu. xxi. f

E

8. vii. c

B

te: hic est discipulus ille q̄ testimoniū pbibet de his: et scripsit bec. Et scim⁹ q̄ verū est testi moniū eius. Sunt autē et alia multa q̄ fecit ihs q̄ si scribant per singula nec ip̄s arbitror mūdū cape posse eos q̄ scribendi sunt libros.

Explicit euāgelium s̄m iohāne. Incipit p̄fatio sancti hieronymi in om̄s epl̄as sancti Pauli.

Quoniam queris: quare post euangelia q̄ supplementū legis sunt et in quib⁹ no bis exēpla et p̄cepta viuendi plenissi me digesta sunt voluerit apostol⁹ has ep̄stolas ad singulas ecclesias destinare. Hac autē causa factū videt. vt scz in itia nascētis eccle sie nouis causis et istentib⁹ p̄ueniret. et vt p̄sen tia atq; orientia resicaret vitia. et post futuras excluderet questiones exēplo p̄betarū q̄ post editā legē moysi in qua oīa dei mandata lege bant: nihilominus tñ doctrina sua rediūua sp̄ ppli cōpressere pctā. et prop̄ exēplū viuendi li bros ad nostram etiā memoriā transmiserunt. Deinde queris. Cur nō amplius q̄ decē epl̄as ad ecclesias scripserit. Decē sunt em̄ cuz ea que dicit ad hebreos. Nam relique q̄tuor: ad disci pulos specialit̄ sunt porrecte. Ut oñderet nouū nō discrepare a veteri testamēto et se cōtra le gem nō facere moysi ad nūerū primorū decalo gi mandatorū suas ep̄stolas destinauit et quot ille p̄ceptis a p̄barone instituit liberatos. toti dem hic ep̄stolis a diaboli et idolatrie seruitu te edocet acq̄sitos. Nam et duas tabulas lapideas duorū testamētorū figuram habuisse viri eruditissimi tradiderūt. Ep̄lam sane q̄ ad hebre os scribit quidam pauli nō eē contendūt eo q̄ nō sit eius noīe titulata: et p̄pter sermonis stilī q̄ distātia: sed aut barnabe iuxta tertullianum aut luce iuxta quosdā. vel certe clemētis disci puli apostolorū et ep̄i romane eccle post aplos ordinati. Quib⁹ r̄ndendū ē: si p̄pterea pauli nō erit: q̄ eius nō habet nomē: ergo nec alicui⁹ erit q̄ nullius nomīe titulatur. Qd̄ si incōueniens absurdūq; est: ipsius magis esse credenda est q̄ tāto doctrine sue fulget eloquio. S̄z qm̄ apud hebreorū ecclesias q̄si destructor legis falsa suspi sione habebat: voluit tacito noīe de figuris le gis. et veritate xp̄i reddere rōem. ne odiū noīs in fronte p̄titulati vilitatē excluderet lectionis Non est sane mirum si eloquētorū videatur in p̄ p̄rio id est hebreo q̄ in p̄grino. i. in greco quo cetera ep̄le sunt scripte sermone. Nouet etiā quosdā quare romanorū ep̄la in p̄mo sit posita cū eam nō p̄mo scriptā ratio manifestet. Nam hāc se p̄ficiscētem hierosolymā scripsisse testat̄ cū corinthios et alios iā aī vt ministeriū qd̄ secū portaturus erat colligerēt. litteris adbor tar̄ sit. Unde et intelligi quidā volunt ita om nes ep̄stolas ordinatas: vt p̄ua ponere q̄uis posterior fuerit destinata vt per singulas ep̄las gradib⁹ ad p̄fectiora veniretur. Romanoꝝ nan q̄ pleriq; tam rudes erant: vt nō intelligerent dei se gratia et nō suis meritis esse saluatos. et ob hoc duo inter se populi conflictarēt. Idcir

co illos indigere asserit corrigi: vitia gentilita tis priora cōmemorans. Corinthiis autē iam di cit scientie grām esse p̄cessam: et nō tam om̄s increpat q̄ cur peccātes nō increpauerūt: rep bendit: sicut ait. Audite inter vos fornicatio. Et iterum. Congregatis vobis cū meo spiritu: tra dere binōi sathane. In scda s̄o laudatur et vt mag⁹ ac mag⁹ p̄ficiat cōmonetur. Galatib⁹ s̄o iam nulli⁹ criminis arguunt. nisi hoc tñ q̄ cal lidissimis pseudo ap̄lis crediderūt. Ephesiū sa ne nulla rep̄bensione: s̄ multa laude sūt digni q̄ fidem ap̄licam suauerūt. Philippēses etiā multo magis collaudant q̄ nec audire qd̄ fal sos aplos voluerūt. Thessalonicēses nihilomi nus in duab⁹ ep̄lis oī laude p̄sequit. eo q̄ nō solum fidē incōcussam suauerūt veritatis: sed etiam in p̄secutione ciuiū fuerint p̄stantes in uenti. Colossenses autē tales erant vt cum ab aplo visi corporaliter nō fuissent hac laude digni haberent. Et si corpe inq̄t absens sum. sed spū vobiscū sum: gaudēs et vidēs ordinē v̄s. De be bres s̄o qd̄ discendū est quorū thessalonicēses qui plurimū laudati sunt imitatores facti eē di cunt. Sicut ip̄e ait. Et vos fratres imitatores facti estis ecclesiarū dei q̄ sunt in iudea. Eadē em̄ passi estis et vos a cōtribulib⁹ v̄s: q̄ et illi a iudeis. Apud ip̄os q̄ hebreos eadē cōme morat dicens. Nam et vicitis cōpassi estis et ra pinam bonorū vestrorū cū gaudio suscepistis. cog noscentes vos habere meliorem et manentes substantiam.

Incipit prologus specialis in ep̄istolam ad Ro.

Romani sunt q̄ et iudeis et gentib⁹ crediderūt. Hi sup̄ba p̄tentione vo lebant se alterutrū supponere. Nā iudei dicebāt. Nos sum⁹ ppli dei quos ab initio dilexit et fouit: nos circumcisi ex genere abraā scā descēdim⁹ ex stirpe et not⁹ re tro apd̄ iudeam tñ de⁹. Nos de egypto signis dei et virtutib⁹ liberati. mare sicco p̄trāsim⁹ pede: cuz inimicos n̄ros grauissimi fluct⁹ iuol uerent. Nos pluit māna dñs in deserto et q̄si filijs suis celeste pabulū mīstrauit. Nos die no ctuq; in colūna nubis ignisq; p̄cessit vt nob in inuiso iter oñderet. Atq; vt cetera ei⁹ circa nos in mensa beneficia taceam⁹. nos soli digni fui mus dei legē accipe: et vocē dei loquētis audi re eiusq; cognoscere volūtate. In q̄ lege oob p̄missus est xp̄s: ad quos etiā ip̄e se venisse te status est dicens. Nō veni nisi ad oues q̄ p̄terant dom⁹ isrl: cū vos canes potius q̄ boīes appel lauerit. Equum ne ergo est vt idola hodie dese rentes q̄bus ab initio defuistis nobis cōpare mini. et nō potius in p̄selitorū locū egis autoritate et p̄suetudine deputemini? Et hoc ip̄m nō inebriamini nisi q̄ larga semp dei clemētiavo luit vos ad n̄ram imitationē admittere. Ven tes etiam ecōtrario r̄idebant. Quāto em̄ ma iora erga vos dei bñficia narraueritis: tanto maioris vos criminis reos esse mōstrabitis.

i. Cor. v. a
Ibidem. b

i. Tes. ij. c

Colo. ij. a

i. Thes. ij. c

Hebre. r. f

Mat. xv. e

Ad Romanos

Exod. xliij. g Semper enim his omnibus extitistis ingrati. Nam in ipsis pedibus quibus aridum mare transistis iudebatis ante idola que fecistis. et ipso ore quo paulo ante ob necem aduersarioꝝ dño cõtauerat. simulacra vobis fieri poposcistis: illis oculis quibus venerando deũ in nube vel igne aspiciere solebatis: simulacra intuebamini. Quãna quã vobis fastidio fuit: et semper in deserto in dñm murmura stis ad egyptum vñ vos manu valida eiecerat redire cupietes. Quid plura. Ita pres vñ crebra puocatione dñm irritauerunt vt omnis in beremo morerent: nec plus ex sensoribꝝ eoruz q̃ duo hoies terrã repromissionis intraret. Sed quã antiq̃ replicam: cū etiã si illa mime fecissetis de hoc solo nemo vos dignos venia iudicaret q̃ dñm xpm pphaz semp vobis vocibꝝ repromissum nõ solũ suscipere nolulistis. sed etiam morte pessima pemistis. Quẽ vt nos cognouimus statim credidimꝝ cū nobis de eo antea si fuerit p̃dicatum. Vñ pbat: q̃ idolis seruisimus nõ obstinationi metis: sed ignorãtie deputandum. Qui enim cognitũ illico sequimur: olim vtiq; sequemur si antea cognouissemꝝ. Sic autẽ vos de generis nobilitate factatis quasi nõ morũ imitatio magis q̃ carnalis natiuitas filios vos faciat esse sanctoruz. Deniq; esau et bysmael cū de stirpe sint abrae minime tñ in filiis reputãtur. His talis altercãtibꝝ. ap̃lus se medium inponens ita partiũ dirimit q̃stiones. vt neutrũ eorũ sua iusticia salutẽ meruisse cõfirmet: abos vero p̃p̃os et scientẽ et grauiter deliquisse. Iudeos quãdem q̃ p̃ puaricationẽ legis deũ in bono rauerint: gentes po q̃ cū cognitũ de creatura creatorem: vt deũ debuerint venerari. gl̃iam eiꝝ in manu factã mutauerunt simulacra. Vñ q̃ etiam filii veniã p̃secutos eq̃les esse verissima rone demonstrat: p̃sertim cū in eadẽ lege predictum sit et iudeos et gentes ad xpi fidez vocandos esse ostendat. Quãobrem vicissim eos bu miliã ad pacem et p̃cordiam cohortatur.

Explicit prologus. Incipit argumentum

Romani sũt pris italie. Vñ puenti sũt a fallis ap̃lis. et sub noie dñi nri iesu xpi in legem et p̃phas erant inducti. bos reuocat ap̃ls ad veram et euãgelicam fidem scribens eis a corintho.

Explicit argumentũ. Incipit epla vñ Pauli apostoli ad romanos.

¶ E. S. Ostendit ap̃ls charitatem se habere: ad romanos ac deinde vicia eorũ redarguit: qz sequuntur desideria sua.

¶ Ca. I

A

P

Aulus seruus iesu xpi vocatus ap̃lus segregatus in euãgelio dei quãdã añ. pmiserat p̃ p̃phas suos in scripturis sanctis d̃ filio suo quã scũs est ei ex semie dd̃ fm carnem quã p̃destinatꝝ est filius

dei in virtute fm sp̃m sc̃ificatiõis et resurrectõis ne mortuorũ iesu xpi dñi nostri p̃ quẽ accepimꝝ gr̃am et ap̃latum ad obediendũ fidei in omnibus gentibus p̃ noie eiꝝ in quibus estis et vos vocati iesu xpi: omnibus quã sunt rome dilecti dei vocatis sancti. Bñã vob et par a deo pre et dño nostro iesu christo. Primũ quãdem gr̃as ago deo meo p̃ iesum xpm p̃ omnibus vob quã fides vestra annũciat in vniuerso mundo. Testis enim mihi est deus cui seruo in sp̃u meo in euãgelio filii eius. q̃ sine intermissione memoriaz vestri factio semp in orõnibus meis. obsecrans si quã modo tandem aliquã p̃sperũ iter habeã in voluntate dei veniendi ad vos. Desidero enim videre vos vt aliq̃d imp̃tari vobis gr̃e spiritalis ad p̃firmãdos vos. id est siml' cõsolari in vobis p̃ eam quã inuicem est fidẽ vram atq; meaz. Nolo autẽ vos ignorare fratres: qz sepe p̃posui venire ad vos: et p̃hibitus suz vsq; adhuc vt aliquẽ fructum habeã in vobis sicut et in ceteris gentibus. Brecis ac barbaris. sapiẽtibꝝ et insipientibus debito: sum itaq; quã in me p̃mptum est et vobis quã rome estis euãgelizare. nõ enim erubesco euãgelizã. Virtus enim dei est in salutem omni credenti: iudeo primũ et greco. Iusticia enim dei in eo reuelat et fide in fidem: sicut scriptum est. Iustꝝ autẽ ex fide viuit. Reuelat enim ira dei de celo sup̃ oẽm impietatem et inuisciam hoim eorũ quã veritatẽ dei in iusticia detinent: qz quã notũ est dei. manifestũ est in illis. Deus enim illis manifestauit. Inuisibilia enim ipsius a creatura mudi p̃ ea quã facta sunt intellecta aspiciunt: sempiterna quã eius virtus et diuinitas: ita vt sint increp̃sabiles. Quã cum cognouissent deũ nõ sicut deũ glorificauerunt aut gratias egerunt sed euauerunt in cogitationibꝝ suis: et obscuratũ est insipientis cor eorũ. Dicentes enim se sapiẽtes esse stulti facti sunt. Et mutauerunt gl̃iam incorruptibilis dei in similitudinẽ imaginis corruptibilis hois: et volucrũ et quãdrupedum et serpentis. Propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum in immundiciã: vt cõtumelijs afficiãt corpora sua in semet ipsis. Quia. p̃mutauerunt virtatẽ dei in mendaciũ et coluerunt et seruierunt creature potius q̃ creatori: quã est bñdictus in secula amen. Propterea tradidit illos deus in passiones ignominie. Nam semie eorũ immutauerunt naturalẽ vsum in eumvsum quã est cõtra naturã. Similiter autẽ et masculi relicto naturalivsu semie: exarserunt in desiderijs suis in inuicem. masculi in masculos cupidudinẽ opantes. et mercedẽ quã oportuit erroris sui in semet ipsis recipientes. Et sicut nõ pbauerunt deũ bñẽ in noticia. tradidit illos deus in reprobũ sensum vt faciãt ea quã non cõueniunt. repletos oĩ iniquitate. malicia. fornicatione. auaritia. nequitia. plenos inuidia. homicidijs: p̃tentione. dolo. malignitate. susurrones. detractores. deo odibiles et tumeliosos. superbos. elatos. inuẽtores malõrum parentibus nõ obediẽtes. insipientes. incomp̃sitos sine

v. Abimo. la

Abacuc. 1
Hebr. 1. 5

1. Cor. 13
Eph. 1. 10

1. It. 1

Ephe. vi.
Colo. 1. 11.
Act. 17.
Iaco. 1. 1.
Iaco. 1. 1.
Iaco. 1. 1.

1. Cor. 13

Ad Romanos

autem qui operatur merces non imputatur sed gratia
sed secundum debitum. Et vero qui non operatur credenti
autem in eum qui iustificat impium: reputatur fides
eius ad iusticiam secundum propositum gratie dei: sicut
et david dicit beatitudinem hominis cui deus ac-

ps. cxxi.

B

cepto fert iusticiam sine operibus. Beati quorum
remisse sunt iniquitates. et quorum tecta sunt pec-
cata. Beatus vir cui non imputantur dominus peccatum. Bea-
tudo ergo beati in circumcissione tantum manet. an etiam
in preputio? Dicimus enim quia reputata est fi-
des abrae ad iusticiam. Quomodo ergo repu-
rata est? In circumcissione an in preputio? Non in
circumcissione: sed in preputio. Et signum accepit
circumcisionis signaculum iusticie fidei que est in
preputio ut sit pater omnium credentium per
preputium: ut reputetur et illis ad iusticiam. Et
sit pater circumcisionis non bis tantum qui sunt
ex circumcissione: sed et his qui sectantur vestigia

L

fidei que est in preputio patris nostri abrae. Non
enim per legem promissio abrae aut semini eius
ut heres esset mundi. sed per iusticiam fidei. Si
enim qui ex lege heredes sunt: erinanita est fi-
des. abolita est promissio. Lex enim iram opera-
tur. Ubi enim non est lex nec prevaricatio. Ad
ex fide ut secundum gratiam firma sit promissio omni
semini. Non est qui ex lege est solum sed et ei qui
ex fide est abrae qui pater est omnium nostrum si-

Gen. xii. a

cut scriptum est. Quia patrem multarum gen-
tium posui te ante deum cui credidisti: qui vivifi-
cat mortuos. et vocat ea que non sunt: tanquam ea
que sunt. Qui contra spem in spem credidit ut
fieret pater multarum gentium: secundum quod dictum est
ei. Sic erit semen tuum sicut stelle celi et are-
na maris. Et non infirmatus est in fide nec con-
sideravit corpus suum emortuum. cum iam fere-
centum esset annorum. et emortuam vulvam parere.

Gen. xii. d

D

In repromissione etiam dei non hesitavit diffi-
dentia: sed confortatus est fide. datus gloria deo
plenissime sciens: quia quecumque promissit deus
potens est et facere. Ideo et reputatum est illi
ad iusticiam. Non est autem scriptum tantum propter
ipsum: quia reputatum est illi ad iusticiam. sed et pro-
pter nos quibus reputabitur creditibus in eum
qui suscitavit iesum christum dominum nostrum
a mortuis: qui traditus est propter delicta nostra:
et resurrexit propter iustificationem nostram.

Cap. V. Apostolus ostendit virtutem fidei in
credentium iustificatione. quoniam regnavit mors ab a-
dam usque ad christum.

A

Iustificati ergo ex fide pacem habeamus
ad deum per dominum nostrum iesum
christum: per quem habemus accessum per fidem
in gratiam istam in qua stamus. et gloria-
mur in spe glorie filiorum dei. Non solum autem sed et
gloriamur in tribulationibus: scientes quod tribu-

Jaco. i. a

latio patientiam operatur. patientia autem pro-
bationem. probatio vero spem. Spes autem non confundit. quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris
per spiritum sanctum qui datus est nobis. Ut quod dicit
christus cum adhuc infirmus essem secundum tempus pro im-
puro mortuus est: Ut enim pro iusto quis mori-

B

Nam pro bono forsitan quis audeat mori. Roma
mendat autem charitatem suam deus in nobis: quoniam si cum
adhuc peccatores essemus secundum tempus christus pro no-
bis mortuus est. multo igitur magis nunc iustifi-
cati in sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum
Si enim cum inimici essemus reconciliati sumus deo
per mortem filii eius: multo magis reconciliati
salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem sed et
gloriamur in deo per dominum nostrum iesum christum
per quem nunc reconciliationem accepimus. Propterea
sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intra-
vit. et per peccatum mors: et ita in omnes homines mors
pertransiit: in quo omnes peccaverunt. Usque ad legem
enim peccatum erat in mundo. Peccatum autem non
imputabatur: cum lex non esset: sed regnavit mors
ab adam usque ad moysen: etiam in eos qui non pec-
caverunt in similitudine prevaricationis adae. qui est for-
ma futuri. Sed non sicut delictum: ita et donum. Si
enim unius delicto multi mortui sunt: multo ma-
gis gratia dei et donum in gratia unius hominis iesu
christi. in plures abundavit. Et non sicut per unum
peccatum ita et donum. Nam iudicium quidam ex uno
in condemnationem. gratia autem ex multis delictis in
iustificationem. Si enim unius delicto mors regna-
vit per unum: multo magis abundantia gratie et do-
nationis et iusticie accipientes in vira regnabunt
per unum iesum christum. Agnoscite sicut per unius delictum in
omnes homines in condemnationem sic et per unius iusticie
in omnes homines in iustificationem vite. Sicut enim
per inobedientiam unius hominis peccatores constitui
sunt multi: ita et per unius obedienciam iusti con-
stituentur multi. Lex autem subintravit: ut abunda-
ret delictum. Ubi autem abundavit delictum. superabun-
davit et gratia. ut sicut regnavit peccatum in morte
ita et gratia regnet per iusticiam in vita eternam.
per iesum christum dominum nostrum.

Cap. VI. Declarat apostolus in peccatis non esse manen-
dum quod sit virtuose operandum.

Cap. VI. Quid ergo dicemus? Manebimus in peccato
ut gratia abundet? Absit. Qui enim mor-
tui sumus peccato: quomodo adhuc vivemus in
illo? An ignoratis fratres: quia quicumque
baptizati sumus in christo iesu: in morte ipsius bap-
tizati sumus. Consepulti enim sumus cum illo per baptismum
in mortem ut quomodo christus surrexit a mortuis per glo-
riam patris: ita et nos in novitate vite abundemus.
Si enim copulati facti sumus similitudini mortis eius
simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes quia ve-
tus homo noster simul crucifixus est ut destruat corpus
peccati: ut ultra non serviamus peccato. Qui enim
mortuus est iustificatus est a peccato. Si autem mortui su-
mus cum christo credimus quia simul etiam vivemus cum il-
lo: scientes quia christus resurgens ex mortuis: iam non
moritur: mors illi ultra non dominabitur. quoniam enim mortuus
est peccato: mortuus est semel: quoniam autem vivit: vivit deo
Ita et vos existimate vos mortuos quidem esse
peccato: viventes autem deo in christo iesu. Non ergo
regnet peccatum in vestro mortali corpore ut obedi-
atis concupiscentiis eius. Sed neque exhibeatis
membra vestra arma iniquitatis peccato. sed ex-
bibete vos deo tanquam ex mortuis viventes. et me-

Heb. xii. i. pe. i. a

Job. vii. Efa. i. xxxvii.

Job. vii. Efa. i. xxxvii.

Job. vii. Efa. i. xxxvii.

Job. vii. Efa. i. xxxvii.

Eph. i. i. b

Eph. i. i. b

Eph. i. i. b

bra vestra arma iusticie deo. Peccatum est vo-
bis non dominabitur. non enim sub lege estis. sed sub gratia
Quid ergo? Peccabimus quoniam non sumus sub lege.
sed sub gratia? Absit. An nescitis? quoniam cui exhibetis
vos servos ad obediendum? sui estis ei? cui obe-
distis siue peccati ad mortem siue obediuntis ad ius-
ticiam? Gratias autem deo quod fuistis sui peccati: obedi-
stis autem ex corde in eadem forma doctrine in qua tra-
diti estis. Liberati autem a peccato sui facti estis ius-
ticie. Humanum dico propter infirmitatem carnis
vrae. Sicut enim exhibuistis membra vestra sicut in
mudicie et iniquitati ad iniquitatem. ita nunc exhibe-
te membra vestra sicut iusticie in sanctificatione
|| Cum enim sui essetis peccati: liberi fuistis iusticie.
|| Quem ergo fructum habuistis tunc in illis in quibus
nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est.
Nunc vero liberati a peccato. sui autem facti deo habetis
fructum vestrum in sanctificatione. finem vero
vitam eternam. Stipendia enim peccati mors. gratia autem
dei vestra eterna. in christo iesu domino nostro.

¶ L. S. Ponit apostolus cessationem legis veteris quod
est lex mortis: et tractat de lege fomitis. VII

¶ Si ignoratis fratres: sciatis enim legem
loquor quod lex in homine dominatur quanto tempore
vixit || Nam quod sub viro est mulier: vi-
uente viro alligata est legi. Si autem
mortuus fuerit vir eius soluta est a lege viri.

¶ Igitur vivere viro vocabitur adultera. si fuerit cum
alio viro. si autem mortuus fuerit vir eius: liberata est
a lege viri. ut non sit adultera. si fuerit cum alio vi-
ro. Itaque fratres mei et vos mortificati estis. le-
gi pro corpus christi ut sitis alteri: quod ex mortuis re-
surrexit: ut fructificetis deo. Cum enim essemus in car-
ne: passiones peccatorum que pro lege erant operabantur in
membris nostris. ut fructificarent morti. Nunc
autem soluti sumus a lege mortis in qua detineba-
mur. ita ut serviamus in novitate spiritus et non in
vetustate littere. Quid ergo dicemus? Lex peccati est.
Absit. Sed peccatum non cognovimus nisi pro lege. Nam
concupiscentiam nesciebam. nisi lex diceret || Non
concupisces. Occasione autem accepta peccatum pro
mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam
Sine lege enim peccatum mortuum erat. Ego autem
vivebam sine lege aliquando. Sed cum venisset man-
datum: peccatum revixit. Ego autem mortuus sum et
inventum est mihi mandatum quod erat ad vitam: habere
esse ad mortem. Nam peccatum occasione accepta pro
mandatum seduxit me: et pro illo occidit || Itaque lex
quodam sancta et mandatum sanctum et iustum et bonum
Quod ergo bonum est: mihi factum est mors? Absit.
Sed peccatum ut appeat peccatum pro bonum operatum
est mihi mortem: ut fiat supra modum peccatum peccatum
per mandatum. Scimus enim quod lex spiritualis est
Ego autem carnalis sum: venudatus sub peccato. Quod
enim operor: non intelligo. Non enim quod volo bonum
hoc ago. sed quod odio malum illud facio. Si autem
quod nolo illud facio: consentio legi quoniam bona est
Nunc autem iam non ego operor illud: sed quod habitat
in me peccatum Scio enim quod non habitat in me. hoc est
in carne mea bonum. Nam velle adiacet mihi
perficere autem bonum non invenio. Non enim quod

volo bonum. hoc facio. sed quod nolo malum hoc
ago. Si autem quod nolo illud facio: iam non ego
operor: illud. sed quod habitat in me peccatum.
Invenio igitur legem volenti mihi facere bonum
quoniam mihi malum adiacet. Et delector enim le-
gi dei secundum interiorum bonum. Video autem aliam le-
gem in membris meis repugnantem legi mentis
mee: et captivantem me in lege peccati que est in me-
bris meis. Infelix ego homo quis me liberabit
de corpore mortis huius? Gratia dei pro iesu christo
domino nostro. Igitur ego ipse mente servus legi
dei: carne autem ut legi peccati.

¶ L. S. Oñdit legi christi esse firmis adberendum
quoniam sua lex est lex vite et lex spiritus. ¶ La. VIII

¶ Ab illo nunc damnationis estis qui sunt in
christo iesu qui non secundum carnem ambulat. Lex
enim spiritus vite in christo iesu: liberavit me
a lege peccati et mortis. Nam quod impos-

possibile erat legi in quo infirmabatur per car-
nem. deus filium suum mittens in similitudinem
carnis peccati. et de peccato damnavit peccatum
in carne. ut iustificatio legis impleret in nobis
qui non secundum carnem ambulamus sed secundum spiritum
Qui enim secundum carnem sunt. que carnis sunt sapi-
unt. qui vero secundum spiritum sunt. qui sunt spiritus sen-
tiunt. Nam prudentia carnis mors est. pruden-
tia autem spiritus vita et pax. Quoniam sapientia
carnis inimica est deo. Legi enim dei non est sub-
secta. nec enim potest. Qui autem in carne sunt: deo
placere non possunt. Vos autem in carne non estis
sed in spiritu. si tamen spiritus dei habitat in vobis. Si
quis autem spiritum christi non habet: hic non est eius. Si autem
christus in vobis est corpus quoddem mortuum est pro-
pter peccatum: spiritus vero vivit propter iustificatio-
nem. Quod si spiritus eius qui suscitavit iesum a mor-
tuis habitat in vobis qui suscitavit iesum christum a
mortuis. vivificabit. et mortalia corpora vestra pro-
pter inhabitatem spiritum eius in vobis. Ergo fratres
debitores sumus non carni ut secundum carnem vivamus.
Si enim secundum carnem vixeritis moriemini. si autem spiritu
facta carnis mortificaveritis: vivetis. Quicumque
enim spiritu dei aguntur hi sunt filii dei || Non enim
accepistis spiritum servitutis iterum in timore: sed ac-
cepistis spiritum adoptionis filiorum dei: in quo cla-
mamus || abba pater. Ipse enim spiritus testimonium
reddidit spiritui nostro quod sumus filii dei. Si
autem filii et heredes || heredes quidam dei: co-
heredes autem christi. si tamen compatimur. ut et glorifi-
ficemur. Existimo enim quod non sunt indignae passio-
nes huius temporis ad futuram gloriam que revelabitur
in nobis. Nam expectatio creature revelationis
nem filiorum dei expectat. Vanitati enim crea-
tura subiecta est non volens: sed propter eum qui
subiecit eam in spe. quia et ipsa creatura libe-
rabitur a servitute corruptionis in libertatem
glorie filiorum dei. Scimus enim quod omnis crea-
tura ingemiscit et parturit usque adhuc. Non solum
autem illa sed et nos ipsi primitias spiritus habentes.
et ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum
dei expectantes redemptionem corporis nostri.

¶

Ad Romanos

Spe enim salui facti sumus. Spes autem que videtur non est spes. Nam quod videt quis quid sperat? Si autem quod non videmus speramus: pro patientia expectamus. Spiritus autem et spiritus adiuvat infirmitatem nostram. Nam quid oremus sicut opus nescimus. Sed ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Qui autem scrutatur corda: scit quod desiderat spiritus. quia secundum deum postulat pro sanctis. Scimus autem quoniam diligenter deum: omnia cooperantur in bonum: his qui secundum deum prepositi vocati sunt sancti. Nam quos presciuit: et predestinavit conformes fieri imaginis filii sui: ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem predestinavit hos et vocavit. et quos vocavit: hos et iustificavit. Quos autem iustificavit. illos et magnificavit. Quid ergo dicemus ad hoc? Si deus pro nobis contra nos. Qui etiam pro proprio filio suo non pepercit. sed pro nobis omnibus tradidit illum. Quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condemnat? Christus Iesus qui mortuus est: imo qui et resurrexit. qui est ad dexteram dei qui etiam interpellat pro nobis. Quis ergo nos separabit a charitate christi. Tribulatio an angustia. an fames. an nuditas. an periculum. an persecutio. an gladius? Sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die. estimati sumus sicut oves occisionis. Sed in his omnibus superamus: propter eum qui dilexit nos. Certus sum enim. quia neque mors. neque vita. neque angeli neque principatus. neque virtutes neque instantia. neque futura. neque fortitudo. neque altitudo. neque profundum. neque creatura alia poterit nos separe a charitate dei. que est in christo Iesu domino nostro.

C. L. S. Dolet apostolus de iudeorum obstinatione et iudeos a promissione patrum non esse frustratos ostendit. et gentiles vocatos esse commemorat. **Ca. IX**

Aritate dico in christo Iesu. non merito: testimonium mihi prohibente conscientia mea in spiritu sancto. quoniam tristitia mihi magna est et continuus dolor cordis meo. Optabam enim ego ipse anathema esse a christo pro fratribus meis qui sunt cognati mei secundum carnem qui sunt israelite quorum adoptio est filiorum. et gloria et testamentum et legislatio et obsequium et promissa. quorum patres et quibus est christus secundum carnem: qui est super omnia deus benedictus in secula: amen. Non autem quod exciderit verbum dei. Non enim omnes qui ex circumcisione sunt israeliti sunt israelite: neque qui semine sunt abrahe omnes filii. Sed in isaac vocabitur tibi semine. id est non qui filii carnis sed qui filii sunt promissionis. estimantur in semine. Promissionis enim verbum hoc est. Secundum quod tempus veniam. et erit sare filius. Non solum autem illa: sed et rebecca ex uno concubitu habes Isaac patris nostri. Et non enim nondum nati fuissent aut aliquid boni egissent aut mali. ut secundum electionem prepositum dei maneret. non ex operibus sed ex vocante dictum est ei: quia maior serviet minori: sicut scriptum est: Jacob dilexi. Esau autem odio habui. Quid ergo dicemus? Numquid iniquitas apud deum? Absit. Moyse enim dicit: Miserebor cui misertus sum: et misericordiam prestabo cui miserebor. Igitur non volentis

neque currentis. sed miserebor est dei. Dicit enim scriptura pro baroni: Quia in hoc ipsum excitavi te ut ostendam in te virtutem meam. et ut annunciet nomen meum in universa terra. Ergo cuius vult miserebor. et quem vult indurat. Dicit itaque mihi. Quid adhuc queris. Voluntati enim eius quis resistit? **D** homo tu qui es: qui respondeas deo. Numquid dicit figmentum ei qui se finxit quod me fecisti sic? An non habet potestatem figulus lutum ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem. aliud vero in contumeliam. quod si deus volens ostendere iram et notam facere potentiam suam: sustinuit in multa patientia vasa ire apta in interitum ut ostenderet divitias glorie sue in vasa misericordie que preparavit in gloriam. Quos et vocavit. non solum ex iudeis: sed etiam ex gentibus. sicut in osee dicit: Vocabo non plebem meam: plebes meam. et non dilectam. dilectam. et non misericordiam consecutam: misericordiam consecutam. Et erit in loco ubi dictum est eis: non plebs mea vos: ibi vocabuntur filii dei vivi. Esaias autem clamat pro israel. Si fuerit numerus filiorum israel tanquam arena maris reliquie salve fient. Verbum enim summans et abbrevians in equitate. quia verbum breviter facit et dominus super terram. Et sicut predixit esaias: nisi dominus sabaoth reliquisset nobis semine. sicut sodoma facti essemus: et sicut gomorra similes fuissetimus. Quid ergo dicemus? quod gentes que non sectabantur iustitiam apprehenderunt iustitiam iustitiam autem que ex fide est: israel vero sectando legem iusticie in lege iusticie non pervenit. Quare? Quia non ex fide. sed quasi ex operibus. Offenderunt enim in lapide offensionis: sicut scriptum est: Ecce pono in syon lapidem offensionis et petram scandali: et omnis qui credit in eum non confundetur.

C. L. S. Orat apostolus pro iudeis ostendens quod iusticia faciens dignum vitam eterna. solum ex lege et fide christi.

Capitulum X
Atres: voluntas quidem cordis mei et obsecratio ad deum fit pro illis in salutem. Testimonium enim perhibeo illis: quod emulationem quidem dei habet: sed non secundum scientiam. Ignorantes enim iustitiam dei et suam querentes statuere: iusticie dei non sunt subiecti. Finis enim legis christus ad iustitiam omni credenti. Moyses enim scripsit. quoniam iustitiam que ex lege est: qui fecerit homo vivet in ea. Que autem ex fide est iusticia sic dicit: Ne dixeris in corde tuo. quis ascendet in celum. id est christum deducere. aut quis descendet in abyssum. hoc est christum a mortuis revocare. Sed quid dicit scriptura: Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo. Hoc est verbum fidei quod predicamus. quia si confitearis in ore tuo dominum Iesum: et in corde tuo credideris quod de illis suscitavit a mortuis: saluaberis. Corde enim creditur ad iustitiam. ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim scriptura. Dis qui credit in illum non confundetur. Non enim est distinctio iudei et greci. Nam idem dominus omnium: diues in omnes qui invocant illum. Dis enim quicumque invocaverit nomen domini saluus erit. Quomodo ergo invoca-

Beñ. xxi. b
 Bala. iij. d
 Beñ. xvij. b
 Beñ. xxv. c
 Beñ. xxv. c
 Mala. i. a
 Exod. xxxij. d

Etod. i. b
 E
 Efa. xij. b
 Dicit. xvij. d
 S
 Osee. v. b
 Ipe. iij. b
 Efa. i. e
 Efa. i. c
 B
 Efa. i. e
 A
 B
 Efa. i. e
 Psal. lvi
 B
 Efa. i. e
 E
 Efa. i. e
 E
 Efa. i. e
 E
 Efa. i. e
 E

bunt in quē non crediderunt? Aut quō credent ei quē non audierunt? Quō autē audient sine p̄dicante? Quomodo vero p̄dicabūt nisi mittantur. sicut scriptum est // q̄ speciosi pedes euangelizantiū pacē: euāgelizantiū bona. Sed nō omnes obediunt euangelio. Esaias em̄ dicit // Dñe quis credidit auditui nostro. Ergo fides ex auditu. auditus autem p̄ verbū xp̄i. Sed dico. Nūquid nō audierit? Et quidē // in omnē terram exiit sonus eoz. et in fines orbis terre. verba eoz. sed dico. Nūquid israel nō cognouit. p̄im⁹ moyses dicit // Ego ad emulationeꝝ vos adducā in omnē gentē: in gentē insipientem in irā vos mittam. Esaias autē audit et dicit // Inuentus sum a non querentib⁹ me. palam apparui bis q̄ me non interrogabant. Ad israel autē dicit. Lo ta die expandi man⁹ ad pplm non credentē s̄z contradicentem mibi.

C. S. Reprimt apls insultatōem gentiliūz s̄z iudeos et ponit iudeoz p̄ntē excecationem et cōcludit p̄funditas sapiētie diuine. **¶ XI**

Dico ergo. Nunquid de⁹ repulit pplm suū? Absit. Nā et ego israelita sum et semine abraā de tribu beniamin. Nō repulit deus plebē suā quā p̄sciuit. An nescitis: in bella quid dicit scriptura. quēadmodū interpellat deū aduersum israel // Dñe p̄betas tuos occiderūt. altaria tua suffoderūt. et ego relictus sum solus. et querūt aiām meā. sed quid dicit illi diuinū r̄sum? Reliq̄ mibi septē milia viroz q̄ nō curauerūt genua ante baal. Sic q̄ et i hoc tpe reliquitē fm electionē gratie dei salue facte sunt. Si autē gratia: iā nō ex opib⁹. Alioquin grā iā nō ē gratia. Quid q̄? Qd̄ querebat israel hoc nō ē cōsecutus: electio autē p̄secuta ē. ceteri vero excecati sunt: sicut scriptū ē // Dedit illis de⁹ sp̄m cōpunctōis: oculos vt nō videant. et aures vt non audiant: vsq̄ in hodiernum diem. Et dauid dicit // Fiat mensa eoz coram ipsis in laqueum et in captionem: et in scandalum et in retributionem illis. Obscurētur oculi eoz ne videant. et dorsum eozum semper incurua. Dico ergo. Nūquid sic offenderūt vt caderent. Absit. Sed illorum delicto: salus est gentibus vt illos emulentur. q̄ si delictum illorum diuitie sunt mundi et diminutio eozum diuitie genium quātomagis plenitudo eozum. Vobis enim dico gentibus. q̄ diu quidem ego sum gentium apostolus. ministerium meuz bonificabo: si quomodo ad emulandū prouocēz carnem meam et saluos faciam aliquos ex illis. Si enim amissio eozum recōciliatio est mundi que assumptio nisi vita et mortuis: q̄ si delibatio sancta est: et massa. Et si radix sancta: et rami. q̄ si aliqui ex ramis fracti sunt: tu autem cū oleaster esses insertus es in illis et socius radicis et pinguedinis oliue factus es noli gloriari aduersus ramos. q̄ si gloriaris. non tu radicēz portas: sed radix te. Dixit ergo. Fracti sunt rami vt ego inserar. Bene pp̄ incredulitatem

fracti sunt. Tu autē fide stas. noli altū sapere s̄z tē me. Si em̄ deus naturalib⁹ ramis nō pepcit: ne forte nec tibi parcat. vide ergo bonitates et seueritatē dei. In eos q̄dem q̄ ceciderūt seueritatem: in te aut bonitatē dei si p̄manseris in bonitate. Alioqn̄ et tu excideris. Sed et illi si nō p̄manserint in incredulitate inserent. Potens est em̄ deus iteruz inserere illos. Nam et si tu et naturali excisus es oleastro: et s̄ naturā insertus es in bonā oliuā. quāto magis bis q̄ s̄ naturā inserent sue oliue. Nolo em̄ vos ignorare fratres mysteriū hoc vt nō sitis vobis̄p̄s sapientes: q̄ cecitas ex pte contingit in isrl̄ do nec plenitudo gentiū intraret: et sic ois israel saluus fieret: sicut scriptū est // Veniet ex syon q̄ eripiat et auertat impietatē ab Jacob. Et h̄ illis a me testamentū cū abstulero pctā eozum. Scdm̄ euangeliū q̄dem inimici pp̄ter vos: s̄z electionem aut charissimū pp̄ter patres. Sine p̄niā enim sunt dona et vocatio dei. Sicut enīz aliqn̄ et vos nō credidistis deo: nūc aut miam consecuti estis pp̄ter incredulitatem illoꝝ: ita et isti nūc nō crediderūt in v̄sam misericordiā vt et ipsi misericordiam cōsequant̄. Cōcludit eī deus omia in incredulitate: vt omniū misereatur. **¶** altitudo diuitiarum sapientie et scie dei q̄ cōprehensibilia sunt iudicia eius: et inuestigabiles v̄e eius // Quis ei cognouit sensus dñi aut quis p̄siliarius eius fuit. aut qs̄ prior dedit illi: et retribuetur ei? Quoniam ex ip̄o et p̄ ip̄m et in ip̄o sunt omia // ip̄i honor et glia in secula seculozum. Amen.

C. S. Instruit apls romanos tam in bis q̄ sunt ad deū q̄ in bis q̄ sunt ad pr̄mū. **¶ XII**

Orbibeatis corpa v̄ra hostiā viuētē sanctā: deo placentē: rōnabile obseq̄um v̄m. Et nolite p̄formari huic sc̄lo sed renouamini in nouitate sensus v̄ri // vt p̄bet q̄ sit volūtas dei bona et h̄n̄placens et perfecta. Dico enim p̄ grām q̄ data est mibi oibus qui sunt inter vos: nō plus sapere q̄ oportet sapere sed sapere ad sobrietatem. et vniciq̄ sicut de⁹ diuisit mensuram fidei // Sicut em̄ in vno corpore multa mēbra habem⁹. omia aut mēbra non eūdē actū h̄nt: ita multi vnum corpus sum⁹ in xp̄o. singuli autem alter alterius membra habentes donatiōes fm̄ grām que data ē nobis differentes. Sine p̄betiam fm̄ rōnem fidei. Siue ministerium in ministrando. Siue q̄ docet in doctrina. Qui exhortat: in exhortādo. Qui tribuit: in simplicitate. Qui p̄est: in sollicitudine. Qui miseref in hilaritate. Dilectio sine simulatione // Odientes malū: adherentes bono // Charitarem fraternitatis inuicem diligentes: honore inuicem p̄ueniētes // Sollicitudine nō pigri. sp̄u feruentes. domino seruientes. Spe gaudētes. in tribulatione patientes orōni instantes: necessitatibus sanctoruz cōsantes // Hospitalitatem sectantes. Benedicti

Esai. lix. d

Sapie. se. c
Esai. xl. c
i. Cor. ij. d
i. Cor. i. d

1. Pet. iij. d
Eph. v. d
i. Thes. iij. a

i. Cor. xij. b
Eph. iij. a

Amos. v. a
Eph. iij. c
i. Pe. i. c
i. Pe. v. b

Hebre. xij. a